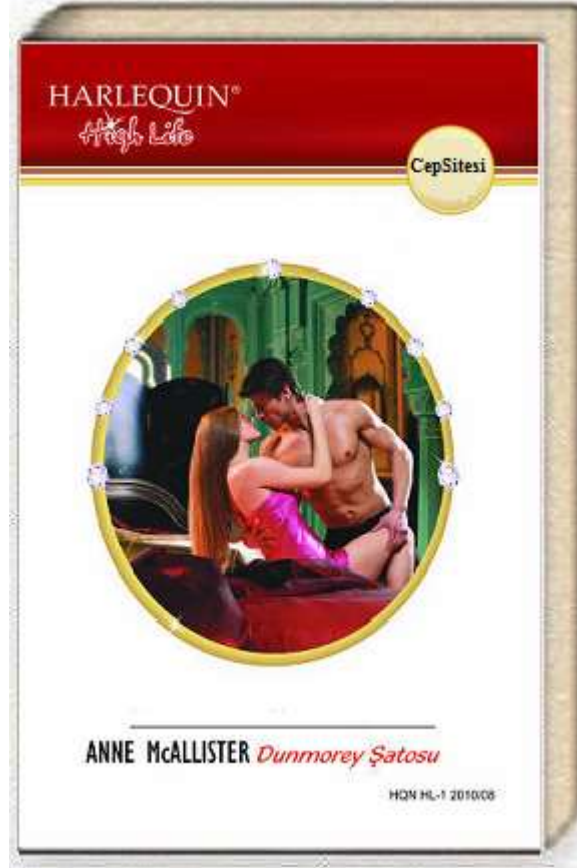

Anne McAllister - Dunmorey Şatosu

www.CepSitesi.Net

BİRİNCİ BÖLÜM

O mektup... Her zaman gelenlerin dışında heyecan vericiydi.

Ben de ne olduğunu bilmiyorum, lordum, dedi Bayan Upham ve ardından mektubu şöyle bir sallayıp mavi zarfı baktı. Bu çok... yüzünü buruşturdu ...kirli.

Her zamanki gibi mektupların geri kalanını Flynn'in masasına koymuştu.

En büyük yığın emlakle ilgiliydi, orta boydaki yığın hayranların mektupları ve yayın işi için, üçüncü sıradaysa annesinden ve erkek kardeşinden gelenlerdi.

Hepsi gayet düzenli ve organizeydi.

Flynn'in hayatı o an için Dunmorey'den ibaretti. Nemli ve küf kokulu, dökülmekte olan beş yüz yıllık şato atalarının portreleriyle doluydu. Ataları, Dunmorey'i tekrar canlandırma planları yapan ama parası olmayan at delisi kardeşi Dave'ye ve kocasını yedi ay önce kaybeden annesinin başlarının üstünde bir çatı olsun diye didinmesine küçümseyerek bakıyorlardı.

Babasının ölümünden beri Sana bir eş bulmalıyız, diye sayıklıyordu annesi.

Babası, yani Dunmorey'in sekizinci kontunun düzgün ve geleneksel olmayan hiçbir şeye karşı sabrı yoktu. Bir keresinde Flynn'nin savaş bölgesinde, sıradan bir kağıda karaladığı mektubu fırlatıp atmıştı.

Eğer doğru düzgün bir mektup atmaya zahmet edemiyorsan, ben de okumaya zahmet etmem, demişti babası daha sonra.

Flynn günlerinin çoğunu Dunmorey'in ihtiyaçlarına ayırıyordu. Bir yandan da kafasının içinde rahmetli sekizinci kontun şöyle dediğini duyuyordu, Bunu yapamayacağını biliyorum.

Şatoyu korumaktan bahsediyordu tabii ki. İyi bir kontrol, demek istiyordu. Sorumluluk sahibi, görev bilinciyle dolu ve gereken niteliklere sahip ol. Eğer becerebilirsen...

Ama her lafının içinde Flynn'ın bunu yapamayacağını ima ediyordu.

Lordum? dedi Bayan Upham.

Flynn düşüncelerinden ayrılıp ona baktı. Rakamları tekrar kontrol etmeliydi. Acaba yeni bir çatı yaptırabilecek miydi ve geri kalanıyla da atlara düşkün kardeşi Dave yeni aygırını Dubai'den getirene kadar ahırları onarabilecek kadar para var mıydı görmek istiyordu.

Para yetmeyecekti... Gelecek ay Amerika'da piyasaya çıkacak olan kitabıyla en çok satanlar listesine girme şansı bütün dayanağıydı şimdilik.

En azından etkileyici söyleşilere ve hikayelere karşı bir yeteneği vardı...

Kontluk unvanı alıp da hayatını değiştirmeden önce yaptığı, hatta iyi yaptığı şey buydu. Eski İrlanda şatosunu parçalara ayırmaktan kurtarma savaşı zorlu da olsa Dunmorey'den vazgeçmeyecekti.

Bu onun göreviydi.

Bunu seçmemiş olmasına rağmen, her ne kadar ölü olsa da babasına bunu yapabileceğini kanıtlayacaktı.

Yapmanız gereken her şey burada, lordum, dedi Bayan Upham. O zaman şu pis eski şeyi atayım, değil mi

Flynn homurdandı ve sonuna kadar okumuş olmasına rağmen satırın başından tekrar başladı.

Size bir bardak çay getireyim mi, lordum? Babanız mektup okurken hep çay içerdi.

Hayır teşekkür ederim, Bayan Upham. Ben böyle iyiyim.

Flynn, Bayan Upham'm gözünde asla babası olmadığını çabucak öğrenmişti. Tanrıya şükür ki öyleydi. Onun da kendine ait bir otorite tarzı vardı. Onu ne zaman kullansa, Bayan Upham mesajı alırdı.

Peki, lordum. Başını salladı ve odadan çıktı.

Rakamları tekrar gözden geçirdi, ama hala istediği miktara ulaşamamıştı. İç çekti ve sandalyesinin arkasına yaslandı, gözlerini ovuşturdu ve omuzlarını gerdi. Dave iki hafta içinde aygırını getirmeden önce başka neler yapılabileceğini görmek için müteahhitle ahırlarda bir saat içinde bir randevusu vardı.

Birçok yarışı kazanmış ve bu yüzden para basan bir at olduğu için ahırlar öncelikliydi.

Ama kitap telif hakları ücretleri Dunmorey'i kurtarmaya yetmiyordu.

Şato üç yüz yılı aşkın süredir bu ailedeydi. Daha iyi zamanları olmuştu ve inanması zor da olsa daha kötü zamanları da olmuştu. Flynn için bu aile sloganının somutlaşmış haliydi. Slogan, Eireodh Linn'di. Okul günlerinde öğrendiği kadarıyla kabaca şu anlama geliyordu. Tüm Güçlüklere Rağmen Başaracağız.

Bugüne kadar da başarmışlardı, ama artık ipotek ettirecek bir şey kalmadığı ve giderler gelirleri aştığı için şato satılmanın eşiğine gelmişti. Eğer savaşı kaybeden Flynn olursa lanet okunacaktı ona.

Onarım masrafları çok fazlaydı, faturalar da aynı oranda kabarıktı. Atları tekrar koşacak hale getirmek için şatoya karşılık borç alacaklardı. Böylece işler biraz daha yoluna girecekti.

Eğer kitabı da iyi satarsa, durum çok daha iyi olacaktı.

Flynn sandalyesini çekti ve ayağa kalkıp odayı arşınlamaya başladı. Masaya geri dönerken gözü yığının en altındaki mavi bir kağıda takıldı. Bayan Upham'ın dediği kadar kirli, buruşuk ve iticiydi.

Yine de ilgisini çekti.

Belli ki bir başka fatura değildi. Bir çiftlik müzayedesini çağrısı ya da Lord ve Leydi bilmem nenin ev partisine davetiye de değildi.

Üstünde mektubun dolaştığı yerleri belirten yarım düzine adres vardı ve sonunda buraya gelmişti.

Çöpe, derdi bu mektubu gören babası.

Ama o babası değildi. Uzanıp aldı ve arkasına baktı. Orijinal adrese göre New York'taki İncite dergisi vasıtasıyla ona gönderilmişti. Kaşlarını kaldırdı. Bir zamanlar onlar için makaleler yazmıştı. Ama yıllardır yazmıyordu. Son yazısı Büyük Montana Kovboy Müzayedesini adında ve altı yıl önceydi. Mektuptaki adreslere baktı.

Afrika, Doğu Hindistan, Orta Asya, Güney Amerika, Ortadoğu. Her biri birbirinden sıcak noktaları.

Zarfa bakarken anılara daldı. Heyecan, meydan okuma, yaşam mücadelesi.

Üzerindeki düzgün, bir kadının el yazısına benzeyen yazıya baktı. Tanıyamadı. Ama mektup sonunda onu bir yerde yakalamıştı. Tek bir ABD posta pulu beş yıl öncesine aitti. Beş yıl mı?

Beş yıl önce Ekim ayında Flynn Güney Amerika'da bir ormanın ortasında, kabileler arası bir savaşı takip ediyordu.

Flynn gitmeye karar verdiğinde editörü, Bundan emin misin? diye sormuştu ona. Bu yıl zaten bir kez vuruldun. Sonunda kendini öldürteceksin.

Babasının her zaman varisim dediği büyük kardeşi Will daha birkaç ay önce ölmüştü. Kontun bakış açısına göre Will'in ölümü Flynn'in hatasıydı.

Seninle buluşmak üzere havaalanına gidiyordu, diye çıkmıştı kont, sadece kendi acısını düşünerek.

Tutarlı, akli başında ve sorumluluk sahibi Will. Havaalanına giderken yolda durup tekerleği patlamış bir motosikletçiye yardım ederken oradan geçen bir arabanın altında kalmıştı.

Ve bir anda her şey değişmişti. Will gitmişti ve Flynn onun yerine varis olmuştu. Kim daha çok dehşete düşmüştü, söylemesi zordu. Flynn mi, babası mı?

Şu önemli gerçektir ki; haberlerden birinin peşinden koşarken bir silah yarası almış ve eve dönüp iyileştikten sonra tekrar kabileler arası savaşa dönerken buna en az babası itiraz etmişti.

Ondan sonraki tehlikeli görevlere giderken de kimsenin itirazı olmamıştı.

Ama çok tehlikeli olmalarına ve tekrar tekrar vurulmasına rağmen Flynn ölmemişti.

Geçen Temmuz'da babası kalp krizinden ölünce Flynn artık kontluk unvanını almıştı. Artık dünyayı dolaşmıyordu. Dunmorey şatosunda kapana kısılıp kalmıştı.

Ve bu beş yıl önce yazılmış mektup onu takip etmiş ve sonunda bulmayı başarmıştı. Doğrusu içinde ne yazdığını merak ediyordu. Zarfı yırttı. Tek bir beyazı sararmış kağıt çıktı. Katlanmış kağıdı açtı... Yazı kısaydı.

'Flynn.

Bu sana yazdığım üçüncü mektup. Merak etme. Artık yazmayacağım. Senden hiçbir şey beklemiyorum. Hiçbir şey istemiyorum. Sadece bilmeye hakkın olduğunu düşündüm.

Bu sabah saat sekizde bir erkek çocuğu dünyaya getirdim.

Üç kilo dört yüz gram. Güçlü ve sağlıklı. Ona babamın adını vereceğim. Elbette bende kalacak.

Sara.'

Flynn sözcüklere bakakaldı. Teker teker beyninde geziniyorlardı. Beklemiyorum... Hiçbir şey... Bilmeye hakkın... Bebek...Erkek... Sara.

Mektup parmaklarının arasında titredi. Kalbi daha hızlı çarpıyordu. Kelimeleri yanlış görmüş olması umuduyla tekrar okudu.

Yoğun kahverengi gözler, pürüzsüz fildişi ten ve kısa kesilmiş siyah saçlar zihninden geçiverdi. Yumuşak altın sarısı teni ve dudaklarının tarçın ve baharat tadı düşüncelerini yardı geçti.

Sara McMaster.

Montana'da baş döndürücü bir güzellik.

Yazılanların anlamı yavaş yavaş kafasına dank etmeye başlamıştı. Demek Sara hamileydi. Sara'nın bir bebeği olmuştu. Bir oğlan... Kendi oğlu.

Sevgililer günüydü. Sara bunu biliyordu çünkü bir gece önce beş yaşındaki oğlu Liam'a yirmi bir tane Sevgililer Günü kartı hazırlamasına yardım etmişti. Biliyordu çünkü yuvadaki posta kutusu olarak bir ayakkabı kutusunu beyaz kağıtla ve kırmızı kalplerle kaplamışlardı ve çünkü üstlerinde kalp şeklinde şekerlemeler olan küçük kekler pişirmişti.

Biliyordu çünkü Liam doğduğundan beri ilk kez bir randevusu vardı.

George Benally onu akşam yemeğine davet etmişti. Lyle Dunlop'un çiftliğinde ustabaşıydı. Oraya birkaç ay önce Arizona'dan gelmişti. Dul bir erkek olarak bu konudan fazla bahsetmek istemiyordu ve dobra dobra kötü şansını yenmeye çalıştığını söylemişti.

Sara'ya çiftliğin muhasebe işini getirmişti, birbirlerini de böyle tanımışlardı.

Kötü şans Sara'ya da yabancı değildi. İkisinin birçok ortak noktası olabilirdi.

George en azından kötü şansını geride bırakıyordu. Şimdi sıra Şam'daydı.

Sonsuza kadar münzevi hayatı yaşayamazsın. demişti annesi kaç kere.

Bir kez kötü bir deneyim yaşadın diye...

Annesi münzevi hayatı konusunda haklıydı. Kötü deneyim kısmı ise can alıcı noktaydı. Kötü değildi.

En azından devam ederken... Hayatının en muhteşem üç günüydü. Ve sonra...

Hiçbir şey.

Kötü kısmı buydu işte. Ne zaman düşünse midesine sancılar giriyordu.

Onu korkutan, başka bir erkeğe açılma konusunda tereddütte bırakan kısım buydu. Tekrar denemek.

Ama sonunda evet demişti. George'yle denemeye karar vermişti.

Bir akşam yemeği randevusu ilk adımdı.

Zamanı gelmişti, demişti Polly, Sara planından bahsedince. Sevindim.

Bazı hayaletleri kovalamaktan vazgeçmelisin.

Evet, sadece bir hayalet... Oğluna her baktığında gördüğü o hayalet. Bu düşünceyi kafasından silip attı. Şimdi bunu düşünmenin sırası değildi.

Liam onun bir hatırası olabilirdi, ama geçmişte kalmıştı. Normalde günlerini onu düşünmeden geçirirdi, ama bu günün özelliği düşüncelerini bulandırıyor, çünkü Sevgililer Günüydü, çünkü George'nin davetini kabul etmişti.

Yapma, dedi kendi kendine. Geçmiş geride kaldı. Şimdi geleceğe odaklanmak gerek. George'ye odaklanmak.

George'nin beklentisi ne olacaktı. Mutfakta dolandı, çay yaptı, ne giyeceğini, nasıl çekici olabileceğini ve ne konuşacaklarını düşündü. Biriyle çıkmak onun hiç bilmediği yabancı bir dilde konuşmak gibiydi. Daha önce pek yapmadığı bir şeydi.

Çayını aldı ve üstünde çalışacağı belgeleri masaya yaydı. Eğer Liam okuldan eve dönene kadar hırdavatçı dükkanının muhasebesini bitirebilirse, bir mola verebilir ve belki dışarı çıkıp onunla kardan adam yapabilir, kartopu oynayabilirdi. Düşüncelerini dağıtmak için bir şeyler yapmalıydı.

Liam geceyi, kocası ve çocuklarıyla birlikte caddenin sonunda yaşayan teyzesi Celie'de geçirecekti.

Niye bütün gece değil? diye sormuştu, Celie teklif ettiğinde.

Sadece akşam yemeğine gidiyoruz. Geceyi onunla geçirmeyeceğim ki!

Belki sonra onu evine davet etmek isteyebilirsin.

Kahve için mesela. Ama kahveyi kastetmemişti tabii.

Sara da bunu biliyordu, ama onunla sadece akşam yemeği dışında bir şey istemiyordu. Şimdi değil... Henüz değil.

Altı yılın tek bir yemekle geçip gitmesine nasıl izin verebilirdi?

Liam doğduktan sonra ilk üç yılını muhasebe diplomasını almak için çalışarak geçirmiş, sonra da işini kurmuştu. Oğlu, kendi okulu ve geçinebilmek için aldığı işlerden zaman mı kalmıştı erkeklerle tanışmaya? Ayrıca attan düştüğünde tekrar binmenin erdemine inansa da, ikinci seferinde çok daha dikkatli olmanın gereğine daha da çok inanıyordu.

İlk seferinde çok dikkatsizdi. Bu sefer yavaştan alacaktı.

Sadece bir akşam yemeği, belki ufak bir öpücük. Evet, bunu yapabilirdi.

Ama önce işini bitirmeliydi. Serbest muhasebeci olarak işinin artılarından biri de çalışma saatlerini kendi ayarlayabilmesi ve evden çalışabilmesiydi. Böylece Liam'la evde daha çok zaman geçirebiliyordu. Kötü tarafıysa kafasının kolayca dağılmasıydı. Tıpkı şimdi olduğu gibi.

Belgeleri aynı zamanda çalışma masası olan mutfaktaki yemek masasına yaydı. Artık aklının başka yerlere kaymaması, geçmişini ya da geleceği düşünmemesi ve sadece işe odaklanması gerekiyordu.

Ön kapının çalmasıyla aniden yerinden sıçradı. Çayı masanın üstüne döktü.

Kahretsin! Lavaboya gitti, kurulama bezi aldı ve dökülen çayı sildi.

Bu arada içinden gelen kuryeye küfürler ediyordu.

Ön kapıya gelecek tek kişi oydu.

Tak, tak, tak! Bir kez daha çaldı. Kurye değildi o zaman. Her zaman kamyonetine atlar ve giderdi o. Asla ikinci kez çalmazdı.

Tak, tak, tak!

Sabırlı ol, diye bağırdı. Geliyorum! Kapıya doğru yürüdü ve bir hışımla açtı.

Oh, Tanrım. Halüsinasyon görüyordu her halde. Belleğinin arka odalarından çıkardı onu. Onu her zamankinden daha çekici hale getiren zihnine lanet okudu.

Uzun, seksi, dar kalçalı, ama hatırladığından daha geniş omuzluydu.

Saçındaki kırların, görünüşünü yumuşatması, senelerin onu daha nazik hale sokması gerekirdi, ama hayır. Her zamankinden daha vahşi ve ölümcüldü.

Sara. Harika dudakları hafif bir sırıtışla kıvrıldı.

Sara o sırıtışı tanıyordu. Çok iyi hatırlıyordu. O dudakları tarumar edene kadar öpmüştü.

Yüzü yanmaya başladı. Tüm bedeni çoktan unutmaya çalıştığı bir alevle ısındı.

Hatırası hala çok kuvvetliydi.

Böyle susacak mısın? Etkileyici bariton sesi Sara'nın ensesindeki tüylerin dikilmesine neden oldu.

Sanki bir hayalet parmağını omurgasından aşağı doğru indiriyordu.

Git buradan, dedi sertçe. Gözlerini kapayıp bu halüsinasyona, hatıralara ve ona direndi. Ah... George'yle çıkmayı kabul ettiği için geliyordu başına bu. Şişeleyip rafa kaldırdığı ve bir daha asla çıkarıp bakmayacağı hatıraları tetiklemişti.

Gözlerini sımsıkı yumdu, ona kadar saydı ve açtı. Hala orada durduğunu görünce hayal kırıklığı arttı.

Kot pantolon, siyah bir süveter ve koyu yeşil bir ceket giymişti. Birkaç gündür tıraş olmamıştı. Gözleri kanlanmıştı. Sara'yı hayranlıkla izlerken çok uzun kirpiklerini kırıştırdıkça kar taneleri savruluyordu.

Sara'nın şaşkınlığı karşısında biraz daha sırtınca dışındaki kırığı gördü. Bu her şeyi açıklıyordu.

Gerçektir. Hem de fazlasıyla.

Altı yıl önce bu anın hayalini kurmuştu. Ona geri döneceği umuduna sarılmıştı. Dokuz ay boyunca planlar yapmış, umudunu yitirmemiş ve dua etmişti. Ama o ne dönmüş ne aramış ne de yazmıştı.

Ve şimdi, aniden karşısına çıkıveriyordu.

Şaşkınlığını ve acısını defalarca yutkunarak gidermeye çalıştı. Konuştuğu zaman sesinin olabildiğince düz, heyecansız ve aldırılmaz çıkmasına gayret etti. Flynn.

Flynn Murray. Onun aşkını çalmış, ona bir çocuk vermiş ve bir kez bile dönüp bakmadan onu terk etmiş olan adam.

Kendi hatasıydı. Bunu biliyordu Sara. Kalacağına dair asla söz vermemişti. Hiçbir şeye söz vermemişti. Ama yine de incitmişti.

Elbette o zaman onun bunu yapabileceğine inanmamıştı. Daha on dokuz yaşındaydı, saftı ve hiç hayal edemeyeceği kadar aşık. Ünlü kovboyların müzayedesinin haberini yapmak üzere küçük kasabalarına geldiği zaman tanımıştı Flynn'ı.

Sara her zaman mantıklı, pratik zekalı ve azimli biri olmuştu. Ve hedefleri vardı. Flynn'la tanışmak ve ona aşık olmak tüm bunları alt üst etmişti. Ufacık kasabalarına gelmiş ve dünyasını değiştirmişti.

Sara'yı asla isteyebileceğini düşünmediği şeyleri ister hale getirmişti. Ve birkaç gün ya da hafta boyunca bunlara sahip olabileceğine inanmıştı.

Ama bunun bir daha olmasına asla izin vermeyecekti.

Harika görünüyorsun, dedi Flynn. Hatırladığımdan bile daha güzel.

Sara dişlerini sıktı. Sen daha yaşlı görünüyorsun, dedi.

Ve daha erkeksi... Yüzünün hatları daha keskindi. Biraz daha zayıflamıştı. Hala yakışıklıydı. Altı yıl önce yirmi altı yaşındayken daha bakımlıydı. Şimdiyse bakımsız ve hırpaniydi.

Hızlı yaşam tahmin edebileceğinden çok daha zorluydu. Ne kadar zor olmalı, diye düşündü Sara alaycı bir şekilde, dünyanın dört bir yanında ünlülerin izini sürmek.

Flynn omuz silkti. Ne derler bilirsin, yıllar değil, kilometreler önemlidir.

Ve senin de bayağı kilometre yaptığından eminim. Ve yapmaya da devam edebilirdi. Ona burada ihtiyacı yoktu. Hayatını, umutlarını ve oğlunu mahvetmesine hiç ihtiyacı yoktu. Kendini toparlamaya çalıştı. Ne işin var burada?

Oğlumla tanışmak istiyorum, dedi Flynn. Açık ve netti...

İKİNCİ BÖLÜM

Saranın çenesi kitlendi. Kendini onun sözlerine, niyetine ve en çok da gözlerinin yeşil büyümesine karşı savunmaya geçmesi lazımdı.

Biraz geç kaldın, dedi dışlerinin arasından. Yaklaşık beş buçuk yıl kadar.

Evet. Yeni öğrendim.

Yeni öğrendim? İnanmamış bir yüz ifadesiyle Evet, tabii, dedi.

Flynn bu alaycı cevabı fark etmedi. Elini ceketinin içine soktu ve bir zarf çıkardı. Zarfı açtı ve içinden kirli, buruşuk bir kağıt parçası çıkarıp Sara'ya uzattı.

Sara kağıda baktı ve sonra uzanıp zarfı aldı. Sanki üstünden bir bufalo sürüsü geçmiş gibiydi. Arkasını çevirdi ve alt alta yazılmış yarım düzine adres gördü. Birisi gözüne çarptı: İrlanda.

Sara gözlerini zarftan kaldırıp Flynn'a baktı. Ama onun yeşil gözleri o kadar yoğun bir şekilde bakıyordu ki, mecburen tekrar kağıda döndürdü bakışlarını. Bu mektubu çok iyi hatırlıyordu. Liam doğduktan birkaç saat sonra yazmıştı. Ama Liam'ın babasının buna aldırış etmeyeceğini biliyordu. Daha önceki iki mektubuna cevap bile vermemişti. İlkinde hamile olduğunu söylüyordu. İlkini almamış olması ihtimaline karşı ikincisini yazmıştı.

Hiç cevap vermemişti, demek ki umurunda değildi.

Ama yine de Liam'ın doğumundan sonra son bir kez daha yazmaya karar vermişti. Ona son bir şans vermişti. Belki bir oğlu olduğunu öğrenmek onu geri getirir diye ummuştu. Gururlu biri değildi. Ya da o zamanlar değildi.

Ama şimdi öyleydi. Ve aynı derecede kararlıydı. Flynn onu tekrar incitemeyecekti.

Bilmiyordum, Sara, diye tekrarladı Flynn.

Sana yazdım. Bundan önce de iki kez yazdım, dedi kağıdı avucunda buruşturarak.

Onları da almadım. Ben... Ben dolaşıyordum. Sürekli. Artık İncite için yazmıyordum. Mektubu peşimden gönderip durmuşlar. Diğerlerini de muhtemelen. Ama hiçbirini almadım. Ta ki geçen haftaya dek. Alınca da doğruca buraya geldim.

Sara ağzını açtı, ama kapadı tekrar. Söylenecek ne vardı ki? Bir oğlu olduğunu öğrendiği için gelmişti. Kendisiyle bir alakası yoktu.

Ona verdiği değeri vermemişti kendisine. Ama söyledikleri şimşek etkisi yaratmıştı beyninde.

Ona acısını göstermemeye kararlıydı. Kollarını göğsünde kavuşturdu. Ee? Alkışlamalı mıyım? Madalya mı istiyorsun?

Flynn bu saldırganlık karşısında duraladı. Kollarına atılacağını falan mı sanmıştı?

Hiçbir şey istemiyorum. Sadece oğlumu tanımak ve sen ne istiyorsan onu yapmak.

Buradan gitmek mesela? Çünkü gerçekten istediği şey buydu.

Flynn'ın kaşları iyice çatıldı. Ne, neden?

Çünkü sana ihtiyacımız yok.

Ama bunun yarı yarıya doğru olduğunu biliyordu. Ona ihtiyacı yoktu. Ama Liam aynı şekilde düşünmüyordu.

Babam nerede? diye soruyordu zaman zaman.

Eğer ölmediyse neden ziyarete gelmiyordu? Boşanmış babalar bile ziyarete gelirler, diye yorum yapmıştı. Darcy Morrow'un babası onu her hafta sonu görmeye geliyor.

Gelemez, demişti Sara. Gelebilseydi, gelirdi. Yalan da sayılmazdı. Her ne kadar Flynn'ın bilerek sırtını onlara döndüğüne inansa da, bunu Liam'a söylemek yanlış olurdu. Sadece gelemiyordu, o kadar. Sebebi yoktu ya da bilinmiyordu. Nokta.

Neyse ki Liam nedenini sormamıştı. Ama okulda Şükran gününün bir aile tatili olduğu söylenince, babasının niye orada olmadığını merak etmişti yine ve demişti ki, Belki Noel'de gelir!

Böyle umutlara bel bağlama, diye uyarılmıştı Sara. Ama Liam'a bunu söylemek, güneşe doğmamasını söylemek gibiydi.

Şimdiyse Sara Liam'ın akşamüstü eve geldiğinde ne söyleyeceğini tahmin edebiliyordu.

Onun bir babası olmalı, dedi Flynn. Onu seven bir baba.

O iyi, diye ısrar etti. Bunu yapmana gerek yok.

Gerek var.

Burada değil.

Beklerim. Beklentiyle Sara'ya baktı. Sara hiç kıılmadı. Benden korkmuyorsun, değil mi, Sara? Gülümsedi.

Tabii ki senden korkmuyorum. Ben sadece şaşırımdım. Umurunda olmadığını sanıyordum.

Yüzündeki gülümseme silindi. Çok ciddi bir ifade takındı. Umurumda. Doğru söylüyorum, Sara. Eğer bilseydim ta başından burada olurdu.

Ona inanıp inanmayacağını bilmiyordu. Ama onu içeri alacaktı, Liam'ı beklemesine ve onunla tanışmasına izin verecekti. Peki sonra?

Eğer İrlanda'da yaşıyorsa babalık etmesi zaten zordu. Ama en azından Liam onu umursayan bir babası olduğunu öğrenecekti.

Ama önce bazı kurallar koymalıydı. Gönülsüz bir şekilde bir adım geri attı ve kapıyı açtı. Sanırım içeri girmek istersin.

O yüzden buradayım. Hiç sormayacaksın sandım.

Sara çok iyi tanıdığı bu sırtışın cazibesine karşı kendine bir duvar ördü. Yana çekilip geçmesine izin verdi. İçeri girerken kolunun koluna değmemesine özen gösterdi.

Ama tam kapıdan geçerken durdu ve Sara'ya döndü. O kadar yakındı ki, neredeyse boğazında atan damarı görebiliyordu. Ceketini göğüslerine sürtünecek kadar yakındı. Nefes aldığı Flynn'a özgü o kokuyu içine çekecek kadar yakındı. Sırtı duvara yaslanmıştı.

Beni özledin mi, Sara? diye mırıldandı.

Sara başını sertçe iki yana salladı. Günahım kadar özlemedim.

Öyle mi? Dudakları acayip bir şekil aldı. Sanki yalanının içindeki gerçeği fark etmişti. Ama ben seni özledim. Şu ana kadar ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

Ve ardından başını eğdi ve dudaklarını Sara'nın dudaklarına dokundurdu.

Flynn Murray nasıl öpüşüleceğini çok iyi bilirdi. Onu defalarca öpmüştü. Sara unutmaya çalışmıştı. En azından bedenini eriten ve dizlerinin bağına çözen bu öpüşmelerin bir gençlik deneyimi olduğunu varsaymaya çalışmıştı. Bunun bir daha olmayacağını söylemişti kendine. Yalan söylemişti. Ve bu öpücük korktuğu kadar harikaydı.

Aç bir öpücüktü, onu ne kadar özlediğini kanıtlayan bir öpücük. Ve lanet olsun ki, çok ikna ediciydi. Vaatkardı. Ona cenneti vaat ediyordu. Ama artık o kadar deneyimsiz değildi Sara. Bu aynı zamanda yalnızlığın acı verici cehennemini de vaat ediyordu.

Onu kendinden uzaklaştırmak için ellerini göğsüne koydu, ama elleri orada kalakaldı. Ceketinin yakasına sarılmıştı. Unutmaya çalıştığı her anı parçası hücum ediyordu şimdi beynine. Ona acı çektiriyordu ve ona olan arzusunu kabartıyordu. Tıpkı eskiden arzuladığı gibi. Sadece o zaman onun da aynı şekilde hissettiğine inanmıştı.

Şimdi inanmıyordu. İnanamazdı. Akıl sağlığını korumalıydı. Tabii eğer tekrar alt üst olmak istemiyorsa.

Ve tatlı, arzulu, vaat kar öpücügüne rağmen ve mantığını, sağduyusunu yıkığı için bunu unutmamak zorundaydı.

Altı yıl önce onu sevmiştir ve o terk edip gitmiştir.

Hiç söz vermemiştir, ama Sara ona güvenmiştir. Ona kalbini, ruhunu ve bedenini vermiştir. Onun da kendisini sevdiğine inanmıştır.

Sonunda ellerini göğsüne iyice yapıştırdı ve sıkıca ittirdi onu. Flynn sendeledi ve en yakındaki sandalyeye çöktü. Kahretsin!

Ama bu laf ona karşı değildi. Sendelerken kendine söylemişti bunu. Ardından yüzü buruştu ve ağırlığını sol bacağına verdi. Sara hangisine daha çok şaşıracağını bilemedi, öpüğe mi, yoksa ağırlığını tek bacağına vermesine mi?

Ne oldu?

Bacağımda kurşun yarası var. Vuruldum.

Sara da kalbinden vurulmuştu. Vuruldun mu? Bir an için hak ettiği cezayı bulduğunu düşündü. Belki de oyunu fazla dikkatsizce oynamış ve çok öfkeli bir kadını sevip sonra terk etmeye kalkmıştı. Hakkında yazdığı ünlüleri düşününce bu çok muhtemeldi.

Suikast.

Ne? Hiçbir şey anlamadım. Anlamak isteyip istemediğinden de emin değildi, ama en azından öpücükler yerine suikast konusu daha selimdi. Kapıyı kapadı ve içeri doğru bir kaç adım attı.

Afrika'daydım. Sara'nın çok az duyduğu karmakarışık bir yerden bahsediyordu. Ama orada ünlü falan olmazdı ki. Başbakanı hedeflemişti. Iskaladı. En azından başbakanı ıskaladı ve bana onu hatırlamam için minik bir hatıra verdi. Zorla gülümsedi.

Bunların hiçbiri Sara'ya mantıklı gelmiyordu.

Onun bildiği Flynn New York'a, Hollywood'a veya Cannes'e giderdi, Afrika'ya değil. O yıldız adayları, rock yıldızları ve üvey babası gibi oyuncular hakkında yazardı.

Ama daha fazla şey soracak fırsatı bulamadı. Arka kapının açıldığını, ayak seslerinin mutfığa doğru devam ettiğini işitti. Ve salonun kapısı açılana kadar da başka bir şey işitmedi.

Liam salona girivermişti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Aman tanrım, bu çocuk baştan aşağı Will'di. Onun görünüşü Sara'yı öpmekten daha çok başını döndürdü. Sara'yla öpüşmesinin, onun kendisini itmesinin etkisi bir anda geçmişti ve karşısında duran ölen kardeşinin minyatürüne şaşkınlıkla bakıyordu. Mantıksal olarak oğlunun Murray ailesinin ortak özelliklerini yansıtacağını zaten biliyordu. Ama bunu görmek çok farklı bir duyguydu. Eğer Sara babasının adını vermişse adı Lewis olan oğlan, kardeşinin hık demiş burnundan düşmüştü. Aynı asi siyah saçlar, aynı sarı ten, aynı çiller, aynı ince yüz ve ince çene yapısı. Vücudu da aynı yapıdaydı. Sırım gibi. ince.

Oğlan ona bakmadı bile. Will'inki ve Flynn'inki kadar yeşil gözleri doğruca annesine yöneldi ve Flynn'i görmezden geldi.

Bak! Kalplerle kaplı bir kutuyu annesinin ellerine uzattı. Harika bir sevgililer günü geçiriyorum. Bunu bana Katie Setsma verdi. Benden hoşlanıyor olmalı. Sırt çantasını çıkarıp sandalyeye koydu ve ardından çizmelerini çıkarmaya koyuldu.

Sara, Flynn'a kısa bir bakış fırlattı. Bu minik oğlana karşı tepkisini ölçmeye çalışır gibiydi.

Tabii ki senden hoşlanıyor, Liam.

Ve bu sözle birlikte Flynn araya girdi. Liam mı? William'ın İrlandaca kısaltılmış biçimiydi.

Flynn'in sesiyle Liam botlarını çıkarmayı bıraktı ve yabancıya meraklı gözlerle baktı.

Sara gayri ihtiyari biçimde aralarına girdi. Evet, adı bu, dedi. Ona babamın adını vereceğimi söylemişim sana. Lewis William. Ama o babamla apayrı bir insan.

Ben...şey...sadece...çok şaşırırım. Derin bir nefes aldı. Bu benim kardeşimin adıydı, William. Will... Biz ona Will derdik.

Sesindeki gerginliği fark etti Sara. Adıydı, derdik? Başıyla sorar gibi yaptı.

Öldü. Kuruyan dudaklarını ıslattı. Yaklaşık altı yıl önce.

Bakışları kesişti ve kitlendi. Sara şok vaziyetteydi. Sorulacak binlerce soru vardı kafasında.

Çok üzgünüm, dedi Sara alçak sesle. Bilmiyordum.

Biliyorum. Bu sadece. Başını hafifçe iki yana salladı.

Ve oda sessizliğe büründü. Kimse kımıldamıyordu. Kimse konuşmuyordu. Sonunda Liam oturduğu sandalyeden kalkıp annesinin yanına geldi ve neler olduğunu anlamaya çalışan gözlerle baktı annesine. Ama annesi cevap vermedi. Hatta onu görmemiş gibiydi. Bakışları Flynn'dan ayrılmıyordu.

Çocuğun bakışları annesininkini takip etti. Ve ardından neyin gerekli olduğuna karar veren Liam, Sara'nın önüne geldi. Sırtını annesine verdi. Sanki onu korumak istiyordu.

Sen kimsin?

Bu, Montana'ya gelmeye karar verdiğinden beri beklediği soruydu. Büyük özlemle beklediği, cevap vermek için can attığı bir soru. Ama sözcükler boğazına takılmıştı. Bu anı belki yüzlerce, binlerce defa kafasında canlandırmıştı. Ama hayatında ilk kez söyleyecek bir şeyi yoktu Flynn Murray'in.

Sara da bir şey söylemesini bekler gibi ona bakıyordu. Ama Flynn sadece başını iki yana salladı.

Sara onun konuşmadığını fark etti ve devreye girmeye karar verdi. Ellerini oğunun omuzlarına koydu. O senin baban, Liam.

Liam'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Ağzı da öyle. Flynn'a bakakaldı. Sonra başını hızla annesine çevirdi. Doğru mu bu?

Evet öyle. Gerçekten. Seninle tanışmaya gelmiş.

Uzun bir süre Liam annesinin yüzünü inceledi. Ama sonunda orada gördüğü şeyden tatmin oldu ve tekrar Flynn'a döndü. Sessizce babasına bakarken bakışları sabit ve merak doluydu. Sessizlik devam ediyordu. En sonunda Liam biraz boğuk ama kararlı bir sesle, Neredeydin? diye sordu.

Son derece olağan. Son derece mantıklı. Ve son derece yıkıcı.

Flynn yutkundü. Ben... Ben çok... Boğazını temizledi. .yer gezdim. Bütün dünyayı. Daha önce burada olmalıydım. Ama seni bilmiyordum.

Liam bu sefer meydan okuyan bakışlarla annesine döndü. Ona yazdığını söylemiştin?

Yazdı, dedi Flynn. Sen doğmadan önce annen bana yazdı. Daha sonra doğduğun zaman yine yazdı. Ama ben mektupları almadım. Çok uzun yıllar boyunca. Masadan zarfı aldı ve ona uzattı. Bak... Her yeri dolaşmış. Ama ben geçen haftaya kadar almadım.

Liam, Flynn'in elindeki mektuba baktı. Ardından aldı, elinde gezdirdi ve üstündeki adreslere baktı.

Dünyanın dört bir yanında birçok farklı yerde çalışıyordum. Mektup bana bir türlü ulaşamamış. En sonunda evdeyken aldım.

Liam ona bakmadı. Elini mektubun üzerinde gezdiriyordu. Harflere dokundu. O anda Flynn onun daha okuma yazma bilmediğini düşündü. Tüm onlar benim bulunduğum adresler, diye açıkladı.

Liam başını kaldırıp ona baktı. Şatoda mı yaşıyorsun?

Flynn gözlerini kırıştırdı. Okuyabiliyor muydu?

Görünüşe göre okuyordu, çünkü Liam mektubun üstündeki tek bir adrese parmağını koymuştu. Burada öyle yazıyor. Dun-more-ee şatosu. Burası senin evin mi?

Hayır tatlım, dedi Sara, ama Flynn araya girdi.

Evet, öyle. Dunmorey şatosu.

Sara'nın keskin soluğunu işitti. Liam'ın da gözleri sonuna kadar açılmıştı. Gerçek bir şatoda mı yaşıyorsun? Hendekleri olan?

Orada yaşıyorum. Ve bu gerçek bir şato. Uzun bir süreden sonra ilk kez Sara'ya baktı ve gözlerindeki suçlayıcı ifadeyi gördü. Aslında daha çok kocaman eski bir ev. En az beş yüz yıllık. Artık çürüyor. Bir kulesi ve güzel yüksek duvarları var. Ama hendeği yok.

Yok mu? Liam'ın yüzü düştü. Hendeksiz şato olur mu?

Orası çok eski bir kale. İnsanlar oraya işgalcilere karşı kendilerini korumak için giderlermiş. Ve orada o toprakların lordu yaşamış. Patron yani, diye ekledi. İşte bu yüzden bir şato.

Liam anlamıştı. Görebilir miyim?

Tabii ki görebilirsin.

Resmini demek istiyor, dedi Sara. Bir resmini görebilir mi? Sanki bir şatosu olduğu için onu suçluyordu.

Yanımda yok, ama sana getirebilirim. Daha iyisi seni oraya götürebilirim. Onu kendi gözlerinle görürsün.

Sahi mi?

Hayır! dedi Sara sertçe.

Liam başını annesine çevirdi. Göremez miyim?

Orası İrlanda'da, diye açıkladı, Flynn'a öfkeli bir bakış atarak. Okyanusun öbür ucu. Binlerce kilometre.

Bir uçağa binebilirim, öyle değil mi? Onay için Flynn'a baktı.

Binebilirsin, dedi Flynn. Aslında oraya gitmek için en iyi yol. Bunu daha sonra konuşuruz.

Sara'ya doğru gülümsedi.

Bunu yakın bir zamanda konuşabileceğimizi hiç sanmıyorum. Oğluna döndü. Sana şatosundan ayrıntılarıyla bahsedebilir, Liam. Ama okyanusu geçmeyi bekleme sakın.

Ama hiç gerçek bir şato görmemişim.

Beş yaşındasın. Çok zamanın olacak. Bu arada Legolarınla bir şato yapabilirsin.

Liam'ın gözleri ışıldadı. Zaten yaptım. Flynn'a döndü. Gerçek gibi oldu. Ama onun da hendeği yok. Görmek ister misin? Çok hevesliydi. Zıplayıp duruyordu yerinde.

Sara ise öfkeli bir ifadeyle ona bakıyordu. Flynn yaşamını insanları okumakla kazanmıştı. Onların beden dilini okuyarak, ne zaman devreye girileceğini ne zaman geri çekileceğini anlamaya çalışarak. Sara'yı okumakta hiç güçlük çekmiyordu. Onu gördüğü için mutluluktan uçmamıştı. Onu suçlayamazdı, ihtiyacı olduğunda yanında değildi. Ama öğrendiği anda gelmişti, değil mi? Bunu halledeceklerdi. Ama bunu beş yaşındaki bir çocuğun önünde yapmayacaklardı. Liam'a döndü ve, Çok sevindir, dedi.

Gel o zaman! Liam merdivenlere doğru koştu ve gözden kayboldu,

Flynn, Sara'ya baktı. Sara omuz silkti. Oh Tanrım, git onunla. Ama sakın aklına İrlanda'ya uçmayı falan sokayım deme.

Bu mümkün, Sara. Hemen değil ama bunu tartışabiliriz.

Hayır tartışamayız. Lanet olsun Flynn, öylece ortaya çıkıp hayatlarımızı alt üst edemezsin.

Altı yıl oldu.

Bilmiyordum.

Ve bilmek de istemedin, yoksa geri dönerdin.

Düşündüm ki...

Ne düşündüğün umurumda değil. Nerede yaşadığımı biliyordun. Eğer birazcık önemim olsaydı geri dönerdin!

Tıp fakültesine gitmeyi planlıyordun.

Tıp fakültesine gitmiş gibi bir halim mi var?

Ne demek istiyorsun?

Hamile kaldım, Flynn. Hem çocuk bakıp hem nasıl okuyacaktım? Tıp fakültesine gitmedim.

Ama...

Şartlar değişti. Planlar değişti.

Evet ama... Buna inanamıyordu. O kadar kararlıydı ki. O yüzden mi bana bu kadar kırgınsın?

Ne? Tıp fakültesine gidemedim diye mi? Tabii ki hayır! Bu umurumda bile değil. Ben diplomamı aldım. Serbest muhasebeciyim. İşimi seviyorum. Rakamları seviyorum. Cevapları bilmeyi seviyorum. Bu arada senin şu şatoda yaşama hikayen de nedir?

Omuz silkti. Babamdan miras kaldı.

İrlanda'da seni ilgilendiren hiçbir şey olmadığını söylemiştin. Yoktu. Normalde bana miras kalmayacaktı. Kardeşimin ölmesini ben istemedim.

Will, dedi Sara, bağlantıyı kurarak.

Will. Adımı duyunca hala kötü oluyordu.

Şey, gerçekten çok üzgünüm. Şok olmalı.

Bir kazaydı. Havaalanından beni almaya geliyordu.

Sara'nın içi cız etti. Oh, Tanrım.

Bakışları yine kesişti. Bu bakışları ne kadar da çok özlemişti Flynn. Ama Sara'nın yüzü bir anda anlamsızlaştı. Gidip şatosunu gör hadi, dedi mutfak kapısını göstererek. Merdivenlerden yukarı.

Tanrıya şükür ki Liam'ın arkasından gitmişti. Daha ne kadar süre orada öylece durup mantıklı karar edebilirdi acaba? Kalbi küt küt atıyordu. Elleri titriyordu. Buna bir an önce son vermeliydi. Onu umursamayı kesmeliydi.

Yıllarca umursamadığına kendini inandırmıştı. Flynn'la geçen o üç gün bir daha hiç tekrarlanmayacak bir deneyimdi. Ama onca yıl sonra kapının önünde durması yetmişti. Yine içini eritmeyi becermişti Flynn.

Bu sadece bir şoktu, o kadar. Bu akşamüstü kapıyı açtığına görmeyi beklediği son kişiydi. Bu yüzden tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Öptüğü zaman ne olduğunu düşünmek bile istemiyordu. Ama onu Liam'la birlikte düşünmek de iyi gelmiyordu ona. Birbirlerine o kadar benziyorlardı ki. Sara, Liam'ın babasına benzediğini hep biliyordu. Ama hiç resim olmadan buna emin olamıyordu. O muhteşem Şubat hafta sonuna ait bir sürü resmin arasında Flynn'a ait bir tane bile bulamamıştı. Ama neredeyse onun klonu gibiydi. Beden dili de babasına çekmişti. O da panter gibi hareket ediyordu.

Flynn da Liam da gergin, heyecanlı ve kararlıydı. Liam bir şey istediğinde kesinlikle peşinden giderdi. Tıpkı babası gibi. Yürüyüşleri de ne kadar benziyordu birbirine...

Flynn'ın tam olarak ne istediğini bilmiyordu. Oğlunu görmek, tamam. Bunu kabul edebilirdi. Ya başka? Oğlunu kendisinden almaya çalışmayacaktı, değil mi? Sırf bir şatoda yaşıyor diye oğlunu almaya hakkı olduğunu düşünmüyordu herhalde.

O öpücüğün anısı ona işkence ediyordu şimdi. Dudaklarının dudaklarında olması, o öpücüğün sahiplenici açlığı. Herhalde onu tekrar istemiyordu, öyle değil mi?

Tabii ki istemiyordu. Eğer isteseydi, çok daha önce geri dönerdi, işte o zaman ona tekrar sahip olabilirdi. Ama bu bir güç savaşı olmuştu. Onu hala harekete geçirebildiğini kanıtlamaya çalışıyordu. Yüzleş bununla Sara, dedi kendi kendine. Onu tıpkı altı yıl önce istediği gibi istemişti bir an için. Bunu becermişti Flynn. Ama mantığı ve sağduyusu kısa zamanda imdadına yetişmişti Sara'nın. Bunun olmasına bir daha izin vermeyecekti. Ancak onu bilinçsiz yakalarsa tekrar gerçekleşebilirdi bu.

Ama artık başka bilinçsizlik olmayacaktı.

Neyse ki bu akşam George'yle çıkıyordu.

Sevgililer Gününe karşı soğuk ve ilgisiz tavrı aniden bir değişim geçirmişti. Akşamı evde Flynn'ı düşünerek geçirmektense George'ye yoğunlaşmak çok daha iyiydi.

Saatine baktı. Dörde çeyrek vardı. Acaba daha ne kadar kalacaktı? Onların ardından Liam'ın odasına gidip bunu sormak istemiyordu. Mutfaktan bile Liam'ın heyecanlı bağırışlarını ve Flynn'ın bariton sesini duyabiliyordu. Baştan çıkarıcı bir sestti. Bu kadar gardını almasına ve bu kadar önceden kendini uyarmasına rağmen, hala onu tahrik eden bir yanı vardı.

George, dedi sesli olarak. George'yi düşün. Onunla çıkmak için hazırlanması gerekiyordu.

Merdivenleri tırmandı. Koridorun sonunda aralık kapıdan Liam'ın odasını görüyordu. Liam hiç durmadan konuşuyordu, Flynn da onun yatağına oturmuş onu dinliyordu.

Flynn'ı yatak kelimesiyle aynı cümle içinde düşünmek istemiyordu. Kendi odasından temiz kıyafetlerini aldı ve banyoya gitti. Giderken de, Ben duşa giriyorum, diye seslendi. Sadece nerede olduğunu bilsinler

İstemişti. Flynn'ın bunu bir davet gibi algılamaması için içinden dua etti. Banyo aynasına bakınca iyice kızardığını gördü. Kes şunu, diye emir verdi kendine.

Ama elbette söylemesi yapmasından kolaydı. Çabucak bir duş aldı. Saçım kuruladı. Siyah kadife pantolonunu ve kız kardeşi Lizzie'nin ona Noel'de verdiği kırmızı kaşmir süveteri giydi.

Flynn'ın motel odasına gittiği akşam da kırmızı bir süveter giyiyordu. Bu anı bile neredeyse süveteri çıkarıp başka bir şey bakmasına neden olacaktı. Ama bu ona hak ettiğinden daha çok anlam ve güç atfetmek anlamına gelirdi. Ayrıca ne giydiğini umursamayacaktı bile. O Flynn'ı umursadığı kadar Flynn onu umursamıyordu.

Saçına bir toka taktı ve rujunu sürdü. Son bir kez aynada kendine baktı ve banyonun kapısını açtı.

Her taraf sessizdi. Ne Liam'ın gülücükleri ne de Flynn'ın bariton sesinden eser yoktu. Liam'ın odasının ışığı kapalıydı.

Flynn alacağını almış ve gitmiş miydi yoksa?

Bu harika bir düşünceydi, ama o zaman Liam neredeydi?

Çabucak aşağı indi. Mutfakta da kimse yoktu.

Liam?

Hiçbir cevap gelmedi. Mutfağı geçip salona göz attı. Ama sadece Sid vardı orada. Koltuğa uzanmış uyuyordu.

Paniğe kapılmadı. Kapılmamayı öğrenmişti. Ama kalbi hızlanmaya başlamıştı. Tekrar mutfağa yöneldi. Liam! Sesi daha yüksekti bu sefer.

Neredeydi bu? Ona söylemeden bir yere gitmiş olamazdı. Ceketinin ve botlarının da olmadığını fark etti. Ve tabii Flynn'ın da. Hayır!

Bunu yapmaz. Bunu...

Seni İrlanda'ya götüreceğim, demişti. O da bunu tartışmayı reddetmişti. Öylece eve gelip çocuğunu alıp gidemezdi.

Arka kapıya gitti ve kapıyı açıp bağırdı, Liam! Cevap yok. Artık çıldırmış gibiydi. Verandaya çıktı. Liam!

Efendim? Evin yan tarafından bir ses geldi.

Oh Tanrım. Müthiş bir rahatlama hissetti Sara. Ve hemen ardından Liam'ın başı köşeden görüldü.

Bağırmana gerek yok. Hemen buradayım.

Evet, görüyorum. Hala endişesini üstünden atmaya çalışıyordu. Flynn nerede? Nerede. şey baban? diye sordu nefes nefese.

Hemen burada. Kardan şato yapıyoruz. Sırtarak annesine baktı. Dunmorey gibi.

Soluğunu ayarlamaya ve sakinleşmeye çalıştığı sırada Flynn da köşeden görüldü. Kar tekrar başlamıştı ve akşam için yaptığı saç kar taneleriyle süsleniyordu Sara'nın.

Bir sorun mu var? diye sordu Flynn.

Hayır. Ben sadece... derin bir nefes aldı. Dışarı çıktığınızı fark etmedim. Düşündüm ki...

Ama düşündüğünü söylemeye dili varmadı. Oğlunu alıp gittiğini düşündüğünü ve dehşete düştüğünü söyleyemedi.

Nerede olduğunu bilmiyordum. Düşündüm ki, boş ver. Siz devam edin. Ve hemen arkasını dönüp eve girdi. Kapıyı çarparak kapadı ve mutfak sandalyelerinden birine çökerek kardan ıslanmış çoraplarını çıkarmaya koyuldu.

Arka kapı açıldı ve Flynn içeri girdi.

Onu götürdüğümü düşündün. Bakışlarıyla Sara'yı suçluyordu.

Sara çoraplarını çıkarmaya odaklanmıştı. Ardından ayağa kalktı. Ne yaptığını bilmiyordum.

Ama paniğini gizleyememişti. Sesinde hala fark edilebiliyordu.

Flynn kapıyı arkasından kapadı. Kapı kapanırken Sara dışarı şöyle bir baktı ve Liam, diye seslendi.

Kule yapıyor. Bitirdiği zaman görmek istediğimi söyledim. Ve göreceğim de, ama önce bu meseleyi halledeceğiz.

Neyi halledeceğiz? Sesi biraz daha düzelmişti. Keşke sınırları de öyle olsaydı.

Buraya oğlumu senden çalmaya gelmedim.

Sara 'oğlumu' kelimesine takıldı. Böyle bir şeyi hayal bile...

Hayır böyle düşündün!

Pekala, tamam düşündüm. Ama sadece onu ortalıkta göremediğim için. Ve sen onu İrlanda'ya götüreceğini söylemiştin. Ne düşünmem gerekiyordu? Duş aldım, giyindim ve siz yoktunuz!

Sen beni nasıl bir adam sanıyorsun?

Cevap vermesini beklemedi. Zaten ne cevap vereceğini de bilmiyordu. Onun nasıl bir adam olduğunu gerçekten bilmiyordu.

Dunmorey'den bahsettik, dedi Flynn. Kalelerden ve şato yapmaktan falan bahsettik. Kar yağıyordu ve biz de kardan bir şato yapmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdik. Tamam mı? İrlanda'ya falan gitmedik. Bahçedeydik.

Sara başını salladı. Aptal gibi görüldüğünden emindi. Hala paniğin artçı etkilerini hissediyordu. Bana bir şey söylemediniz.

Başımı banyoya sokup bunu söylememi istediğini bilemezdim.

Sara kollarını göğsünde kavuşturdu. Tabii ki hayır!

Seni kızdırdığımız için özür dilerim. Sana söylemek aklıma gelmedi. Anlayacağını düşündüm.

Ama anlayamadım. Seni doğru dürüst tanımıyorum bile.

Tanıyorsun, diye cevapladı.

Hayır.

Tanıyorsun, Sara. Beni bu dünyadaki herkesten daha iyi tanıdığımı düşünüyorum.

O zaman niye... diye başladı ama durdurdu kendini. Neyse ki tam zamanında telefon çalmaya başlamıştı. Telefonu açtı. Alo?

Oh tatlım. Bu akşam oğluna bakamayacağım. Kızımın ateşi var. Okuldan eve yolladılar. Şimdi de kusuyor. O bu haldeyken Liam'ın burada olmasını istemezsin herhalde.

Hayır, tabii ki... Ben.

Gerçekten çok üzgünüm.

Önemli değil. Ben bir yoluna bakarım. Merak etme. Şimdi kapamalıyım. Umarım Annie bir an önce iyileşir. Telefonu kapadı. Bir süre sırtı Flynn'a dönük olarak durdu, önemli değil, diye avuttu kendini. Akşam yemeğine gitmeyecekti.

Bir sorun mu var, diye sordu Flynn, Sara sonunda arkasına dönünce,

Celie bu akşam Liam'a bakacaktı. Ama bakamıyor.

Bir yere mi gidiyordun?

Bir randevuya.

Kaşları çatıldı. Kiminle?

Tabii ki onu tanımazsın. Adı George. Yakınlardaki bir çiftlikte ustabaşı. Aynı zamanda heykeltıraş. Bu doğrudu ve kesinlikle etkileyiciydi. Sara, George'nin bazı işlerini görmüştü.

Flynn'ın çenesi gerildi. Ciddi mi?

Heykelleri mi?

Gözlerini kısarak baktı. Hayır, lanet olsun. Sen ve o. George. Bunun ne önemi var?

Bilmek istiyorum

Çıkıyoruz, dedi sessizce. Ve bugün sevgililer günü. Bir an için ciddi olduğunu göstermek istedi ona. Şimdi izinle. Bir bebek bakıcısı bulmak zorundayım. Telefonu aldı.

Flynn telefonu elinden biraz sertçe çekti. Ben ona bakarım.

Saçmalama.

Bunun neresi saçma? O benim oğlum. Değil.

Nedenmiş o ?

Seni tanımıyor.

Tanımak istiyor. Noel babaya beni sorduğunu söyledi.

Beş yaşında ve meraklı da ondan.

İzin ver de beni tanışın. Benimle zaman geçirsin. Sara başını iki yana salladı.

Daha çok erken. Flynn kaşlarını çattı.

Oh? Ne zaman çok erken olmayacak peki? Yarın? Gelecek hafta? Gelecek yıl?

Buraya geleli daha iki saat oldu.

Eğer bilseydim çok daha erken gelirdim. Tekrar söyleyeceğim ve gerekirse tekrar, bilmiyordum. Eğer benimle kalıp kalmayacağı konusunda endişeleniyorsan, sor ona.

Ne?

İtirazı var mı diye sor. Beni istemiyorsa kalmam. Hadi sor.

Tam da zamanında Liam dışarıdan seslendi: Baba! Hadi gel! Ne yapıyorsun orada? Gelmiyor musun?

Sara bu hevesli ses tonu karşısında yüzünü buruşturdu.

Flynn'in bakışları Sara'ya kilitlenmişti. İfadesi her şeyi anlatıyordu. Ama kendini tutamayıp, Şu George seni öptüğü zaman heyecanlanıyor musun, Sara?

Pekala o zaman, dedi öfkeyle. Bakıcılık yap. Umarım keyif alırsın!

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Flynn da keyif almayı umuyordu. Annesi başka biriyle dışarı çıkarken oğluna bakıcılık yapmak hiç de planladığı bir şey değildi. Onun planladığı şey, Sara'yı baştan çıkarmaktı. Ve sonra onu yatıştırdıktan sonra Liam'la onu akşam yemeğine götürmekti. Sara'nın savunmalarının bu şekilde olacağını ve ona eskiden nasıl olduklarını hatırlatmanın bu kadar zor olacağını hiç düşünmemişti,

Flynn her bir anını hatırlıyordu. Tesadüf eseri tanışmışlardı ve bir anda birbirlerine vurulmuşlardı. Sara tıp fakültesine gidecekti. Flynn ise İrlanda'nın ve Dunmorey'in çamurunu üstünden atmaya çalışıyordu. Ardından babasına işe yaramaz biri olmadığını kanıtlayacaktı.

Sara'yı, onun ve Liam'ın yanında olacağına dair ikna etmiş gibi görünüyordu. Ama şu George denen adamı boğazından tutup sıkmanın hiçbir faydası olmayacaktı amacını gerçekleştirmekte. Pekala, öyleyse. Bekleyebilirdi. Başka biriyle çıkmasına izin verebilirdi. Sonuçta onu öpücükleriyle yakacak biri değildi bu adam. Eğer öyle olsaydı sorusuna o kadar sinirlenmezdi.

Ama öylece oturup, o adamın meydanı boş zannetmesine izin vermeyecekti. Arka kapının çalındığını ve Sara'nın kapıyı açtığını duyduğunda, divana oturmuş Liam'la çekilmiş eski fotoğraflara bakıyordu. Yerinden kalktı. O sırada Sara tek başına salona geldi.

Senin için ön kapıya bile gelmiyor, ha? diye sordu, Sara ceketini alırken.

Bir sebebi yok. Arka kapıya alıştı.

Alışmak mı? Tanrı aşkına, kaç defa gelmişti ki buraya? Flynn dişlerini sıktı. Dur, sana yardım edeyim, dedi ve ceketine uzandı.

Boş ver, dedi ama Flynn ceketini elinden aldı ve şöyle bir silkeledikten sonra kollarını geçirmesi için Sara'ya uzattı.

Sara omzunun üstünden şöyle bir baktı ona. Ardından kollarını ceketine geçirdi. Flynn ceketini omuzlarına yerleştirmek için bir adım yaklaştı ve şampuanıyla parfümünün karışımından oluşan enfes kokuyu aldı. Baştan çıkarıcıydı. Başını saçlarına doğru eğdi ve burnunu saçlarına sürttü. Ve sonra dudaklarını ensesine dokundurdu. Sara sıçradı ve hızla başını çevirip ona baktı.

Flynn gülümsedi. Ne?

Sara'nın yanakları süveteri kadar kırmızıydı. Hiç, diye mırıldandı. Elini ensesine götürdü. Ben sadece... neyse boş ver. Bir adım uzaklaştı. Cep telefonu numaramı mutfak masasının üstüne bıraktım. Acil bir şey ihtiyacın olursa Celie'yi arayabilirsin.

Teşekkür ederim, dedi nazikçe. Sara onu salonda bırakıp gitmeden önce, Bu adamı tanımak isterim, dedi.

Niçin?

Meraktan.

Şey... Tereddütte kaldı Sara. Ondan utanıyor musun yoksa?

Sara öfkeyle baktı ona. Pekala, gel de tanış. Ve Liam'a dönerek, Televizyon yok, dedi ciddi bir tonla. Yarın okul var. Sekize kadar banyonu yap. Yatağının üstüne temiz pijama koydum. Sekiz buçukta onları giyip yatmanı istiyorum.

Tamam, biliyorum, diye homurdandı Liam. Peki ya babam biraz daha oturmamı söylerse?

Bakışlarını Flynn'a dikerek, Sekiz buçuk, diye tekrarladı ve eğilip oğlunu öptü. Çok ciddiyim.

Elbette.

Gitmek zorunda değilim. Eğer dediklerimi...

Flynn ellerini kaldırdı ve başını iki yana salladı. Sakin ol, Sara. Her şey yolunda gidecek.

Öyle değil mi ahbab?

Sara sonunda ikna olmuş vaziyette mutfağa doğru ilerledi. Hemen dönerim, dedi Flynn, Liam'a ve Sara'yı takip etti. Ben hazırım, dedi Sara, kapının önünde duran adama. Flynn pes etmeyecekti.

Sara? dedi ağzını çarpıtarak. Sara gergin bir şekilde arkasını döndü. Bizi tanıştırmayacak mısın?

Elbette. Kapıyı biraz daha açtı ve düz siyah saçlı ve kapkara gözlü bu çok yakışıklı adamın kolundan tuttu.

George, dedi yumuşak bir gülümsemeyle. Bugün kim geldi tahmin edemezsin. Bu Liam'ın babası. Ve Flynn'a döndü. Bu George Benally.

Demek adamın bir ismi vardı ama o sadece Liam'ın babasıydı?

Adama elini uzattı, İçeri gelin. Ben Flynn Murray.

Diğer adamın gözleri sonuna kadar açıldı ve bir an için bakışları Sara'ya yöneldi. Sonra tekrar Flynn'a baktı. Flynn ise tüm gücüyle sıktı elini.

Nihayet, dedi George.

Flynn adamın serzenişine kızmıştı. Ama eğer vazgeçeceğini düşünüyorsa çok yanılıyordu.

Öyle, dedi Flynn. Ama artık buradayım. Dolayısıyla çek git, demek ister gibiydi. Kendini hiç bu kadar sahiplenici hissetmemişti. Dunmorey söz konusu olduğunda bile.

Ona beş yıl önce yazdığım ve Liam'dan bahsettiğim mektubu yeni aldığına inanabiliyor musun? diyerek araya girdi Sara.

George şüpheli bir edayla baktı, İnanamıyorum.

Flynn bir şey söylemedi. George'nin gözlerinin içine bakıyordu.

Saat yedi için rezervasyonumuz var. Gitsek iyi olur, dedi George ve Flynn'a baktı.

Annie hasta, o yüzden Celie bu akşam Liam'a bakamayacak. Flynn, Liam'la kalmayı teklif etti.

Flynn mi?

Bir sorun mu var? diye sordu Flynn. Liam benim oğlum.

George, Sara'ya baktı. Bunu yapmak istediğinden.

Evet, emin, diyerek kesti sözünü Flynn.

Yedide orada olmak istiyorsak çıkmalıyız, dedi Flynn'a. Numaram sende var. Ama ihtiyacın olmayacağına eminim. Bu bir yorumdan çok bir emirdi. Flynn umursamadı, ikisini kapıya kadar takip etti ve orada durup ikisinin merdivenleri inip George'nin kamyonetine doğru yürümelerini izledi.

Sara? Döndü Sara.

Flynn gülümsedi. Seni bekliyor olacağım. Sevgililer günüydü. Yumuşak müziğin, sıcak kalplerin, sevgi bakışlarının ve romantizmin zamanıydı. Ve Sara bu günü George'yle geçiriyordu; Flynn'ı düşünerek. Bu onu deli ediyordu. Flynn onu deli ediyordu. Ama George de. George yakışıklı, geçinmesi kolay, yetenekli ve kesinlikle seksapel sahibi bir erkekti. Bu akşam kendini iyi bir yemek partneri olmaya çalışmıştı.

Ama onun hatırladığı Flynn'ın gülümsemesiydi, beyinde yankılanan Flynn'ın sözcükleriydi. Seni bekliyor olacağım, demişti. Acaba neyi kastediyordu?

Kafasından Flynn'ı atmaya ve George'ye odaklanmaya çalıştı. Bunu en fazla otuz saniye becerebildi ve sonra Flynn tekrar girdi devreye. O öpücüğün anısı. Flynn, öpücük, Flynn, öpücük... Kesinlikle başarılı bir akşam değildi. George esnediğinde ve sığırları beslemek için erken kalkmak zorunda olduğunu söylediğinde, Sara çoktan gitmeye hazırdı.

Kar durmuştu. Kamyonete doğru yürüdüler. Ayazdı. O kadar yakın yürüyorlardı ki omuzları birbirine sürtünüyordu. Eğer Flynn olsaydı kesinlikle kıvılcımlar çıkardı. George ona kapıyı açtı ve Sara kamyonete bindi. Hiç konuşmadan Elmer'e doğru yol aldılar. Tam evinin köşesini dönünce Sara, Üzgünüm, dedi o akşamın tam bir fiyasko olduğunu düşünerek.

Evet farkındayım.

George'nin gelip kapıyı açmasını beklemeden kamyonetten indi.

Sen ve o? dedi George soru soran gözlerle.

Biz Liam'in ebeveyniyiz. O kadar.

Onun buna ikna olduğunu sanmıyorum.

Buna mecbur... Neyse, bu akşam için teşekkür ederim.

İçeri gelmeme gerek var mı? Hayır, sağol.

Emin misin?

Eminim. Sonra George'nin yanağına bir öpücük kondurdu. Kendine iyi bak, dedi George.

Bakarım, teşekkür ederim. Bakabilecek miydi acaba?

Flynn'ın mutfakta oturmuş, saatine bakarak, neden bu kadar erken döndüklerini çıkarmaya çalışacağını düşünüyordu. Ama sadece kedisi bekliyordu onu. Umutla yemek kabına baktı ve miyavladı, ama onun için hazırladığı mama torbası boştu. Demek ki Liam görevini yerine getirmişti. Eğilip kulaklarının arkasından sevdi onu.

Liam'in nerede olduğunu biliyordu. Acaba Flynn da divanda mı uyumuştur?

Salonun kapısını açtı, ama boştu. Liam'la onun daha önce baktıkları aile albümleri de ortadan yok olmuştu. Onları yukarı götürmüş olmalı, diye düşündü.

O zaman Liam'la birlikte mi uyumuştur?

Ceketini asıp yukarıya çıktı. Her yer sessiz ve karanlıktı. Liam'in odasına göz attı. Mışıl mışıl uyuyordu. Ama orada sadece o vardı. Yanına gidip alnına bir öpücük kondurdu.

Kaşlarını çatarak tekrar aşağı indi. Gitmediğine emindi. Bu kadar sorumsuz olamazdı.

Flynn diye seslendi alçak sesle.

Belli belirsiz bir ses duydu. Koridordan geliyordu. Flynn?

Merdivenlere doğru ilerledi ve o sesi tekrar duydu. Ve aniden sesin nereden geldiğini anladı. Bunu nasıl yapabilir! Koridordan geçerek kendi yatak odasına doğru yürüdü ve kapıyı hızla açtı.

Flynn Murray onun yatağında yatmış uyuyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sara kapıda kalakaldı. Nefesini tuttu. Çok öfkeliydi, ama aynı zamanda merak da ediyordu. Yanına gidip onu sarsarak uyandırmak ve dışarı atmak istedi.

Yatağında Flynn Murray'la karşılaşmak bir felaket habercisiydi. Arkasını dönüp hemen uzaklaşmalıydı. Tüm mantığı ona bunu yapmasını söylüyordu. Ama Flynn Murray söz konusu olduğunda ne zaman mantıklı davranabilmişti ki?

Olduğu yerde düz durmak için kapıya tutundu. Ama yardımı olmadı. Sadece görüntüsü bile çekiyordu onu. Hayatının bütün düşlerini bu adam için kullanıp tüketmişti ve artık yanılısama içinde değildi. Ona hiç çekinmeden bakabiliyordu.

Şey, belki tam anlamıyla çekinmeden değil, ama en azından umut etmeden ve düşlemeden. Belki de ona bakmak bir anlamda faydalıydı. Ona karşı bağışıklık geliştirebilirdi.

Ve böylece ellerini kapıdan çekti. Yavaşça ona doğru yaklaştı. Sadece bakmak için. Altı yılın ona neler yaptığını daha net görebilmek için. Uyurken ve gözleri kapalıyken ona bakmak çok daha güvenliydi. Biraz daha yaklaştı ve yatağın yanında durdu. Karnının üstüne yatmıştı ve bir kolunu yana doğru uzatmıştı. Siyah saçları bembeyaz çarşafın üstüne yayılmıştı. Kirli sakalı daha az belliydi şimdi, ama altı yıl önce onun yarı sert yarı yumuşak kirli sakalının dokunuşunu çok iyi hatırlıyordu. Ve parmak uçlarını yanaklarında gezdirdiği zamanları. Parmaklarını sıkı. Sanki ellerine hakim olmaya çalışıyordu. Kendini kontrol etmeliydi. Ama ona bakmaktan kendini alamıyordu.

Liam'a anlatacak onun hakkında o kadar az anısı vardı ki. Sadece üç gün geçirmişlerdi. Ve de tek bir muhteşem gece. Ve o gece aç bir şehvetle seviştikleri için, sevdiği adamı uzun uzun incelemeye fırsat bulamamıştı.

Eskiden sevdiği, diye düzeltti kendini. Eskiden. Geçmişte. Çok geçmişte. Artık değil. Artık onu sevmiyordu. Hayır, HAYIR!

George hakkında düşünmeye çalıştı. Kafasının içinde onun adını üst üste tekrarladı. Ama hiç yararı olmadı. Harika biriydi, ama ona göre değildi. Ve ikisi de bunu fark etmişlerdi. Flynn'ın bu gece varlığı sadece bunu çok daha erken ortaya çıkarmıştı.

Şimdi ona bakıyordu. Diğer tüm erkekleri alaşağı ettiği için ondan nefret ediyordu. Altı yıl sonra tekrar hayatına girip dünyasını alt üst ettiği için nefret ediyordu.

Flynn iç çekti ve hareket etti. Yatağa daha da yayıldı. Kaslı bedeni tüm yatağı kaplamıştı neredeyse. Bir an için hatlarının oğluna ne kadar benzediğini düşündü. Ama benzerlik oraya kadardı. Liam kıpır kıpır ve yumuşacıktı. Babası uyurken bile güçlü kuvvetliydi. Çıplak omuzları genişti, kolları kaslıydı. Makale yazan bir adamın böyle kaslara sahip olması onu şaşırtıyordu.

Acaba tamamen çıplak mıydı? Yutkundu Sara. Avuçlarının nemlendiğini fark etti. Kalbi küt küt atmaya başladı. Hemen bir adım geri attı. Ama onu izlemeye devam etti.

Ateşle oynuyorsun, dedi kendine. Her an uyanıp gözlerini açabilir ve onu izlediğini görebilirdi. Doğrular, üstündeki yorganı bir kenara atar ve onu kollarına alabilirdi.

Buna izin vermezdi. Mantıklı düşünmeye çalıştı. Bir yanı onu uyandırmasını ve Ben geldim, sen artık gidebilirsin, demek istiyordu. Ama diğer yanı yanına uzanmasını söylüyordu.

İkisini de yapmayacaktı. Onun Liam'a, Dublin'den Seattle'ye, sonra Bozeman'a uçtuğunu ve sonra arabayla Elmer'e geldiğini söylemişti. Kim bilir kaç saattir uyumuyordu. Böyle uyumasına şaşırılmamalıydı. Ama nerde? Burada Sara'nın kendi yatağında!

Acaba gelip yanına uzanmasını mı beklemişti? Muhtemelen öyleydi. Daha önce de yatağı paylaştıklarını, bunun büyütülecek bir şey olmadığını düşünmüş olmalıydı. Ayrıca akşamüstü öpücüğüne karşı kayıtsız da kalmamıştı.

O kadar bakıcılık yaptıktan sonra onu geri yollayamazdı. Parmak uçlarında yatağın kenarından gardırobuna doğru ilerledi ve geceliğini aldı. Banyoya girip elbiselerinden kurtuldu ve üstüne geceliğini giydi. Titriyordu ve şöyle sıcak bir duşun özlemiyle yanıyordu. Ama su sesi Flynn'ı uyandırabilirdi. Ama onunla uykulu ve üstünde donla karşılaşmak istemiyordu. Tabii eğer bir şey giyiyorsa. Bu ona altı yıl önce motel odasına gittiği zamanı hatırlattı. O zaman üstünde bir tişört ve şort tipi don vardı. Kimseyi beklemiyordu. Onu gördüğü zaman şaşırıp kalmıştı ve ona bunun kötü bir fikir olduğunu söylemişti.

Ne kadar aptaldı ki ona inanmamıştı. Şimdi inanıyordu. Ve bu yüzden olabildiğince sessiz hareket etmeye çalıştı. Dişlerini fırçaladı, yüzünü yıkadı ve banyodan çıkıp Liam'ın odasına gitti. Orada eski püskü yedek bir yatak takımı vardı. Dolaptan bir yorgan aldı ve aşağıya indi. Onu aşağıda meraklı bir miyaaav karşıladı. Şşt dedi ona ve onu da kucağına alıp salona geçti. Uyumak için divanı hazırladı ama divanın boyu Sara'dan daha kısaydı. O yüzden dizlerini bükerek uzandı. Hiç de rahat değildi.

Ne yapıyorsun sen burada?

Sara yerinden sıçradı ve Flynn'ın kapıda durduğunu gördü. Yorganı yakalayıp sanki bir kalkan gibi iyice göğsüne çekti.

Ne yapıyor gibi görünüyorum? Uyumaya çalışıyorum.

Burada mı?

Başka nerede uyuyacaktım. Yatağında sen yatıyorsun!

Fark ettin demek? Beyaz dişlerini göstererek sırttı. Ama Sara gülmüyordu. Kendini çok savunmasız hissediyordu.

Fark ettim. Ve yol yorgunu olduğunu da fark ettim, o yüzden uyumana izin verdim. Yoksa seni uyandırıp yollayacaktım.

Çok nazıksın, sağ ol, ama hiç gerekli değildi bu. Yatağa gel, Sara.

Ben yatağandayım, dedi sertçe. Divan uyumak için çok küçük. Denedin mi?

Liam bile zor sığar ona. Ayrıca, ona doğru yaklaştı. Seni yatağında istiyorum.

Sara'nın kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Yorgam daha da yukarı çekti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Yorum yok mu? Bu bana harika bir fikir gibi geldi.

Niye? dedi soluk soluğa.

Çünkü çok yorgunum. Durdu. Ve çünkü o kovboyun senin yatağına girmesini istemiyorum.

Oh, Tanrı aşkına! George'yle birlikte yatacağımı mı sandın? Liam evdeyken? Öfkelenmişti.

Kesinlikle hayır. Peki ya onun evinde yattınız mı?

Bu seni hiç ilgilendirmez.

Flynn bir süre onu inceleyip başını iki yana salladı. Yatmazdın. dedi ve ardından, Yatmadım, diye ekledi.

Nereden biliyorsun?

Flynn ona doğru gülümsedi. Çünkü sen hala altı yıl önceki Sara'sın. Beyaz tişörtü ve beyaz donuyla gecenin karanlığında karşısında duruyordu. Bedeninin geri kalanıysa karanlığa gömülmüştü. Ama dokunabilecek kadar yakındı. Sara parmaklarını yorgana geçirdi ve ona baktı. Peki, bunu nereden biliyorsun?

Elini ona doğru salladı. Şu haline baksana. Ceviz kadar bir yatakta uyumaya çalışıyorsun. Gerilmiş bir yay kadar gerginsin ve yorganı kalkan gibi tutuyorsun üstünde. Eğer seks senin için sıradan bir şey olsaydı benimle yatağa gelirdin.

Daha önce bir kez geldim diye mi?

Beni sevdiğin Sara.

Sevmiştim. Ne kadar aptalmışım. O zaman daha çocuktum. Değildin. Baştan aşağı bir kadındın.

Söyledikleri Sara'nın bir yanını harekete geçirdi; arzu dolu kadın yanını. Ama diğer yanı, mantıklı yanı, başka bir uyarıyla harekete geçmişti. Hala baştan aşağı bir kadın olsun olmasın, bu adam tarafından bir daha baştan çıkarılmayacaktı.

Git buradan Flynn. Yatağa geri dön. Biraz uyu. Ya da eğer uykunu aldıysan kaldığın motele git.

O zaman kalıyorum, dedi, Beni davet ettiğine göre.

Etmedim

'Yatağa geri dön dedin. Biraz uyu dedin. Ben de uyuyacağım. Elini ona uzattı. Benimle gel.

Rüyanda görürsün.

Burada uyuyamazsın.

Hayır. Uyuyabilirim.

Sefil olacaksın. Bu lanet şeyin üstünde gözünü bile kırpamayacaksm. Elini tekrar uzattı. Hadi. Sana dokunmayacağım.

Nasıl dokunmayacaksın! Yatak o kadar büyük değil ki.

Pekala. Dokunacağım. Ama seninle sevişmeyeceğim. İstediyin bu mu? Hiç daha iyi bir teklif duydun mu? diye sordu şaka yollu.

İstediyi bu değildi. Ama istediği şeyi kesinlikle yapamazdı.

Git buradan Flynn, dedi son nefesini verir gibi.

Ama Flynn hiç hareket etmedi. Sara onun kendisini kucağına alıp yukarı taşıyacağından korktu. Ama bacağı buna izin vermezdi.

Lanet olsun Sara. Sara onun da aynı şeyi yapmayı düşündüğünü ve çaresiz kaldığını fark etti. Yine de yerinden kıılmıdamadı, ikisi de hareketsiz duruyordu. Sadece saatin tik takları sessizliği bozuyordu. Ama kalp atışlarının sesinden daha yüksek değildi. Kedi divana sıçradı ve patileriyle yorganda gerinmeye başladı. Yorganı üstünden çekmeye çalışıyordu sanki. Ama Sara yine kıılmıdamadı.

Flynn aniden arkasını döndü, Sara derin bir nefes aldı, ama Flynn pat diye divana oturuverdi. Pekala öyleyse. Burada kalıyoruz.

Sara doğrudu ve divanın koluna yaslandı. Flynn, kes şunu!

Ama Flynn yine sırtarak baktı ona ve ardından bacaklarını uzattı ve üst üste attı. Kollarını da iyice açıp divanın arkasına yasladı. Sara, biri santim bile arkaya hareket etse ona dokunacağını biliyordu. Ama Flynn ona dokunmadı. Dokunmayacağını söylemişti ve dokunmadı.

Flynn'ın bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. O kadar yakındı. Parmağını uzatıp kaburga kemiğinde gezdirecek kadar yakın. Flynn'ın çıplak baldırına dokunabilirdi.

Bu tür düşüncelere izin veremezdi. Böyle sonsuza kadar oturacaklar mıydı? Liam sabahleyin aşağı indiğinde ikisini bu pozisyonda mı bulacaktı? Muhtemelen. Çünkü Flynn onun yorganın içinden çıkmasını beklemeye kararlı görünüyordu. Kendisine gayet güzel bir yer yapmış, divanın üçte ikisini kaplamıştı. Sara ise dizlerini iyice karnına çekmiş büzülmüş kalmıştı.

Flynn esnedi. Eğer uyuya kaldığımda sana dokunursam beni mazur gör.

Yukarı çık.

Sensiz olmaz.

Tanrı aşkına, bu çok saçma!

Flynn sol elini Sara'ya doğru uzattı ve kucağındaki Sid'i sevmeye başladı. Ama Sara'ya dokunmuyordu. Sara ne nefes alıyor ne de hareket ediyordu. Başını çevirip Flynn'a baktı. Profilden yüz hatlarını inceledi. Çenesinde daha önce fark etmediği bir yara izini gördü.

Bir silah yarası daha mı?

Flynn elini Sid'den çekti ve çenesine götürüp başını salladı. Evet öyle. Belki de beni bir daha asla göremeyecektin.

Bunu çok sıradan bir şey gibi söylemişti, ama Sara altı yıl boyunca ne tür felaketlere maruz kaldığını düşündü. Halbuki onun sosyeteden dedikodu haberleri yazdığını hayal etmişti hep. Bunu niye yaptın? Bilmek istiyordu.

Flynn omuz silkti. Çünkü gençtim, aptaldım ve ölümsüz olduğumu sanıyordum. Derini bir nefes aldı ve elini tekrar Sid'in başına koydu. Çünkü sana bunu yapabileceğimi kanıtlamak istiyordum.

Onun hakkında o kadar az şey biliyordu ki. O üç gün boyunca çoğunlukla Sara'dan bahsetmişlerdi. Flynn kendisinden çok az söz etmişti, ailesinden ise hiç. Sadece babasıyla arasının iyi olmadığını biliyordu.

Şatoda mı yaşıyorsun?

Evet. Ben orada büyüdüm.

Vay canına. Herhalde bu evi kulübe gibi görüyordu.

Ama şu masal kitaplarındaki şatolara pek benzemiyor. Liam'a dediğim gibi hendek yok. Daha çok bir Rönesans kalesi.

Ve şimdi de orada yaşıyorsun?

Evet. Murrayların beş yüz yıldır yaşadığı gibi.

Şaka yapıyorsun.

Başımı iki yana salladı. Hayır, yapmıyorum.

Sara şaşkınlık içinde baktı. Bundan nasıl oldu da hiç bahsetmedin... Geçen sefer. Geçen seferi düşünmek istemiyordu.

Flynn omuz silkti. Çünkü o zaman benim meselem değildi. Benimle hiçbir ilgisi yoktu. Ama sonra Will öldü. Kontluk varisi oydu. Ben o zamanlar yedektim.

Kontluk mu? Sara'nın şaşkınlığı daha da arttı.

Dunmorey'in kontu. Aslına bakarsan dokuzuncu kontu. Benim ihtiyar sekizinciydi. Geçen yaz öldü.

Sara sessizlik içinde donakaldı. Acıma duyguları tehlikeli duygulardı. Arkasından hiç istemediği başka duyguları da getirebilirdi. Eğer dikkatli olmazsa altı yıl önceki duruma tekrar düşerdi. Kendisini sevmeyen ve sadece oğluyla ilgilenen bir adama aşık olurdu. Başını pencereye çevirdi. Gri gölgeler kaplamıştı her yanı. Hiçbir şey net değildi. Tıpkı kendi hayatı gibi.

Sessizlik büyüdü... Büyüdü.

Liam'a karşı sorumluluklarım var, dedi Flynn sessizliği bozarak. Liam'ı şaton gibi düşünme.

Ama Liam'ı sadece bir sorumluluk gibi görmüyorum. Bir açıdan elbette sorumluluk. Hem senin hem de benim sorumluluğum. Ama ben daha fazlasını istiyorum. Ona gerçek bir baba olmak istiyorum. Benimkinin asla olamadığı türde bir baba.

Sen İrlanda'da yaşıyorsun ve bir kontsun.

Bu benim hatam değil. Gerçi babam benimle aynı kanıda değil. Ayrıca kont olmak benim iyi bir baba olmamı engellemez.

Onu İrlanda'ya götüremezsin!

Onu senden uzaklaştırmayacağımı söylemişim sana. Hep birlikte gidebiliriz.

Hayır!

Flynn hiçbir şey söylemedi. Orada karanlıkta sessizce oturup Sara'yı seyretti. Bakışları Sara'yı etkiliyordu. Tam net seçemese de gözlerinden yayılan kıvılcımları hissedebiliyordu. Onu istediğini inkar etmeye çalıştı. Niye dönmüştü ki? Ya da eğer dönecekse niye şimdi? Neden beş yıl önce değil? Ya da neden bundan beş yıl sonra, başka bir adamla tanışıp, ona aşık olup, evlenip, çocuk yaptığı zaman değil? Neden şimdi?

Bu konuda endişelenme, Sara, dedi sessizce Flynn.

Endişelenmiyorum. İyiyim ben.

Tabii ki öylesin. Sanki huysuz bir atı sakinleştirmeye çalışır gibi konuşuyordu. Sara'nın tüyleri diken diken oldu.

Çok yorulmuştu Sara, bitkindi. O şekilde oturmaktan kasları ağrımaya başlamıştı. Birazcık gerinmeye çalıştı ve sırtı koluna değdi. Ama Flynn kolunu omzuna atmaya kalkmadı. Sara da pozisyonunu hiç bozmadan oturdu.

Yatağa git, diye mırıldandı Sara.

Sen gidince, dedi gülümseyerek.

Sara öfkeyle ona baktı. Sen bilirsin. Ben burada kalıyorum.

Ben de öyle, dedi Flynn ve omuzlarını gerip kaykıldı iyice. Çok ciddiğim, dedi Sara.

Ben de öyle.

Ama bu saçma tartışma uzaktan gelen bir sesle kesildi. Anne! Anne? Liam'ın yukarıdan gelen paniklemiş sesiyle ayağa kalktı Sara. Sid'i yere bıraktı ve yorgandan kurtuldu.

Bir şey yok tatlım. Aşağıdayım. Merdivenlere gitti.

Liam merdivenlerin başında duruyordu. Neredeydin?

Dedim ya, aşağıdaydım. Merdivenleri tırmandı ve onu kollarının arasına aldı. Tamam geçti. Kötü bir rüya mı gördün?

Hayır. Uyandım ve pencereden yaptığımız şatoya bakmaya gittim. Acaba rüyamda mı gördüm diye. Ama rüyamda görmemişim, oradaydı.

Evet, biliyorum, tatlım.

Ve babam. Onu da rüyamda gördüğümü sandım.

Hayır, Liam. Onu rüyamda görmedin.

Peki kralı gördün mü?

Kral mı?

Sana gösterecektim, ama odana gittiğimde sen yoktun.

Biliyorum, ama şimdi buradayım.

Güzel. Hadi gel. Sana kralı göstereyim. Benim odamdan görebilirsin. Annesinin elinden tutup onu odasına götürdü ve pencereyi açtı. Gördün mü?

Sara arkasından eğildi ve o akşamüstü Flynnla birlikte yaptıkları şatoyu gördü. Önüne de bir kardan adam yapmışlardı.

Bir kral. Gördün mü? Onun bir tahtı ve aaa... ve... Kelimeyi bulmaya çalıştı.

Asası, dedi Flynn arkalarından.

Liam neşeye arkasını döndü. Yüzünde kocaman bir gülücük vardı. Baba! Liam'ın neşesi ve aralarında kurulmaya başlayan bağ çok açıktı.

Şimdi tekrar uyuma vakti, dedi Sara ve Liam'ın elinden tutup onu yatağa götürdü. Eğer uyumazsan yarın sabah uyku sersemi olursun ve yatakta kalmak için yalvarırsın.

Liam başını iki yana salladı. Hayır. Okula gitmeliyim ve onlara babamın geldiğini anlatmalıyım.

Pekala, bunu yaparsın, dedi Sara ve eğilip öptü.

Babam da öpsün, diye ısrar etti Liam ve kollarını kucaklanmak istercesine açtı.

Flynn ona doğru yaklaştı ve sıkıca kucaklayıp öptü.

Sara derinlerinde bir yerde bir acı hissetti.

Hadi şimdi yatağa, dedi Flynn.

Yarın burada olacak mısınız? diye sordu Liam.

Olacağım.

Motele döneceğini sanmıştım. Kalıyorum.

Liam uzun bir süre babasına baktı sonra bakışlarını annesine çevirdi. Sara gözlerindeki ışıltıyı görebiliyordu.

Hiçbir konuda endişelenme. Liam, dedi Flynn. Şimdi sadece uyu. Uzanıp Sara'nın kolundan tuttu ve onu odanın dışına doğru çekti. Ama Sara kolundan kurtuldu ve Liam'a bir öpücük daha verdi ve odadan çıktı, Flynn da onu takip etti.

Merdivenlere doğru yürürken, tam kendi odasının önünden geçerken Flynn arkadan yetişip onu kolundan yakaladı ve yatak odasına soktu. Kapıyı da arkasından kapadı.

Ne yaptığını sanıyorsun sen?

Ondan uyumasını istedin? Flynn kapıya yaslandı, böylece Sara'nın geçmesini engelledi. O zaman sen de kendi yatağına geç. Eğer tekrar aşağı inersen Liam neler olduğunu merak edecektir.

Sara itiraz etmek için ağzını açtı, ama onun haklı olduğunu biliyordu. Eğer aşağı inerse Liam anında yatağından fırlayacaktı ve peşinden gelecekti. Annesinin yatağında yatmasını bekliyordu.

Ama Flynn'la değil!

Gerçi bu da tam doğru sayılmazdı. Liam'ın dünyasında anneler ve babalar aynı yatağı paylaşırdı. Büyükbaba ve büyükanne öyle yapıyordu. Celie teyze ve Jace amca öyle yapıyordu. Annesiyle babası neden öyle yapmasın ki?

Tamam, önemli değil. Eğer istersen ben aşağı inerim. Liam uyuduktan sonra.

Sara tereddüt etti. Titriyordu, ama bunun soğuktan mı yoksa söyleyemeyeceği bir şeyden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Flynn bunu fark etti. Hadi Sara, donuyorsun. Kapıdan ayrıldı ve Sara'yı yavaşça geriye doğru itirmeye başladı. Sara'nın dizlerinin şilteye yatağa değdi ve aniden yatağa oturdu.

Flynn da yanına oturdu ve donan parmaklarını iki avucunun içine aldı. Yorganın altına gir.

Hayır, ben...

Cümlesini bitirmesine izin vermeden bacaklarını kaldırdı ve yorganın altına soktu. Kendisi de yanına uzandı ve elini beline dolayıp onu kendine doğru çekti.

İşte, diye mırıldandı. Ağzı o kadar yakındaydı ki. Dokunmayacağını söylemiştin.

Ve sen de bunun elimde olmadığını söylemiştin. Haklıydın. Şimdi kes sesini ve uyu.

Uyuyamam.

O zaman kes sesini de ben uyuyayım. Flynn...

Şşt. Flynn'ın nefes alış verişleri yavaşladı.

Sara kımıldamadan uzanıyordu. Gergindi ve titriyordu. Hala inanamıyordu. Flynn Murray'la yataktaydı.

Sara. Dudakları kulağına değdi. Sakinleş.

Kolaymış gibi. Ama sonsuza kadar böyle baston yutmuş gibi duramazdı. Kasları yavaş yavaş gevşemeye başladı.

Bu daha iyi, diye mırıldandı Flynn. Belini saran kolu gevşedi, parmakları açıldı ve soluğu yavaşladı, ama bedenine yapışan bedeni hala kavurucu sıcaklığını koruyordu.

Sara onun her an harekete geçeceğini biliyordu. Kulağından öpecekti. Elini göbeğine götürecekti, ya da göğüslerini okşayacaktı. Dokunacaktı. Baştan çıkaracaktı. Ona işkence edecekti.

Ama Sara direnmeye kararlıydı. Direnecekti.

Flynn'dan belli belirsiz bir ses çıktı. Uyumuştı.

Yıllardır bu kadar iyi uyumamıştı. Derin bir nefes aldı Flynn ve gerindi. Yatağın sıcaklığını ve havanın soğukluğunu hissetti. Nerede olduğunu bilmiyordu. Sadece hiçbir yerde olmadığı kadar iyi hissediyordu kendini. Dunmorey'de değildi. Bu kesindi. Orada olsaydı şimdi tavandan sular damlıyor olacaktı ve oda nemden geçilmeyecekti. Bunları hissetmiyordu şimdi.

Bir hikayenin peşinden koşarken kaldığı o otellerden, pansiyonlardan ya da ateş hattındaki sığınaklardan birinde de değildi. Orada daha gözlerini açmadan yataktan fırlaması gerekiyordu. İşler acildi.

Burada rahattı. Evde gibiydi. Ve sanki biri onu izliyordu. Gözlerini açtı. Yeşil gözler ona bakıyordu.

Will? dedi aniden ama hatasının hemen farkına vardı. Hey, Liam.

Liam sırtıyordu. Biliyordum. Uyanık olduğunu biliyordum. Ben okula gitmeden senin uyanacağını söyledim anneme. On dakika içinde çıkacağım, o yüzden acele et.

Merdivenlerden ayak sesleri işitildi.

Lewis William McMaster! Umarım. Ve kapının önünde dondu kaldı. Önce oğluna, ardından Flynn'a baktı.

Flynn gülümsedi ona. Şimdi neden bu kadar iyi hissettiğini anlıyordu. Sara'nın yanakları kızardı. Siyah kısa saçları darmadağınktı. Üstünde bir kot pantolonla süveter vardı ve kaşlarını çatmıştı. Kesinlikle kalkanını kuşanmıştı yine. Ama onu tekrar istediğini biliyordu. Sara'yı yine istiyordu. Hem de çok.

Liam, sana demiştim ki...

Ama uyanıktı, anne, diye itiraz etti. Onu ben uyandırmadım, öyle değil mi? FlynnTa döndü.

Flynn başını iki yana salladı, ama gözleri hala Sara'daydı. Uyandırmadı.

Ama kalkması lazım yoksa benimle okula gelemeyecek.

Saçmalama. Seninle okula gelmesine gerek yok, dedi Sara. Ellerini beline koymuş dik dik oğluna bakıyordu.

Kimsenin görmediği bir babam varken Legolarla yaptığını o aptal kamyoneti götürmeyeceğim.

Tamam, şimdi sen annenle aşağı in, dedi Liam'a. Ben de giyineyim. Tıraş bıçağın yoktur herhalde? dedi Sara'ya.

Banyodaki dolabın rafında tek kullanımlıklardan var. Onlara alışık değilsindir gerçi sen. Fazla diş fırçası da var. Flynn'a bakmıyordu. Pek keyifli de görünmüyordu.

Hadi Liam, dedi sabırsızca ve elinden tutup kapıya doğru ilerledi. Onunla gitmek zorunda değilsin, dedi omzunun üstünden.

Evet, biliyorum.

Ama gitmek istiyordu. Çünkü bu ailenin bir parçası olmak istiyordu. Sara'yı istiyordu. Kendi yatağında, evet. Ama sadece yatağında değil, hayatında da.

ALTINCI BÖLÜM

Dünyada adalet diye bir şey yok. Flynn Murray her ne kadar saçları dağınık ve üstü başı buruşuksa da gayet iyi dinlenmiş ve tazelenmiş görünürken, Sara sanki üstünden bir sığır sürüsü geçmiş gibiydi. Bütün gece uyanık yatmanın sonucu buydu. Flynn hemen uykuya dalacak kadar yol yorgunuydu, ama kendisi o kadar şanslı değildi.

O gün olanlar yüzünden çok bitkindi. Kapıyı açıp onu karşısında bulduğu andan, oğlula karşılaşmasına, Liam uyanmadan önce karanlıkta ona yaptığı çarpıcı açıklamalara kadar.

Tüm bunlar onu saatlerce uyanık tutmaya yetecekti zaten. Ama sonra kendini Flynn'ın kollarında bulmuştu. Uykuysa hak getire. Gözünü bile kırpmamıştı. Flynn ara sıra horluyor ve homurdanıyordu, ama Sara bedenine baskı yapan bedeninin ve sıcaklığının çok iyi farkındaydı. Soluğunu kulağında hissediyordu.

Bu şartlarda nasıl uyuyabilirdi ki? Hiçbir kadının Flynn Murray'le bu şekilde yatarken uyuyabileceğini düşünemiyordu.

Sara uyuyamazdı. Aklından bin bir tane düşünce geçiyordu. Bedeni ona karşı direnmeye çalışıyordu. Ve istiyordu ki... Tanrım, ne istediğini bilmiyordu. Ama istememesi gerektiğini biliyordu.

Ama Flynn'ın kollarında yatarken aptalca, gülünç düşünceler geçiyordu aklından. Mutlu sonlu düşünceler silsilesi. İdealist düşünceler. Bir zamanlar genç Sara McMaster'in zevk aldığı düşünceler. Artık o Sara değildi. Bu Sara her şeyin daha çok farkındaydı. Bu Sara gerçekçiydi. Ve Flynn Murray'le ilgili mutlu sonla biten rüyalar gerçekçi değildi. Eskisinden bile daha az gerçekçiydi, çünkü o artık basit bir gazeteci değildi.

O bir konttu. Bir kontla yatıyordu.

Tüm dünyanın alt üst olduğunu hissediyordu. Zindandan kurtulmak, geçmişi unutmak için George'yle çıkmıştı. Şimdiyse geçmişin kucağına düşmüştü yine.

Ama o uyuyordu. O zaman yavaşça yanından uzaklaşabilirdi. Ama üşüyordu ve Flynn sıcacıktı. Ayrıca onun da dediği gibi aşağıdaki minnacık divan dışında gidecek bir yer yoktu. Bir de Liam uyanıp tekrar ona bakarsa? Bu sadece bir gecelik, demişti kendine. Geçmişle yüzleşip onu geride bırakmak için bir gece.

Flynn çok derin uyuyordu. Yana doğru dönmüştü ve onunla yüz yüze gelmişti. Dizini dizlerinin arasına doğru kaydırmıştı. Şimdi onu dışarıdaki kardan yansıyan ışıktan iyice inceleyebilirdi. Uyurken daha genç görünüyordu. Onu tanıdığı zamanki haline daha çok benziyordu. Dudakları hafifçe aralanmıştı. Onlara dokunmak istedi. Belki dokunursa, onların etkisine karşı koymayı öğrenebilirdi. Çünkü öğrenmesi gerekiyordu.

Evet, artık Liam'ın yaşamının bir parçası olmuştu. Dolaylı olarak kendi yaşamının da. Ama tıpkı altı yıl önce olduğu gibi, şimdi de iki ayrı dünyanın insanlarıydılar. O Dunmorey'in dokuzuncu kontuydu. İrlanda'da bir şatoda yaşıyordu. Kendisiyse Elmer, Montana'da, büyük büyük babasının miras bıraktığı küçük bir evde yaşıyordu.

Saat beş gibi aniden sıçramıştı. Flynn uyuyordu ama şimdi sırt üstü yatıyordu ve onu da kendi üstüne çekmişti. Sara onun üstünde yatıyordu. Yanağı göğsündeydi ve Flynn'ın eli gevşek bir şekilde poposuna kaymıştı.

Tıpkı son seferki gibi. Tıpkı seviştikleri gece gibi. Son sefer ona sahip olduğunda Flynn onu üstüne almış ve onun yönetmesini istemişti

Sıra sende, demişti. Ne istiyorsan yap, Sara.

O da yapmıştı. Onun bedenini keşfetmiş, dokunmuş, tadına bakmış, onu neyin tahrik ettiğini, yumruklarını sıkmasına neyin yol açtığını, dişlerinin nasıl kenetlendiğini ve Lanet olsun Sara, öldürüyorsun beni, demesine yol açan hareketlerin neler olduğunu öğrenmişti. Ve ardından yavaşça bedeniyle onu sarmış ve içine almıştı.

İşte o zaman Flynn sarsılmıştı. Sara da onunla birlikte sarsılmıştı ve kollarının sıcaklığının arasında, onun göğsünde uyumuştular.

Şu anda tüm bunları o kadar canlı bir şekilde hatırlıyordu ki, kalbi yerinden çıkacak gibi oluyordu. Ne harika olduğunu hatırlıyordu. Ve o gittikten sonra kendini ne kadar boş ve soğuk hissettiğini...

Bu gece de orada kalmak için müthiş bir istek duymuştu. O kısacık anların tadına varmayı istemişti. Başını göğsüne koymayı ve kalp atışlarını dinlemeyi... Ama yapmadı. Çabucak kalkıp kapının arkasından kıyafetlerini aldı ve giyinmek üzere banyoya gitti. Yedi buçukta Liam'ı uyandırana kadar çalıştı. Oğlunun beslenme çantasını hazırlamış, çamaşır yıkamış, kediyi beslemişti.

Hayatını tekrar kontrol altına almıştı kısacası.

Liam'ı uyandırmaya giderken yatak odasının kapısına bakmaktan bile geri durmuştu. Ama Liam uyanır uyanmaz Flynn'ı uyandırmaya gitmek istemişti. Sara buna izin vermemişti. Giyinmesine yardım etmiş ve ardından onu aşağı indirip bir şeylerle meşgul olmasını sağlamıştı. Ama çamaşırları kurutucuya koymak için bodruma inerken Sakın yukarı çıkma, demeyi unutmuştu.

Ve tabii ki Liam yukarı çıkmıştı.

Sara bodrumdan çıkıp Liam'ın olmadığını görünce, nereye bakacağına dair kafasında hiçbir soru işareti yoktu. Sadece geç kalmamış olmayı dilemişti. Ama çok geçti. Ve Flynn'la yüz yüze gelmişti. Geriniyor, sırtıyor ve çok yakışıklı görünüyordu. Neyse ki on dokuz yaşındaki gibi ahmak değildi.

Liam'ı çabucak aşağı indirmişse, bu duygularından korktuğu için değildi. Liam'ın botlarını ve ceketini giyip çantasını hazırlaması gerekiyordu. Sara kamyoneti çantasına koyarken Liam itiraz etmişti. Kamyonetimi almayacağım. Ben babamı alacağım.

Saçmalama Liam, o hala yatakta. Ayrıca kamyonetin gerçekten çok güzel oldu. Ve onu kendi başına yaptın.

Sara onunla tartışmaya devam edebilirdi, ama merdivenlerden inen ayak seslerini işitti.

Ben hazırım. Flynn neşeliydi. Sara dönüp baktı. Bavulunu getirmediği için dün giydiği, süveteri, gömleği ve kot pantolonu giyinişti. Ama hala kirli sakallıydı, bu da onu daha seksi gösteriyordu.

Sara yüzünü buruşturdu.

Flynn elini çenesine götürüp sıvazladı. Neyse ki Sara'nın ifadesini yanlış anlamıştı. Biliyorum. Tıraş bıçaklarını buldum. Ama vaktim yoktu. Dönünce tıraş olacağım. Çocuklar aldırılmaz nasılsa.

Çocuklar aldırılmaz ama öğretmenin ağzının suyu akacak, diye düşündü Sara. Bir de kont olduğunu öğrendikleri zaman neler olacak bakalım! Onunla gitmek zorunda değilsin.

Tabii ki zorundayım. Kaç tane çocuk uzun zamandır kayıp babasını okula getirip diğerlerine göstermiştir ki?

Flynn ceketini giyerken Liam da sevinçten hoplayıp zıplıyordu. Kapıyı açtı. Annesine bir öpücük verdikten sonra hızla kapıdan fırladı. Görüşürüz anne!

Görüşürüz.

Hoşçakal Sara. S lan leat. İrlandaca 'hoşça kal' demektir. Sara'ya altı yıl önce öğretmişti. Ama o zaman bunu söylerken gerçekten de bunu kastettiğini düşünmemişti. Şimdiyse bunu kastetmiş olmasını diliyordu.

Ama Flynn kapıdan çıkmak yerine ona doğru ilerledi ve onu kollarının arasına aldı.

Flynn! diye itiraz etti.

Benim, diye mırıldandı, yüzünde sinsi bir sırıtışla. Ve ardından dudaklarından şehvetle öptü.

Aniden Sara'nın başı döndü, bedeni eridi. Diş macununun ve aç bir erkeğin tadını almıştı. Sara da ona tutundu. Tüm kontrollünü yitirmişti. Ona ne yapmaya çalışıyordu?

Baba! Hadi! Sabırsızlanmaya başlayan Liam dışarıdan bağıırıyordu. Ve öpüşme devam ederken kapı açıldı.

Liam'ın kapıdan hayranlıkla onları izlediğini gören Sara'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Liam'ın ağzı kocaman açılmıştı. Oh, vauvv! Suratında bir sırıtış belirdi. Vauv!

Hayır, olamaz! Sara Flynn'ın kollarından kurtardı kendini. Kalbi küt küt atıyordu. Yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Flynn onun kulağına yaklaştı. Seni özledim, Sara.

Sara başını iki yana salladı. Ama ben seni özlemedim! Ve Liam'ın kafasına yanlış fikirler sokmanı istemiyorum.

Ama oğluna bakınca bunun için çok geç olduğunu anladı. Flynn, onunla birlikte dışarı çıkarken, Liam'ın şöyle dediğini işitti. Şimdi bu annemle evleneceğin anlamına mı geliyor?

Akıllı insanların benzer düşündüğüne karar verdi Flynn.

Sara'yla evlenmek duyup duyabileceği en iyi fikirdi. Liam da aynı şekilde düşünüyor olmalıydı. Okula gidene kadar bunu tartışmışlardı. Flynn bunun düşünülebileceğini söyledi ona ve onun ne düşündüğünü sordu. Liam bir babasının olmasını çok istediğini belirtti. Birlikte kardan şatolar yapabileceği birinin. Ve annesinin yalnızlığını giderecek birinin.

O yalnız mı? diye sordu Flynn.

Ben evdeyken değil. Ama ben sürekli evde olamam. Bazen arkadaşlarımla oynuyorum. O zaman yalnız kalıyor. Sid'in yeterli olduğunu söylüyor, ama ben öyle düşünmüyorum.

Sid mi? O kovboy dışında biri daha mı vardı hayatında?

Kedimiz.

Oh, tamam.

Eğer evlenirsen, onunla kalabilirsin, dedi Liam, okul merdivenlerini tırmanırken. Ve belki, Dunmorey'i ziyarete gidebiliriz.

Bu Flynn'a iyi bir fikir gibi geldi. Akşamları Sara'yla evde oturmak çok keyifli olurdu. Oğluyla da kardan şatolar yapmak da öyle.

Ya Sara? Birlikte fazla zaman geçilmemişlerdi. Altı yıl önce de böyle olmuştu. Ama bir yerden başlayabilirlerdi. O oğlunun annesiydi. Tüm direncine, sinirli hareketlerine ve tedirginliğine rağmen, o içten içe hala Sara'ydı. Kesinlikle Sara gibi öpüşüyordu.

Bu konuyu konuşuruz, dedi Liam'a ve birlikte okula girdiler.

Sara mutfak masasında bir işyerinin muhasebesiyle uğraşıyordu. Flynn'ın ona verdiği öpücüğü düşünmeyi reddediyordu. Birlikte dışarı çıkarırken Liam'ın patavatsız sorusunu da aklına getirmemeye çalışıyordu. Şimdi çalışma zamanıydı. Yapacak işleri, bitirilecek muhasebe hesapları vardı. Dün kayıp bir gün olmuştu. Artık toparlanması gerekiyordu. Ama bir buçuk saat boyunca pek ilerleme kaydedemedi. Ve Flynn'ın arka kapıdan girmesiyle her şey olduğu gibi kaldı.

Flynn geniş geniş gülümsüyor, kendinden çok hoşnut görünüyordu. Elmer yuvasının yıldızı oldum, dedi.

Bundan eminim, diye mırıldandı Sara, ona aldırmadan. Eğer bu şekilde aldırılmaya devam ederse o da sonunda pes edecekti ve evine geri dönecekti. Tekrar işine dönmeden önce kısacık bir bakış attı ve ardından hesap makinesiyle bir takım hesaplar yapmaya başladı. Ama zihni kesinlikle Flynn'a takılıp kalmıştı.

Çok eğlenceliydi. Onlara haritada İrlanda'yı gösterdim ve Dunmorey'in yerini işaret ettim. Şato onları çok etkiledi.

Çalışıyorum.

Görüyorum.

Beni rahatsız ediyorsun.

Öyle mi? Güzel. özür dileyip uzaklaşmak yerine, ceketini çıkardı, tezgaha yaslandı ve gülümseyerek baktı ona.

Yapacak işlerim var, dedi Sara sesindeki öfkeli ton artmıştı.

Bekleyebilirim. Arabama gidip diz üstü bilgisayarımı alayım,

Hayır

Eğer meşgulsen...

Pekala. Anlaşılan sen buradayken hiçbir işimi yapamayacağım.

Güzel. Hadi konuşalım, dedi Flynn.

Ne hakkında? Liam mı?

Evet Liam ve diğer şeyler hakkında. Önce bir iskemleye doğru uzandı ama onun yerine Sara'nın elinden tuttu ve onu ayağa kaldırdı.

Sara elini çekmeye çalıştı, ama Flynn izin vermedi ve onu salona doğru sürükledi.

Başka şeyler de ne?

Biz. Kollarını beline doladı.

Hala kurtulmaya çalışıyordu ama Flynn daha inatçıydı. Biz diye bir şey yok!

Yok mu Sara? Yüzleri birbirine birkaç santim yakınlıktaydı. Flynn onu dün gece oturdukları divana götürdü. Onunla tekrar oturmasını beklemiyordu Flynn. Ve konuşmasını. Flynn bir an için yana dönünce Sara bundan faydalanarak büyükbabasının iskemlesine oturmaya çalıştı. Ama Flynn daha hızlıydı. Onu arkadan yakaladı ve birlikte divana çöktürdüler. Sara yüzü dönük olarak onun kucağında kalmıştı. Bakışları birbirine kenetlendi. Ayağa kalkmaya çalıştı, ama Flynn onu tuttu. Bunun üzerine pes ederek sorusuna cevap verdi.

Hayır, yok. Biz diye bir şey yok.

Peki ya öpüşmelerimiz?

Bir anlamı yoktu.

Yalancı. Bence vardı. Kanıtlamamı ister misin?

Öfkeyle ona baktı. Hayır, kanıtlamam istemiyorum. Ne söylememi istiyorsun? Beni oyuncağa çevirdiğini mi? Kollarında eridiğimi mi? Flynn, bunların hiçbir anlamı yoktu. Bitti gitti.

Bitmedi. Neden ısrarla karşı koyuyorsun? Ona doğru eğildi. Benimle niye mücadele ediyorsun?

Çünkü sana güvenmiyorum! Seni tanımıyorum. Dünyada beni anlayan, benim yanımda olan, beni seven tek insan olduğumu sanıyordum, ama yanılmışım!

İşte, sormuştu ve cevabını almıştı. Bundan daha açık olamazdı. Sara başını pencereye doğru çevirdi ve boş gözlerle dışarıya baktı. Ama göz ucuyla kendisine baktığını görüyordu.

Belki de yanılan bendim, dedi Flynn sessizce.

Bunun üzerine Sara dönüp ona baktı. Belki de yanılmıştı? Hangi konuda? Bunu sormadı ve açıklamasını bekledi.

Bir süre hiç konuşmadı Flynn. Ve sonra hızlı hızlı, Ben yaptığının en iyisi olduğumu sanıyordum, Sara. Belki de yanıldım. Senin böyle düşündüğünü biliyorum. Bunu değiştiremem. Ama şu anda farklı bir şey yapabilirim.

Sara başını kaldırdı. Ne demek istiyorsun?

O zaman senin yanında olmadığım için bana kızdın. Gayet haklısın. Ama şimdi yanımdayım ve yanında olacağım.

Sara yalnızca bakmakla yetindi.

Flynn sanki bir karar varmış gibiydi. Yeni bir düğüm atabiliriz. Ne?

Evlenebiliriz.

Saçmalama. Sen benimle evlenmek istemiyorsun.

İstiyorum.

Hayır istemiyorsun. Sen Liam'ı istiyorsun. Ve Liam senin benimle evlenmen gerektiğini düşünüyor.

Evet, haklısın.

Daha beş yaşında Flynn. Beş yaşında bir çocuk mu sana kiminle evleneceğini söyleyecek? Birden ayağa fırladı ve ellerini beline koydu,

Bunu sadece onun için yapmıyorum, diyerek ayağa kalktı.

Bana da bir iyilik yaptığını düşünüyorsun herhalde?

Hepimize bir iyilik yapmış olacağım. Birbirimize karşı ilgisiz değiliz, Sara.

Kesinlikle değillerdi. Sara onu öldürmek istiyordu. Derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı. Hayır. Teşekkür ederim. Bu çok dokunaklı teklifin için teşekkür ederim. Ama seninle evlenmeyeceğim.

Evlilik teklifini eline yüzüne bulaştırdığını düşünüyordu Flynn. Karın içinde durmuş nerede hata yaptığını ve bunu nasıl düzeltebileceğini düşünüyordu. Daha bir gün önce gelmişti ve bu durumda ona karşı ölümsüz aşk iddiasında bulunması biraz zordu. Ama aralarında bir şeyler vardı. Bunu altı yıl önce de hissetmişti. Şimdi yine hissediyordu. Sadece o zaman bunu anlayamayacak kadar aptaldı.

Ya da, samimi olmak gerekirse, belki de korkmuştu. Belki de Sara'nın kararlı hedeflerini gitmek için bir sebep olarak kullanmıştı. Ama o zaman onunla evlenmek istese bile, ona sunacak fazla bir şeyi yoktu. Basit bir dedikodu habercisiydi. Hikayelerinin peşinden oradan oraya giden biriydi. Doğru dürüst bir evi bile yoktu. Ama Sara düzenini kurmuş biriydi. Bunu o zamanlar bilmiyor olabilirdi ve Flynn da bunu kelimelelere dökmemiş olabilirdi. Tanrım, gerekli olduğunda kelimelerle arası ne kadar kötüydü. Her ne kadar ailesinden çok farklı biri olsa da Sara onu destekleyen geniş bir aileye sahipti. Bazen onlarla ters düşse de, hep arkasındaydı ailesi. Sara'yı Sara yapan ailesiydi.

Onu da o yapan da Dunmoreydi. Ama bundan daha fazlasıydı da. O babalık etmek istediği bir oğula sahip bir adamdı aynı zamanda.

Ve kalbini çalan kadına evlilik teklifi yapan bir adamdı.

Hangi kalp? Yıllardır bir sürü insan bu soruyu sormuştu. Mantıklı bir soruydu da.

Gazetecilik çevresinde konularını derinlemesine irdeleyen biri olarak tanınıyordu. Ama herkese karşı mesafeliydi, Kendine güveni azdı, çünkü babası ona hep, Hiçbir şeyi doğru dürüst yapamaz mısın sen? derdi. Bu tüm gençliğine bir kara bulut gibi çökmüştü.

Yapabilirim, dedi öfkeyle babasına, kendisine ve Sara'nın karla kaplı bahçesinin önünden geçen herkese. Evlenmek istememişti. Annesinin ona uygun bir eş bulma çabalarını reddetmişti.

İlgilenmiyorum, demişti annesine.

Doğru kişi karşına çıkınca ilgileneceksin.

Doğru kişi çıkmıştı. Sara çıkmıştı. Ve hayatında başına gelen tek iyi şeyden bir daha uzaklaşmayacaktı.

Sara onu reddetmişti, ama Flynn gitmemişti. Dışarı çıkmıştı ve Sara onun gitmesini dilemesine rağmen, mutfak perdelerinin arkasından baktığında, onun bahçede durmuş, elleri ceplerinde arada sırada karlara tekme atarken ve dolanırken görmüştü.

Umutsuzdu. Tamamıyla umutsuz.

Sid geldi ve bacaklarına süründü. Benimle evlenmek istiyor, dedi ona. Çünkü birbirimize karşı ilgisiz değilmişiz.

Gülsün mü ağlasın mı bilemiyordu. Tek bildiği çalışması gerektiğiydi,

Liam okuldan döndüğünde Flynn da geri geldi. Sara onun bu sırada nereye gittiğini bilmiyordu.

Umurunda değildi. Çoktan gitmiş olsaydı keşke, diye düşündü. Ama Liam'ın gelmesini beklemesi mantıklıydı. Ona gitmesi gerektiğini açıklaması gerekiyordu.

Ama Liam içeri girip çantasını iskemleye bıraktı ve annesine sarıldıktan sonra babasını büyükbabasıyla büyükannesine götürmek istediğini söyledi.

Ne? Hala ona sarılır durumdayken kapının önünde duran Flynn'ı gördü.

Gidiyor musun?

Yalnızca büyükanneye, dedi Liam. Blaze'yi görmeye. Babam kardeşinin bir at aldığı söyledi. Bir aygır. Doğru kelimeyi kullanıp kullanmadığını anlamak için babasına baktı.

Flynn biraz önce evlenme teklifi yapmamış ve reddedilmemiş gibiydi sanki.

Senin ayrılacağını sanıyordum.

Sadece büyükanneye, diye ısrar etti Liam.

Gitmiyorum, dedi Flynn. Kararlı gözlerle Sara'ya baktı.

Bu ne anlama geliyordu? Hiç. Sadece Liam'la biraz daha zaman geçirmek için kalıyordu. Kendisiyle hiçbir ilgisi yoktu.

İyi, peki git dedi Sara.

Flynn'ı orada istemiyordu. Ailesiyle herhangi bir bağlantı kurmasını istemiyordu. Ama Liam'ın bu ısrarına karşı elinden bir şey gelmiyordu. O da onlar gittikten sonra yapabileceğinin en iyisini yaptı ve büyükannesini arayıp onların geldiğini söyledi.

Döndü mü? diye sordu Joyce.

Sadece Liam'ı görmeye geldi, dedi Sara. Evlenme teklifinden bahsetmeye hiç niyeti yoktu. Oğluna babalık yapmak istiyor.

Nihayet!

Evet. Hiçbir şeyden haberi yokmuş. Ayrıca bunun Liam için iyi olduğunu düşünüyorum.

Öyle olsa iyi olur, yoksa döndüğüne pişman olur. Peki ya sen Sara? Senin için de iyi mi?

Ben iyiyim, diye yalan söyledi.

Peki sen nasıl istersen.

Flynn gideceğine dair hiçbir işaret vermiyordu. Liam'la birlikte çiftlikten döndüler. Flynn ceketiyle çizmelerini çıkardı ve Sara'nın kahve teklifini kabul etti.

Busy Bee hala kasabadaki yemek yenilen tek yer mi?

Sara başıyla onayladı.

Hadi akşam yemeğine oraya gidelim. Evet, hadi, diye bağırdı Liam.

Sen ve Liam gide.

Hepimiz birlikte, diyerek sözünü kesti Flynn.

Sara ona baktı. Flynn onun cevap vermesini bekliyordu. Her neyse. Ama şimdi git buradan. Yapacak bir sürü işim var.

Flynn ve Liam yukarı çıktı. Liam'ın neşeli haykırışlarını ve Flynn'in konuşmalarını duyabiliyordu.

Çalışmaya çalıştı. Bir saat kadar kendini işine verebildi. Ama Liam merdivenlerden koşarak aşağı indi ve Babamla ben çok acıktık, dedi.

Busy Bee'ye gittiler. Her zamanki gibi kasaba sakinleriyle doluydu; kovboylar, dükkan sahipleri ve diğerleri.

Eğer Elmer'de Flynn Murray'ın döndüğünü hala bilmeyen varsa, diye düşündü Sara, yemek bitmeden herkes öğrenecekti. Hepsi onu kovboy müzayedesinde hatırlıyordu. Ama aynı zamanda arkasında bir çocuk bıraktığını da hatırlıyorlardı.

Hemen herkes masaya uğrayıp merhaba dedi. Flynn hepsini etkilemişti. Onların ellerini sıkıyor, onlarla sohbet ediyor, ailelerini, sığırlarını ve hava durumunu soruyordu. Bu arada eli hep Liam'ın omzundaydı. Diziye masanın altından onun dizine değiyordu.

Döndüğüne sevindik, dedi herkes. Her çocuğun bir babaya ihtiyacı vardır.

Haklısınız. Benim de oğluma ihtiyacım var.

Tabii Sara'nın da... diye söze başladı bazıları.

Neyse ki Sara gerisinin ağızlarından çıkmasına izin vermedi. Hayatında hiç bu kadar çok kişinin sözünü kesmemişti.

Eve döndüklerinde Sara psikolojik olarak bitkin düşmüştü.

Ne yaptığını sanıyorsun? dedi Sara, Liam'ı yukarı duş almaya gönderdikten hemen sonra.

Bilmiyor musun? Şaşırmıştı Flynn. Sana kur yapıyorum.

Ne?

Kur yapmak. Hani peşinde dolanırım, kur yaparım, seni yemeğe götürürüm, çiçekler alırım falan.

Kur yapmanın anlamını biliyorum. Kes şunu!

Bu akşamüstü elime yüzüme bulaştırdım. Bir daha bu şekilde olmayacak.

Bir daha diye bir şey olmayacak. Ayrıca geceyi burada geçiremezsin.

Flynn kaşlarını kaldırdı. Ne kadar ciddi olduğunu anlamaya çalıştı. Çok ciddiydi. Flynn Murray'ı evinde ve yatağında bir gece daha istemiyordu.

Liam'a iyi geceler diyebilirsin. Sonra gideceksin. Söz ver.

Eğer ihtiyacının bu olduğunu düşünüyorsan, Sara.

Düşünmüyordu, biliyordu. Kesinlikle. Ve ardından Liam'a bakmak için yukarı çıktı.

Liam banyosunu yaptıktan sonra Flynn onun yanına oturdu ve Dunmorey şatosu hakkında bir hikaye anlattı ona. Bir süre şato ve tarihi hakkında konuştular. Liam merakla dinliyordu ve sorular sorup duruyordu.

Görmek istiyorum orayı.

Liam, dedi Sara sertçe. Uyku vakti geldi.

Ama...

Birazdan uyuyacak, diyerek söz verdi Flynn. Ama annesinin gözlerindeki kararlılığı görünce ısrarından vazgeçmeye karar verdi. Annen haklı. Uyku vakti. Oğluna bir öpücük verdikten sonra ayağa kalktı. Hadi artık uyu.

Ama...

Uyu, dedi Flynn ciddi bir tonla, Sara'nın yerine. Sara öfkelenmişti, çünkü Liam, Flynn'i kendisinden daha çok dinliyordu. Bir ara Flynn'la Sara göz göze geldiler ve birbirlerini süzdüler. Sonunda Sara oğlunu öpüp iyi geceler diledi. Ardından odadan çıktılar.

Artık gitmelisin. Benim çalışmam lazım, dedi Sara merdivenlerden inerlerken. Flynn bir süre tereddüt etti. Onunla tartışıp tartışmamaya karar vermeye çalışıyordu.

Söz verdin. Kararlı bir şekilde baktı Flynn'a. Eğer şimdi salona gidip oturursa onu dışarı atamayacağını biliyordu.

Sonunda Flynn omuz silkti. Ne nasıl istersen, Sara. Ceketini aldı ve üstüne giydi. Sabahleyin görüşürüz.

Sara başını iki yana salladı. Hayır görüşmeyeceğiz. Benim işlerim var. Liam da okulda olacak.

Birlikte çalışabiliriz.

Ne yapacağız?

Dunmorey. Benim de yapacak bir sürü işim var. Şu aptal zenginlerden değilim, inan bana.

Senin bir şaton var.

Flynn kahkaha attı. Orası para basan bir yer değil. Daha çok yük. Sorumluluk.

Liam gibi.

Liam gibi değil. Sara'ya yaklaştı. Gözlerini gözlerinden hiç ayırmıyordu. Sonra dudaklarına baktı. Sara hemen bir adım geri attı. Ama çok geçti. Flynn kollarıyla onu sararak kendine doğru çekti.

Flynn!

Gideceğim. Ama henüz değil. Kur yapıyorum. Başını eğdi ve dudaklarını dudaklarına değdirdi.

Sara hiçbir karşılık vermedi. Direniyordu. Ama işe yaramadı. Dudakları çok ikna edici ve baştan çıkarıcıydı. Flynn onu şehvetle, arzuyla öptü. Bekleyecekti. Sonsuza kadar da olsa, Sara'nın yelkenleri suya indirmesini bekleyecekti.

Sara denedi. Ona karşı ilgisiz davranmayı denedi. Onu uzaklaştırmayı, reddetmeyi denedi, ama başaramadı.

Öpücük devam etti. Dudaklarına dokunuyor, diliyle geziniyor, yanaklarından, göz kapaklarından ve çenesinden öpüyordu onu. Nefesi Sara'yı zayıflatıyordu, açlığını besliyordu ve kararlılığını sarsıyordu. Onunla savaşılabirdi. Ama kendisiyle savaşılamazdı. Altı yıldır yokmuş gibi davranmaya çalıştığı duygularına ve arzularına sırtını dönemezdi.

O da Flynn'i öptü. Elinde değildi. Dudaklarını araladı ve Flynn'in dili içeri sokuldu. Sara iç çekti ve onun inlediğini işitti. Bedenine baskı yapan bedeninin sıcaklığını hissetti. Onunla kapı arasında kapana kısılmıştı. Onu uzaklaştırması gerekiyordu, ama ruhu tam tersini istiyordu. Bunu durdurması lazımdı. Tüm mantığı, sağduyusu böyle söylüyordu. Ondan uzaklaşmalısın. Ama mantığına ihanet eden ruhu diyordu ki, Daha sonra. Sadece birkaç saniye. Sadece bir öpücük. Sadece bir dokunuş. Biraz daha sadece.

Sonunda geri çekilen Flynn oldu. Hafifçe geriye kaykıldı. O duyguya hala sahibiz, Sara. Ne demek istediğimi anlıyorsun.

Sara sarsılmış bir vaziyette ona bakıyordu. Yumuşak dudakları açık kalmıştı. Kalbi fırlayacak gibiydi. Acaba o durmasa kendisi durabilecek miydi?

Flynn bakışlarını Sara'dan hiç ayırmadan kapıyı açtı. Sabahleyin döneceğim Sara. Coladh samh. Sara gözlerini kırıştırdı. Coladh samh. Flynn hafifçe gülümsedi. Tatlı rüyalar.

YEDİNCİ BÖLÜM

Tatlı rüyalar mı? Hangi geri zekalı karşısındaki kadın sonunda onu öpmeye başladığında öpüşmeyi keserdi ki? Ancak Flynn Murray.

Çünkü o sırada iyi bir fikir gibi gelmişti. Çünkü söz vermişti. Her ne kadar onu kucağına alıp yukarıya yatak odasına taşımak ve onunla sevişmek istese de, bunu yapamazdı. Henüz değil.

Sara sözlere değer verirdi. Eğer Flynn kararlılığını bozmayı başarsaydı ve sevişseydiler, arkasından pişmanlık ve öfke gelecekti.

O da gitmişti, Sözü tutmuştu.

Hatası, gittikten sonra onu düşünsün diye ona bir hoş çakal öpücüğü vermektir belki de.

Bavullarını bıraktığı motele gitti ve Sara'yı düşünerek uyudu. Sabaha karşı altıda müthiş bir kararlılıkla uyandı. Çiçekçi dükkanının ışıklarının açıldığını görür görmez oraya koştu ve çiçek aldı. Ardından ellerinde bakkaldan aldıkları, diz üstü bilgisayarı ve çiçeklerle Sara'nın kapısının önünde bitiverdi.

Bunlar sana, dedi bukete uzatarak. Montana kışının ortasında baharı hatırlatan fulya çiçeği almıştı. Bunları görünce seni düşündüm.

Sara'nın saçları darmadağınktı ve gözleri kan çanağıydı. Ama ona rağmen Flynn'in içini açıyordu görüntüsü. Umarım uykusuzluktan bu haldedir, diye geçirdi içinden.

Çiçekleri eline tutuşturunca gözleri açıldı Sara'nın. Ama konuşmadı. Sadece fulyalar elinde orada öylece durup Flynn'a baktı.

Şaka yapmıyorum, dedi. Bana güneşi ve bahar çağrıştırıyorlar. Tıpkı senin gibi.

Ama Sara hala bir şey söylemiyordu ve Flynn'in sabırsızlığı da artıyordu. Sonunda gözlerini kırıştırmaya başladı. Teşekkür ederim. Çok güzeller. Gözleri ciddi olduğunu söylüyordu.

Baba! Döndün! Liam merdivenlerden koşarak aşağı indi ve kendini Flynn'in kucağına attı. Henüz giyinmemişti, ayaklarında çorapları vardı ve saçları da taranmamıştı.

Sara çiçekleri tezgahta boş duran bir vazoya koydu, musluktan su doldurdu ve masanın üstüne yerleştirdi. Ardından oğluna döndü. Git üstüne bir şeyler giy. Botlarını da.

Tamam, gidiyorum. Koşa koşa yukarı çıktı.

Ve acele et, diye bağırdı Sara arkasından. Nedir bu? Flynn torbaların içindekileri masaya yığıyordu.

Gördüğün gibi yiyecek. Katkıda bulunmadan beni beslemeni bekleyemezdim.

Seni besleyeceğimi kim söyledi?

Bu kadar aksi olma Sara. Bu sen değilsin.

Gözlerini kısarak Flynn'a baktı. Gece geç saate kadar çalıştım.

Yorgunum. Bugün de yapacak çok işim var.

Bugün seni hiç rahatsız etmeyeceğim.

Kalacak mısın? diye sordu Liam, üstünü giyinmiş vaziyette tekrar aşağı indiğinde.

Umuyorum. Eğer annen beni dışarı atmazsa.

İkisi de Sara'ya döndü. Sara iç çekti ve Liam'a, Kalabilir, dedi.

O zaman ben döndüğümde burada olacaksın?

Evet.

Bütün gün burada ne yapacaksın bilmiyorum, dedi Sara, Liam evden çıktıktan sonra.

Senin gibi çalışacağım. Bakkaldan aldıklarını masaya koymayı bitirdikten sonra çantasından diz üstü bilgisayarını çıkardı. Ardından bir şey daha çıkardı, bir süre elinde tuttu. Bu da senin için.

Sara, Flynn'in bakkaldan aldıklarını dolaplara yerleştirdikten sonra döndü ve elini uzattı. Bu ne? Kitabın, dedi elindeki ciltli kitaba bakarak.

Flynn kitabı ona verirken düşündüğünden daha gergindi. Başkalarının ne düşündüğü umurunda değildi. Ama Sara'nın yorumu önemliydi.

Yazdığım üçüncü kitap. Hepsi Avrupa'da çıktı. Ama bu, burada basılacak olan ilk kitap.

Sara kitabı elinde evirip çevirdi, kapağına, ismine ve arkasındaki Flynn'in fotoğrafına baktı.

Birkaç hafta içinde çıkacak. Bunu elinde tutan ilk sen oluyorsun. Bunun bir hata olup olmadığını düşündü. Babasına yaptığı şeyleri göstermek hep bir hata olmuştu çünkü.

Sara kitabı açtı. İlk sayfasını Flynn onun için imzalamıştı. Önce ne yazacağını bilememişti, ama sabahleyin aceleyle birkaç kelime karalamıştı.

'Sara,

Seninle birlikte olmam gereken zamanlarda yaptığım şey işte bu, yazmak. Bundan sonra seninle olacağım. Sevgiler Flynn.'

Sara sessizce okudu. Çok uzun bir süre sözcüklere baktı. Sonra başını kaldırıp Flynn'in bakışlarıyla karşılaştı. Kitap için teşekkür ederim. Çok resmi ve soğuk konuşmuştu.

Sara kendini kuşatma altındaymış gibi hissediyordu. Ama cezbedici türde bir kuşatma. Bir gün bakkaldan yiyecekler ve çiçekler, ertesi gün bitter çikolata ve poşet çay. Flynn Murray bir şeyi aklına koydu mu, hiç bir engel tanımazdı.

Her sabah oradaydı. Bütün gün kalıyordu ve çok çalışıyordu. Bazen konuşmak için duruyor, gittiği yerlerden ve tanıştığı insanlardan bahsediyordu ona. Kitabından da bahsetti. Sara kitabı okumaktan kendini alıkoyamadı. Bulduğu yerler, röportaj yaptığı insanlar ve onu vuranlar hakkında bir şeyler bilmek istiyordu.

Vurulduğu bölümü okuduğu akşam ağladı.

Bu harika bir kitap, dedi ona. İnsanları çok canlı betimlemişsin. Çok gerçekçi.

Onlar zaten gerçek.

Bu kitap gerçekten yoğun bir çalışmanın ürünü gibi duruyordu. Sara onun nasıl çalıştığını görüyordu. Ajansından ve editöründen bir sürü telefon almıştı. Ayrıca onun için bir imza günleri turnesi düzenleyecek olan biri de sık sık aramıştı. Ama telefonların çoğu Dunmorey hakkındaydı. Dünyanın başka bir ucunda olabilirdi belki ama şatoyla sürekli temas halindeydi. Yapılan her şeyde onun parmağı vardı. Kendini o şatoya adamış gibiydi.

Sara bu konuda yorum yaptığında omzunu silkinişti. Başka kim ilgilenecek ki? Kont benim.

Evet, o bir konttu. Ama günler geçtikçe ve birlikte kendi işlerini yapmaya devam ettikçe, Sara onun hala aşık olduğu Flynn olduğunu anladı. Ve her ne kadar onu belli bir mesafede tutmaya çalışsa da, o mesafede durabiliyor, ama yine de ona kur yapabiliyordu, onu tatlı sözlerle kandırıyor, baştan çıkarmaya çalışıyordu.

Ama kesinlikle açık açık yapmıyordu bunu. Hafif sırtışlar, gülümsemeler ve hafif dokunuşlar. Ama yoğun arzu dolu öpüşmeler yoktu. Bir bakışı bile Sara'yı tahrik etmeye yetiyordu zaten. Sanki Sara'nın gardını aldığını biliyor gibiydi, o yüzden de bildik yollara başvurmuyordu. Onun yerine tost makinesini tamir ediyor, ampulü değiştiriyor, sigortayı yapıyor, verandadan karı temizliyordu. Sara o sabah dışarı çıkacağını söylediğinde, itiraz etti ve Tek başına bu karda kışta dışarı çıkmamalısın, dedi.

Ama Sara itirazına aldırmadı. Ben Montana'da büyüdüm. Bir şey olmaz.

Ve çıktı. Ama dönene kadar kar tekrar yağmaya başladı, yollar kötüleşti. O yüzden kenara çekip zincirleri takmak zorunda kaldı. Ve tabii sonuçta geç vardı eve, Flynn ve Liam kapıda bekliyordu.

Seni çok merak ettim. dedi Liam annesine.

Ama bir bakış, asıl endişelenin Liam olmadığını söylüyordu ona.

Endişelenmemeliydiniz. Ceketini çıkardı ve oğluna sarıldı. Cep telefonum var. Bir sorun olsaydı arardım.

Ve biz de buradan sana yardım ederdik, değil mi? dedi Flynn alaycı bir şekilde.

Sara onun şaka yapmasına rağmen öfkeli olduğunu fark etti. Çenesinde bir kas atıyordu.

Arardım, dedi tekrar. Gerçekten, ben iyiyim. Hatta uzanıp omzuna rahatlatıcı bir şekilde dokunacak kadar ileri gitti. Ama Flynn o eli tuttu ve onu sertçe öptü. O gecedeki beri ilk kez öpüyordu. Sara kalbinin küt küt attığını hissedebiliyordu.

İyi olduğuna şevinim. Bunu bir daha yapma sakın.

Tabii ki yapacağım. Bu benim işim.

O zaman ben de seninle gelirim.

Flynn'la tartışmayacaktı. Hiç yararı yoktu. Sonsuza kadar orada olmayacaktı. İkisi de biliyordu bunu. Gelecek Pazartesi kitap turnesi başlayacaktı. O bittiğinde de İrlanda'daki görevleri, yükümlülükleri başlayacaktı. Bu konuda konuşmamışlardı ama çok yakın bir zaman içinde ayrılacağını ikisi de biliyordu. Bu sadece bir ziyaretti ve sona yaklaşıyordu.

Beni çok korkuttun. Bunu bana bir daha yapma, dedi sertçe.

Ben iyiyim, diye tekrarlardı Sara.

Sen iyi olabilirsin, ama ben değilim.

Sara onun ölümü olacaktı. Eğer hayal kırıklığından olmazsa, endişeden. Tek ödülü ise Sara'nın yanında daha rahat davranmaya başlamasıydı. Daha çok gülümsüyor, daha az savunmaya geçiyordu. Daha çok konuşuyordu ayrıca. Liam'm bebekliğinden, kendi işinden, ailenin diğer üyelerinden bahsediyordu. Ve Flynn'ın ailesini de sormaya başlamıştı.

Flynn işi hakkında konuşmaktan çekinmiyordu. Yazmak onun için eğlenceliydi. Dunmorey'den bahsederken de sorun yoktu. Tarihinden, coğrafyasından, geçmiş kontlardan ve leydilerden konuşuyordu. Sonuçta orası çocukluğunun cenneti idi. Dunmorey'in o kısmını hatırlamak keyifliydi. Sara'ya Will'den de bahsetti. Onun ne kadar iyi bir kardeş olduğunu söyledi.

Bir azizdi, dedi. Herkesle iyi geçinirdi. Kimseyi kırmazdı.

Her gün Bayan Upham'dan ve çiftlik yöneticisi Dooley'den şatoyla ilgili telefonlar alıyordu.

Bazen, örneğin bu akşamüstü, en son meseleler hakkında konuştuğu telefonu kapadıktan sonra Sara'nın ona bakıp gülümsediğini görüyordu.

Ne, dedi kapadıktan sonra. Komik bir şey mi var? Sara başını iki yana salladı.

Sen gerçekten bir kontsun.

Evet, bu bir sorun mu?

Editörünle ya da ajansınla konuşurken oldukça hoşsohbet, esprili ve hazırcevapsın. Ama kontluk işlerine gelince, tamamen farklı bir ses tonu kullanıyorsun. Kontluk sesini.

Flynn kaşlarını çattı. Neyimi?

Sesin. Çok otoriter, resmi ve kesik kesik. Çok etkileyici.

Öyle mi?

Ve biraz ürkütücü.

Ürkütücü mü? Bunu istemezdim. Senin ürkmek yerine gülmeni tercih ederim. Telefonu tezgaha koyup masaya yaklaştı. Ona dokunmayalı çok olmuştu ve bunun özlemiyle yanıp tutuşuyordu. Onu ayağa kaldırdı ve gıdıklamaya başladı. Sara kendini tutamayıp kahkahalarla gülmeye başladı. Bu Flynn'ı daha da tahrik etti. Ellerini arkasına doğru kaydırıp ve sarılıp arzuyla öptü onu. Sara da ellerini Flynn'ın arkasından geçirdi. Artık hiçbiri gülmüyordu. Bedenleri ve dudakları birbirine sertçe yapışmıştı. Flynn onun süveterini hafifçe yukarı kaldırıp ellerini sırtına götürdü. Kendi gömleğinin de yavaşça pantolonundan kurtulduğunu hissetti. Sara'nın parmakları pantolonunun arkasından azıcık içeri doğru kaydı.

Sara. öpücüklerine çenesinde devam etti ve Sara başını arkaya atınca boynundan öpmeye başladı onu. Ellerini sırtından aşağılara doğru kaydırıp. Ve ardından biraz daha aşağı inince yumuşak kalçalarının eşsiz kıvrımlarına vardı. Soluğu ve kalbi hızlanmıştı. Onu istiyordu, hemen. Onu yukarı yatak odasına götürmek ve şu aptal elbiselerden kurtulmak istiyordu.

Kapı pat diye açıldı. Ben geldim, diye bağırdı Liam. Oh!

Liam! Sara şaşkınlıkla ona bakıyordu. Hemen ellerini Flynn'ın arkasından çekti ve kollarının arasından sıyrıldı. Yüzü kıpkırmızı oldu. Titreyen elleriyle süveterini düzeltti. Bir yandan da Flynn'ın omzunun üstünden zorla bir hoş geldin gülümsemesi vermeye çalışıyordu oğluna.

Flynn arkası dönük olduğundan Liam'ın tepkisini görmemişti ve hala da arkasını dönmemişti. Aslında pek umursamamıştı. Gömleği pantolonun dışındaydı hala. Flynn'ın zamana ihtiyacı vardı kendini toparlayabilmek için. Bedeni hala sarsılıyordu. Aynı sırada telefonu yirminci kez çaldığında kontrolünü henüz sağlayamamıştı tam olarak.

Sara tezgahın üstünden telefonu alıp ona uzattı. Neden telefonla salonda konuşmuyorsun, diye teklif etti kesik kesik. Ardından Liam'a döndü. Ee, okul nasıldı?

Flynn bu olaydan sonra onu durduracağını umuyordu. İlk gün nasıl davrandıysa yine öyle davranmaya başlayacaktı. Ama o akşam her ne kadar biraz uzak dursa da, tamamen çekmemişti kendini. Biraz düşünceliydi sadece. Kafası başka yerlerdeydi.

Akşam yemeğinden sonra salona geçtiler ve Sara birkaç pantolonun söküklerini dikmeye koyuldu. Tek kelime konuşmuyordu. Ama bu fazla fark edilmedi çünkü Liam tüm boşlukları dolduruyordu.

Yine de Flynn durumun farkındaydı ve endişeleniyordu.

Liam yatmaya gittikten sonra, ikisi de aşağı indi. Flynn özür dilemeyi düşünüyordu. Ama özür dilenecek bir şey yoktu ki. İki kişi de istemişti öpüşmeyi, sadece kendisi değil. Pişman değildi.

Sara...

Bu gece biraz yorgunum, dedi. Sanırım erken yatmalıyım.

Beni başından mı atıyorsun?

Hayır. Ben. hayır. Sadece iyi bir uykuya ihtiyacım var. Konuşurken ona bakmıyordu.

Sen iyi misin?

Arkası ona dönük olarak başını salladı. Elbette. Erken kalkmalıyım. Vergi zamanı yaklaşıyor. Bir sürü iş yığıldı.

Pekala, o zaman ben kaçayım. Yanına gidip iyi geceler öpücüğü vermek istedi, aralarında olanın rastlantı eseri olmadığını kanıtlamak istedi, ama sabırlı olmayı öğrenmişti.

İyi uyuyamadı Sara. Yatakta uzanıp tavanı seyretti.

Flynn yüzündendi. Kapıdan çıkar çıkmaz gidip onu geri çağırılmayı düşünmüştü. Tüm akşamüstü ve tüm akşam boyunca kendisiyle mücadele etmişti. Olanları anlamaya, düşünmeye, çözümlenmeye ve meşrulaştırmaya çalıştı. Ama tek bir sonuç çıkıyordu. Kendine yalan söylemenin anlamı yoktu. Flynn'ı seviyordu. Hep de sevmişti. Bedeni beyninden daha samimiydi. Ve de daha cesur.

O öpücükten sonra artık onu umursamıyormuş gibi davranmanın hiçbir yolu yoktu. Eğer o sırada Liam gelmeseydi sonunun nerede biteceğini çok iyi biliyordu. Tam burada, yatakta.

Birlikte merdivenlerden yukarı çıkacaklar ve arzularının sesini dinleyeceklerdi. Ve bu kendi seçimi olacaktı.

Yarın yapabilirlerdi. Bu düşünce zihninde dans ediyor, onu baştan çıkarıyordu. Evet, yarın yapabilirlerdi!

O sırada yatağın yanındaki telefon çaldı. Alo?

Selam. Ben Flynn.

Tabii ki oydu. Sesini duymanın heyecanı ve neşesini saklamayı beceremedi. Ben de. seni düşünüyordum.

Ben havaalanına gidiyorum.

Ne?

Bugünkü tüm o kitap turnesiyle ilgili telefonlar... Pazartesi başlamak gerekiyor. Yayıncım aradı az önce. Yarın US This Morning'de boş bir kuşak varmış. Tanıtım için bu şartmış.

Ama babam nerede? diye sordu Liam, ertesi sabah aşağı inip annesini mutfakta yalnız bulunca.

Gitmesi gerekiyordu, dedi, sesindeki soğuk tondan gurur duyarak. Gideceğini biliyordun.

Ama Pazartesi! Pazartesi demişti!

Durum değişti.

Ne zaman dönecek?

Dönecek miydi ki? Altı yıl önce döneceğini sanmıştı. Hayatı pahasına bahse girebilirdi bunun üstüne. Bu sefer döneceğini söylemişti. Geçen seferki gibi olmayacak, demişti Sara'ya. Bu lanet olası kitap turnesini yapıp döneceğim.

Ama Sara sanki halının, hatta tüm dünyanın ayaklarının altından çekildiğini hissediyordu.

Neden gitti? diye sordu Liam. Neden hoşçakal demedi?

Sara ona ulusal bir kanalda boş bir kuşak olduğunu ve o yüzden gece son uçakla gitmek zorunda kaldığını açıkladı.

Programı izleyebilir miyim? diye sordu Liam televizyona doğru yürüyerek.

Sara hayır demek istedi. Tekrar yatmak ve yorganı başına çekmek istedi. Ama tam tersi, İzleyebilirsin, diye mırıldandı.

Ve bir mazoşist olduğu için o da Liam'la birlikte izledi. Çok az uyumasına rağmen gözleri pırl pırlı Flynn'in. Tüm görkemiyle herkesi etkilemeyi başarıyordu. Röportajcıların, izleyicilerin ve evlerinde izleyen milyonlarca kişinin onun esprili tavrına, zekasına ve cazibesine kapıldığından emindi. O, yıllar önce aşık olduğu adam, tıpkı onunla flört ettiği gibi şimdi de dünyayla flört ediyordu sanki.

Bu kadar mı? dedi Liam program bittiğinde.

Bu kadar yeter, diye düşündü Sara. Evet, bitti.

Ama...

İnsanlara bir fikir vermek içindi sadece. İştahlarını açmak için.

Tüm halkın iştahının açıldığından şüphesi yoktu Sara'nın, ama kendi iştahı kapanmıştı.

Ne düşünüyorsun?

Ben... Şok olmuştu. Ondand telefon beklemiyordu sanki. Sanki ondan bir daha hiç haber alamayacağını sanmıştı.

Flynn iki dakika boş kaldığı anda aramıştı onu. Daha bir saat olmuştu uçaktan ineli, ama yıllar geçmiş gibi geliyordu. Ayrılmak istememişti. Yarın mı? Yayıncısı ona boş kuşak fırsatından faydalanabileceklerini söylediği zaman dona kalmıştı. Hemen otele dönmüştü. Sara'yı bıraktığı için kendini çok kötü hissediyordu. Savunma kalkanlarını tekrar kaldırmamasını diliyordu içinden. Kalbi Sara'yla Elmer'de kalmıştı.

Yoksa izlemedin mi? diye soruyordu Flynn telefonda.

Ben. biz izledik.

Demek ki Liam'a söylemişti. Aslında hiç gelmek istemedim. Ama başka seçeneğim yoktu. Bu kitaba çok fazla umut yüklendi. Başarılı olması önemli. Sadece benim için değil, Dunmorey için de.

Dunmorey mi?

Dunmorey'den çok bahsetmişti ama onu idame ettirmek için ne kadar para gerektiğini hiç söylememişti. Ama bu onun sorunuuydu. Yapılması gereken o kadar çok şey var ki, dedi Flynn.

Elbette. Sesi gidiyordu. Bağlantı yüzünden miydi, yoksa...

Sadece bunu neden yapmam gerektiğini açıklamaya çalışıyorum. O kadar ani gitmek istemezdim.

Yapman gereken neyse yap.

Onu kaybediyordu. Bunu sesinden anlıyordu. Sara.

Harikaydın, dedi sadece. Kapamam gerek. Müşterim her an gelebilir.

Bu akşamüstü seni ararım. Liam'la da konuşurum. Ama Sara çoktan kapamıştı. Sara ne düşüneceğini bilmiyordu.

Onları her gün aradı. Liam'la konuşmak için elbette.

Ama bazen o evde olmadığı zamanlarda da aradı.

Okulda, demişti her seferinde. Bunu biliyorsun.

Liam hakkında konuşmuşlardı. Flynn her şeyi bilmek istiyordu. Ve ardından Sid'i, Celie'yi, Jace'yi ve ailenin geri kalanını sordu. Ve son olarak onu sordu.

Ben iyiyim. Meşgulüm. Çok meşgulüm. Mart ayıydı ve vergi zamanıydı.

Seni özledim, dedi Sara'ya.

Ben. Ama sözcükler boğazında düğümlendi.

Bunu yapabilirsin.

Neyi?

Söyleyebilirsin. Seni özledim. O kadar zor değil. Dene bir.

Kapamam lazım. Yapacak bir sürü işim var.

Hangi şehirde olduğunu, hangi şovda bulunduğunu hiç bilemiyordu. Yayıncısının söylediği her şeyi yapmasına rağmen beyni sadece Montana'ya yoğunlaşmıştı. Artık Montana'daki o küçük çocuk olmadan yaşayabileceğini düşünemiyordu bile. Ve Sara'ya uykudan, yemekten ya da en çok satan kitaplar listesinin tepesinde olmaktan daha çok ihtiyacı vardı. Kitapla ilgili her şey çok iyi gidiyordu, ama onu çok özlemişti. Her aradığında söylüyordu bunu. Ama Sara onu özlediğini hiç söylemedi. Genellikle, Liam'ı vereyim telefona, diyordu. Ama bazen Liam okuldayken arayacak fırsatı da yakalıyordu.

Flynn her kelimeye sarılıyordu. Bu onu, sanki orada, Sara'yla birlikteymiş gibi hissettiriyordu. Onu telefonda tutmak için, Flynn ona San Francisco'da, Dallas'ta, New Orleans'ta ve Chicago'da neler gördüğünü anlatıyordu. Onun güldüğünü duymak için tanıştığı komik insanlardan, gittiği garip yerlerden bahsediyordu.

Dört hafta içinde döneceğim, demişti. Hiç bitmeyecek gibi geliyordu bu zaman. Ama önce üç hafta, sonra iki hafta ve sonunda bir hafta kalmıştı. Artık günleri saymaya ve planlar yapmaya başlamıştı.

Editörü kitabın çok iyi sattığını, o yüzden bir baskı daha yapacaklarını söylemişti. Ama onu ilgilendiren tek şey yirmi yedi saat sonra Elmer'e dönecek olmasıydı. Liam'a ve Sara'ya kavuşacaktı.

Ve sonra kardeşi Dave, İrlanda'dan aradı.

Banka ahırların borçları konusunda bastırıyor.

Daha çok ipotek istiyorlar. İş planlarını görmek istiyorlar.

Sen de göster onlara, dedi Flynn. Turnedeysen Dunmorey'i fazla düşünmemişti. Yaptığımız her şey elinde var. Plan öncelikle Dave'e aitti.

Evet var, ama daha çok ipotek edilecek mülk görmek istiyorlar. Çok fazla borç var diyorlar. Dunmorey'in daha fazla gelir sağlaması lazım. Başka yollar bulmamız gerek.

Bilmediğimi bir şey söyle bana.

Seninle konuşmak istiyorlar.

O zaman beni aramalarını söyle.

Yüz yüze, dedi Dave. Cuma günü. Kahretsin!

Başka türlü olmayacak. Dave'in sesinde çaresizlik vardı. Dunmorey kontunun benim arkamda olmasının hiçbir önemi yok. Onlar sadece paradan bahsetmek istiyorlar. Bu atla bir geri dönüş yapabiliriz. Sadece harekete geçmemiz lazım. Bu da tekrar bankayla konuşmak demek oluyor. Cuma günü.

Flynn Cuma günü Elmer'de olmayı planlamıştı. Oğluna sarılmayı, Sara'ya yine kur yapmayı, onu ikna etmeyi.

Cuma, dedi Dave. Yoksa hiçbir şansımız kalmaz.

İrlanda'ya gitmem lazım.

Havaalanındaydılar. Flynn'ın bavullarını topluyorlardı. Liam koluna yapışmıştı. Sara orada öylece durmuş Flynn'ı izliyordu. Ama daha yeni geldin, dedi Liam, Flynn'a.

Senin de benle gelmeni istiyorum.

Sara'ya bakıyordu. Yaşasın! diye bağırdı Liam, boynuna sarılarak.

Ne! Sara afalladı. Ne zaman? Hayır!

Evet. Benim gitmem gerekiyor. Yarın. Dunmorey yüzünden. Ve sizensiz gitmek istemiyorum.

Tek başına gitmek zorunda kalacaksın ama.

Şatoyu da görebilecek miyiz? Liam ikisinin arasında heyecanla bağırmaya devam ediyordu.

Görebiliriz.

Hayır, dedi Sara. Göremeyiz. Benim bir sürü işim var

Ama anne...

Flynn, Liam'ı yere indirdi. Bagajları dağıtan döner sistemi işaret etti. Bak bakalım benim bavulum geliyor mu? Liam gittikten sonra Flynn, Sara'ya döndü. Bunu yapmak zorundayım, Sara.

Yap o zaman. Kollarını göğsünde kavuşturdu. Benim için sorun değil.

Ama benim için sorun Sen ve Liam benim için önemlisiniz. Sizinle tekrar birlikte olmak için bir ay boyunca bekledim. Sara sadece bakmakla yetindi.

İrlanda'da telefon var, faks var, internet var. Müşterilerle konuşabilirsin ve muhasebelerini yapabilirsin.

İstemiyorum...

Çok bencilsin, Sara.

Ben mi? Bu suçlamaya sinirlenmişti.

Hayatının en zor kısmından bahsederken ne söylediğini hatırlıyor musun bana?

Neden bahsediyorsun sen?

Altı yıl önce. Küçükken yaşadığın çiftlik evini görmeye götürmüştün beni. Babanın ağaca astığı salıncağı göstermiştin. Senin için yaptığı ağaç evi göstermiştin. Hatırladım mı?

Sara'nın boğazı kurudu. Evet.

Ben de hatırlıyorum. Ve hayatının en zor kısmının babanın ölümü olduğunu söylemiştin. Bunu hatırlıyor musun?

Evet, bunu da hatırlıyordu. Babasının onu salıncakta salladığı zamanları, ağaç evi yaptığı zamanı.

Gözlerini kırıştırdı. Elbette hatırlıyorum.

Tek istediğin babanla birlikte olma şansıydı. Ama bu şansı kaybettin çünkü o öldü. Ama ben ölü değilim, Sara. Ben de o şeyleri oğlumla yapmak istiyorum. Senin de istediğin bir şeyden niye Liam'ı mahrum bırakıyorsun? Bize bir şans tanı. Benimle gelin, ikiniz de.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

İkinci bir kez düşünmek için zaman yoktu. Uçak inmek üzereydi. Uçuş boyunca gayet iyi bir uyku çeken Liam şimdi sorular sorup duruyordu. Sara da cevaplamaya çalışıyordu. Pek fazla uyumuşa benzemiyordu.

Flynn onun uyumaya çalıştığını biliyordu çünkü gözlerini hiç yummamıştı. Tüm uçuş boyunca oturmuş, Sara'nın aklından geçenleri tahmin etmeye çalışmıştı. Onu İrlanda'ya gelmeye ikna eden duygusal manipülasyonu hakkında neler düşündüğünü merak ediyordu. Ve Dunmorey hakkında ne düşünecekti?

Ona bir türlü güven vermeyi beceremiyordu. Yıllar boyunca güvenmesi için çok az gerekçe sunmuştu ona. Ama onları arkasında bırakamazdı. Onları seviyordu. Liam'ı oğlu olarak ve Sara'yı. Sara onun yüreği. Onsuz yaşayamazdı.

Liam'ın bu yolculuktan çok keyif aldığına emindi. Eski bir şatoyu göreceğ olması Liam'ı çok heyecanlandırıyordu. Ama Dunmorey en iyi zamanlarında bile gönülsüz bir kadını cezbetmekten çok uzaktı. Şato yıkık döküktü ve aşırı nemliydi. Ve tabii, her zamanki gibi yağmur yağıyordu.

Şu yağmur hiç durmaz mı? diye homurdandı cep telefonundan Dave'le konuşurken.

Sonunda inmişlerdi. Sara yol boyunca neredeyse tek kelime konuşmamıştı. Bundan hiç hoşlanmamıştı Flynn. Onun yine eskisi gibi, Montana'dayken olduğu gibi olmasını istiyordu. Bu sessizliği onu korkutuyordu. Ama bu konuda şimdilik elinden hiçbir şey gelmezdi.

Yağmur yağarken Sara'nın Dunmorey'i görmesinin işleri daha da berbat edeceğinden endişeleniyordu.

Etrafı temizle, demişti Dave'e. Birilerini getiriyorum.

Birileri mi? Şimdi mi? Dave bundan hoşlanmamıştı. Şu ara hiç de eğlenecek durumda değiliz. Annem burada değil. Ben de boğazıma kadar at işlerine batmış durumdayım. Kim bu birileri peki?

Söylemedi. Dave'e ne Sara'dan ne de Liam'dan bahsetti.

Beş yaşında bir oğlu olduğu telefonda söylenecek bir şey değildi. İrlanda'dan ayrılırken Dave Dubai'deydi. Ona e-posta yollayıp Amerika'ya gittiğini belirtmişti.

Oğlum, dedi en sonunda. Telefonun diğer ucunda derin bir sessizlik oldu. Ardından Dave, Bağlantıdan olsa gerek. Biraz önce ne dedin sen? Oğlum dediğini sandım bir an.

Evet oğlum. Beş yaşında. Adı Liam. Tıpkı. Will'e benziyor, iyi başlamış kötü bitirmişti. Ama elinden gelen buydu.

Will mi?

Göreceksin.

Ama kim bu? Ne zaman.?

Daha sonra açıklarım. O ve annesi yanımdalar. O yüzden düzelt etrafı. Üstüne temiz bir gömlek giy. Kovaları boşalt.

Nasıl isterseniz, Lordum.

Telefonu kapadıktan sonra her şeyin kontrol altında olduğunu düşünerek rahatladı biraz.

Anons yapıyorlar. Liam annesinden ayrıldı ve Flynn'ın yanına geldi. İnmek üzereyiz.

Flynn onu kucağına aldı.

Yağmur için üzgünüm, dedi Sara'ya. Burası İrlanda.

Sorun değil. Cildim için Montana'nın rüzgarından ve soğuşundan daha iyi. Çok kibardı. Yol boyunca birisinin muhasebesiyle uğraşmıştı. En azından kavga etmemişlerdi. Bu da iyi bir şeydi.

Şatoyu görmeye gidiyoruz! diye şarkı söylemeye başladı Liam. Geçenler ona bakıp gülümsediler. Sara onu susturmaya çalıştı.

Çok heyecanlı, dedi Flynn.

Ve uçaktan inerlerken kendisinin de aynı derecede heyecanlı olduğunu fark etti.

Bu ortalama bir peri masalı değildi. Çok daha iyisiydi. Çok daha gerçekti. Sara, Dunmorey Şatosu'ndan hoşlanmayı hiç istemiyordu. Buraya duygusal olarak bağlanmak istediği son şeydi.

Ama buna nasıl direnebilirdi ki?

İlk görüşte sevmişti şatoyu. Ama aynı zamanda Flynn'ın Dunmorey hakkında yaptığı sayısız telefon görüşmesinin nedenini de anlamıştı. Dunmorey'in lordu olmak sadece partiler ve avlanmak değildi.

Geçtikleri çiftlik, aştıkları nehir ve gördükleri evler, hepsi Dunmorey'e aitti. Ve hepsi onun sorumluluğundaydı.

Bence harika burası, dedi Sara. Yeşil tepeler, kocaman ağaçlar, çitler... Çok bereketli, yeşil ve canlıydı.

Sahi mi? dedi Flynn şüpheyle. Uçaktan indiklerinden beri giderek sessizleşmişti Flynn. Özellikle Dunmorey topraklarına girdiklerinden beri neredeyse hiç konuşmadığını düşündü Sara. Onları getirdiği için pişmanlık mı duyuyordu?

Daveti sadece Liam'a yönelik değildi. Onun da burada olmasını istemişti. O da gelmişti. Söyledikleri doğrudu Flynn'ın. Sırf kendini korumak için Liam'ı babasının sevgisinden mahrum bırakmaya hakkı yoktu.

Buraya gelmişti, çünkü istemese de sevdiği adamı daha iyi tanımak istemişti. Aralarında gerçek, samimi ve içten bir şeyler olduğuna inanmış gibiydi. Fiziksel arzusunun ötesinde bir şey olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Ama emin değildi. Bilmiyordu.

Aslında görüldüğü gibi olmadığını söylemek isterdim, dedi Flynn.

Ama içerisi dışarisından daha kötü durumda.

Sonunda çakıl yolun son dönemecini de dönerek kocaman bir ön kapının önünde durdular.

Liam emniyet kemerini çözdü ve araba durur durmaz dışarı fırladı. Önündeki heybetli yapıya baktı ve ağzı açık kaldı. Vauvv! Ve ardından hepsini görmek için koşmaya başladı. Bayağı yağmur yağıyordu ve Liam ıslanıyordu.

Onu içeri sokalım. dedi Flynn.

Bırak koşsun. Uzun zamandır uçağın ve arabanın içinde. Nasılsa kurur.

Hiç sanmıyorum ama. diye mırıldandı Flynn.

Ne?

Başını iki yana salladı. Hiç. Kapıyı açıp çıktı. Sara da kemerini çözdü ve arabadan indi. Bavullarını almak için bagaja gittiler. Şatoyla ilgili neden bu kadar dertlisin?

Gelirlerle, çiftlik bedelleriyle ve restorasyon masraflarıyla ilgili meseleler. Şato kendini finanse edemiyor. Uzun yıllardır böyle. Sürekli kesinti, kesinti, kesinti. Ama artık son noktaya geldi. Muhtemelen satmak zorunda kalacağız.

Ama üç yüz yıldır burası senin ailenin.

Ve ben de onu kaybedecek olanım. Bu fikirden hoşlandığımı sanma. Ama çiftlik şatoyu döndürmeye yetmiyor. Atlar çok fazla masraf. Uzun dönemde kar sağlayacaklarını biliyorum, ama ne kadar direnebiliriz bilmiyorum.

Şato dev bir kurbağaya benziyor, diye mırıldandı Sara.

Flynn gözlerini kırıştırdı.

Sara, Liam'ın nerede olduğuna bakmak için döndü. Burası çocuklar için harika bir yer.

Özellikle bahçeler. Ama büyüdüğün zaman bir sürü sorun açıyor başına.

Tahmin edebiliyorum. Ama kesinlikle büyüleyici.

Büyüleyici mi? Hiç sanmıyorum. Görene kadar bekle.

Bu bir vaatten çok bir tehdit gibiydi. Ama Sara cevap vermeden kapı açıldı ve Flynn'in bir kopyası gülümseyerek dışarı çıktı.

Dave, dedi Flynn. Benim kardeşim. Dave, bu Sara. O ee... duraksadı. Liam'ın annesi, dedi bahçedeki patikada koşturmakta olan Liam'ı başıyla işaret ederek.

Will'e çok benziyor.

Flynn başıyla onayladı. Bir de tanıştıktan sonra gör.

Ama Dave, Sara'ya bakıyordu. Liam'ın çok güzel bir annesi var. Ardından Sara'nın elini sıktı ve onu kapıya doğru yönlendirdi. Flynn bavulları bagajdan aldı ve onları takip etti.

Tanıştığımıza sevindim, dedi Sara. İçeri girdiler. Botlar, kriket sopaları, oklar, yaylar, bastonlar ve şemsiyelerle dolu bir girişten geçtiler. Ardından bir kapıdan daha geçip, mermer sütunların, duvar halılarının ve minik bir havuzun olduğu bir hole girdiler. Sara ağzı hafif açık hayran hayran seyrediyordu sadece.

Dave onun bakışlarını yakaladı. Kocaman, değil mi?

Sadece hol bile kendi evinden büyüktü.

Ayakkabılarımı çıkarayım, dedi Sara.

Oh, hayır, yoksa ayakların ıslanır.

Tam eğilmişken durdu. Ne?

Tavan akıyor. Burada değil, dedi Dave. Ama bütün yukarısı akıyor. Mutfak da öyle. Pencere su geçiriyor. Halılar nemli. Yerler sürekli ıslak. Ayakkabıların ayağında kalsın.

Pekala, öyle olsun.

Bu taraftan, dedi Dave ve ikinci kapıyı da geçtiler. Mavi salonda şömineyi yaktım.

Ne yani, bir de kırmızı salon mu var? diye düşündü Sara. Evet, biraz yıkık döküktü belki ama kesinlikle etkileyici ve tarihiydi. Dave onu koridordan geçirirken, Sara iki tarafta da Flynn'a benzeyen bir sürü insanın portrelerini gördü. Hepsisi uzak, soğuk ve yargılayıcı görünüyordu.

Flynn'ın Amerika'da niye bu kadar kaldığını şimdi anlıyorum.

Evet, kitap turnesi çok uzundu, dedi Sara.

Ve onu meşgul eden bir kaç şey daha vardı, diye yorum yaptı. Dave. Dave gülümsüyordu, ama Sara kendini suçlu hissetti.

Ona burada ihtiyacınız olduğunu biliyorum.

O buranın kontu. Ama yaşamayı daha çok seviyor.

Sanırım öyle, dedi Sara. Mavi salonu gözden geçirdi. Duvarlar maviydi, mobilyalar deridendi ve duvarlarda kilimler vardı.

Otur, dedi Dave, sandalyelerden birini işaret ederek. Ben Daisy'ye bağırırım da çay hazırlasın.

Bunu ciddi olarak söylediğini düşünmüyordu Sara, ama Dave koridora çıktı ve bağırdı.

Bir kadının bağıırışı duyuldu. Kendin al.

Dave kahkaha attı. Bu bizim Daisy. Bizim sağ kolumuz. Yemek yapar, etrafı temizler, bizi kötülükten korur ve şu anda meşgul sanırım. Muhtemelen odaları hazırlıyor. Çayı ben yapayım, istersen burada kal, istersen benimle mutfığa gel.

Ben Flynn'a yardım edeyim. Liam'ı da içeri alayım. Yardım edecek bir şeyler arıyordu.

Flynn'ı merak etme. Oğluna göz kulak oluyor. Bizim Will'e çok benziyor. Geliyor musun? Umarım köpekten korkmuyorsundur, dedi ve birlikte koridora çıktılar. Üç tane spanyel ve bir de gördüğü en büyük kurt köpeği koridoru sarmıştı.

Çekilin yoldan, dedi Dave. Gidip Daisy'yi rahatsız edin. Başka bir koridora saptılar. Burası daha az resmiydi. Manzara fotoğrafları, çeşitli havyan ve insan heykelleri bulunuyordu, İşte geldik, dedi Dave ve onu, Sara'nın bodrumu büyüklüğündeki mutfığa soktu.

Ocakta bir öküz bile pişirilebilirdi. Belki de bir zamanlar insanlar pişiriyordu. Diğer tarafta koca bir buzdolabı duruyordu. Tam karşısındaki duvarda ise bir mikrodalga fırın vardı.

Dave su ısıtıcısını doldurdu. Musluğun yanındaki raflarda sıra sıra köpek maması, bir bebek küveti ve yüksek plastik bir iskemle duruyordu. Sara'nın gözleri bebek küvetiyle plastik sandalyeye takıldı. Dave su ısıtıcısını çalıştırdı ve ardından Sara'ya baktı.

Onlar Eamon'un. Daisy'nin çocuğu.

Anlıyorum. Seni bu şekilde işinden alıkoyduğum için kendimi çok kötü hissediyorum. Bizi beklemiyordunuz herhalde.

Senin hakkında bir şey bilmiyordum bile.

Bilmiyor muydun?

Flynn neredeyse iki aydır yoktu ve ona kendisi hakkında hiçbir şey söylememiş miydi yani?

Liam'ı da mı bilmiyordun?

Bu sabah beni arayana kadar hayır.

Sara ne düşüneceğini bilemedi.

Flynn her zaman bildiği yoldan gitmiştir. Kimseye danışmaz. O yüzden burayı yürütmek bu kadar zor oluyor. Onun tüm işi üstüne almasını sağlamak çok zor. Annem ona bir eş lazım olduğunu, ancak onun Flynn'a yapılması gereken şeyleri gösterebileceğini söyler.

Sahi mi?

Ama şu ana kadar başına gelen en iyi şeyin sen olduğunu düşünüyorum.

Sara kızardı. Bu çok saçma. Beni tanımıyorsun.

Flynn'ı tanıyorum. Onun için en önemli şeyleri paylaşmaya pek yanaşmaz. Ama seni buraya getirdiğine göre, önemlisin. Ayrıca görüntüsü bile yetiyor. Yıllardır onu hiç böyle iyi görmedim.

Gerçekten mi? Daha önce nasıldı acaba? Ve niye?

Yüzlerce soru vardı kafasında. Ama Flynn'ın ve Liam'ın ayak seslerini işitince sustu.

Bir balık gördüm anne, dedi Liam. Kocaman bir balık! Ve koocaman bir köpek! Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Sen de gördün mü onu. Adı O'Mally'miş. Daha yavruymuş, yedi aylık. Babam benimle yatabileceğini söyledi.

Öyle mi?

Flynn omuz silkti. Neden olmasın? Sid'le uyuyor.

Sadece arada onlarca kilo fark var.

Ben sadece Liam'a iyi bir arkadaş olur diye düşündüm. Kendini evdeymiş gibi hissedirdi.

Muhtemelen haklıydı. Liam doğduğunda onların da Flash adında bir köpekleri vardı. Ama Flash geçen yıl ölmüştü. Sara ona bir köpek daha alacaklarını söylemişti.

Tam da O'Mally gibi bir köpek belki de.

Harika, ha? dedi Liam. Kovaları da gördün mü?

Kova mı?

Yukarıda. Bavulları yukarı taşıdık, Daisy ve bebeğiyle tanıştım. Ve babam kovaların yağmur için olduğunu söyledi.

Yeni bir çatı yaptırıyoruz, dedi Flynn. İtirafı artıkça Flynn giderek daha rahatsız görünmeye başlamıştı. Ama Dave sürekli gülümsüyordu. Kupalara çay koydu, süt ekledi ve onlara uzattı. Ardından bir tabak kurabiye tuttu onlara.

Sara, Flynn'm tüm buraların patronu olduğuna hala inanamıyordu. İnsanı ürküten bir büyüklükteydi her şey. Ama mutfak onu evinde hissettiriyordu. Belki de bu yüzden esneme geldi Sara'ya.

Biraz dinlenin, dedi Flynn. Size odalarınızı göstereyim.

Ben yatmam, diye itiraz etti Liam.

O zaman ben de Bay Enerji'yi ahırlara götüreyim, dedi Dave. Atlarınız da mı var? Liam'ın gözleri yine ardına dek açılmıştı.

İki tane. Bir tanesini yeni aldık. Gel de gör, dedi Dave ve Sara'ya döndü. Ben ona göz kulak olurum.

O'Mally de gelebilir mi?

Liam, diye uyardı Sara.

Tabii ki gelebilir.

Evet! Hadi O'Mally! Kolunu köpeğin boynuna sardı. Aşağı yukarı aynı boyda olduklarını gördü Sara. Ve birlikte çıktılar.

O gittikten sonra Sara aniden Flynn'la yalnız olduklarını fark etti. Flynn da fark etmişti bunu.

Çok güzel burası, dedi Sara sessizliği bozarak.

Hiç güzel değil, dedi Flynn. Ellerini cebine sokup mutfakta dolanmaya başladı. Bir felaket. Ne kadar çok şey yapılması gerektiğini sen de gördün. Belki de ateşe vermek lazım. Ama o kadar nemli ki yanacağından şüpheliyim.

Yanmasını istemezdim herhalde, dedi Sara.

Kapıyı açıp ona geçmesini işaret etti. Hayır, yanmasını istemem. Birlikte koridora çıktılar.

Sana etrafı biraz daha gezdirmek istedim ama yarın bankaya götürmemiz gereken belgeleri toparlamam gerekiyor. Sana odanı göstereyim de biraz dinlen.

Spanyeller onları takip ediyordu. Sara başlarını sevdi. Yardım edebileceğim herhangi bir şey var mı?

Flynn başını iki yana salladı. Sağol, ama bu bizim sorunumuz. Benim sorunum. Merdivenlerin başında durdu ve köpeklere dönüp, Hayır! dedi sertçe.

Onun gözlerinden burasının nasıl görüldüğünü merak ediyordu Flynn. Yüzünü buruşturdu. Eskimiş halılar, dökülen sıvalar, etrafta gezinen köpekler, her yerde kovalar. Şato ruhsuz görünüyordu. Hiç de 'evim güzel evim' değildi. Evin sıcaklığını, rahatlığını ve kucaklayıcılığını düşününce aklına Sara geliyordu.

Ona odasını gösterdi. Neyse ki sadece iki kova vardı orada. Onlar da henüz boştu. Şömine yakılmıştı.

Pek senin alıştığın gibi değil, dedi Flynn.

Etrafı dağıtmamaya ya da bir şey kırmamaya dikkat ederim.

Hayır, dedi hemen. Benim kastettiğim o değildi. Ben sadece. her neyse. Umarım burada rahat edersin. Sonra görüşürüz.

Teşekkür ederim.

Gitmek için arkasını döndüğünde, Sara, Flynn, dedi.

Flynn umutla arkasını döndü tekrar. Evet

Sen de yorgun görünüyorsun. Senin de biraz kestirmeye ihtiyacın var. Bir anda yüzü kızardı ve kendini garip hissetti.

Harika bir fikir, ama vakit yok. Gerçekten Sara kollarındayken biraz kestirebilmeyi çok isterdi. Ama bunu şu an için aklından bile geçiremezdi. Dunmorey'in mali geleceği için mantıklı bir plan yapmak zorundaydı. Kendini çalışma odasına kapadı ve işe koyuldu.

İki saat sonra pencereden yağın yağmura baktı boş gözlerle ve vaktini boşa harcadığını düşündü. Tüm umutları birer fanteziydi sadece. Gerçekle yüzleşmekten başka çare göremiyordu. Ya biri ya diğeri olacaktı. Ya şato, ya atlar. Ve gelecek bu beş yüz yıllık nemli duvarların içinde değildi. Dunmorey'i satmak zorunda kalacaklardı.

Kendisinden önceki sekiz kont sorumluluklarını yerine getirmişlerdi. O ise her şeyi eline gözüne bulaştırmıştı.

Ya Sara? Kibarca şeyler söylemişti. Çoğunlukla hayran olmuş gibi görünmüştü. Onu buraya gelmeye zorlamak bir hataydı. Ama o an için iyi bir fikir gibi gelmişti. Tabii onu bir aydır görmemişti ve onu bir daha ardında bırakmak istememişti. Beş yaşındaki bir çocuğu bir şatoyla etkileyebilirdi belki ama Sara gerçekçi biriydi. Dunmorey'in asıl yüzünü görüyordu. Bir bankanın gördüğü gibi görüyordu.

Satmamaya çalışıyor. Başka bir yolu olmalı. Öfkeliydi Dave.

Bunun için mücadele edecektir.

Edecek tabii. Öyle bir sorumluluk duygusu var ki, öldürecek beni. İlla ihtiyara kanıtlayacak kendini İhtiyar?

Bizim sevgili rahmetli babamız, alaylı bir tonla. Eski kontla en küçük oğlu arasında da bir sevgi bağı olmadığı açıktı. Flynn'a hak ettiği saygıyı hiç göstermedi. Will'in ölümünden onu suçladı.

Sara yutkundu.

Dave lavaboya doğru yürüdü ve ellerini kenarına dayayıp karanlığa baktı. İhtiyar asıl Will'i suçlamalıydı. Aptal yardımsever herif. Her zaman doğru olanı yapmaya çalışırdı.

Flynn, Will'e bir aziz demişti. Ama neler olduğunu bilmiyordu.

Dave konuşmaya devanı etti. İhtiyar ona hep işe yaramazın teki olduğunu söylerdi. Asla umduğu gibi biri olamadığını.

Nasıl böyle bir şey düşünebilir? diye sordu Sara. Herhangi bir babanın böyle bir şeye inanmasına hayret etmişti.

Dave omuz silkti. O öyle biriydi. Şimdi Flynn ihtiyara yanıldığını göstermek için didiniyor. At işinin altından kalkabilirsek ona yardım edebilirim. Ama bu kadar masraf çıkaracağını düşünmemiştim.

Ne kadar? Çok yüksek bir rakam söyledi ona.

Tek yolun satmak olduğunu düşünüyor, dedi Dave.

Sara çayı hazırladı. Üç bardak doldurdu.

Eğer bunu ona götürüyorsan cesur birisin demektir. Ama senin yanında daha kibar davranacaktır elbette.

Sara bardağı koyduğu tepsiyle birlikte tartışma seslerini duyduğu odanın kapısını çaldı. Uzunca bir süre cevap gelmedi. Çıktığını düşündü. Ama sonra bir sandalyenin çekildiğini işitti.

Girmeye korkuyor musun?

Tepsiyi tek eline alıp kapıyı açtı. Çay getirmiştim sadece.

Flynn sandalyesinden fırladı, saçlarını düzeltti. Hızla ona yaklaştı ve tepsiyi elinden aldı. Seni Dave sandım, kusura bakma. Sara kapıyı kapayıp onu takip etti. Olmadığıma sevindim. Flynn yüzünü buruşturdu. İşittin mi?

Birazını. Ben aşağı indiğimde siz konuşuyordunuz. Ben de koridora geçtim. Dave geldiğinde çay hazırlıyordum. Çok üzgün ve gergindi.

Niye? İsteddiğini alıyor işte.

Ama bunun bedelinin çok ağır olduğunu düşünüyor.

Sana bahsetti mi?

Senin için endişeleniyor.

Gerek yok. Ben başımın çaresine bakarım. Eiroidh Linn. Bu bizim aile sloganımızdır. Öfkeyle odada dolanmaya başladı.

Sara bir sandalyeye çöktü ve onu izledi. Evet, ama bunu Dunmorey pahasına yapmak istemiyor.

Peki, o zaman atlarını nasıl alacak? Onlar potansiyel kazanç kaynağı, ama şato öyle değil.

O da potansiyel kazanç kaynağı.

Flynn şaşkınlıkla ona baktı. Ne?

Şatonun size para kazandırabileceğini söyledim.

Flynn inanmaz bir edayla kahkaha attı. Evet, tabii. Kovaya takılıp başını falan mı çarptın?

Burası para kuyusu.

Ama bir sürü imkana da sahip.

Sen bunu bankaya anlat.

Eğer istersen anlatırım.

Bakışları kesişti. Fazla ileri gittiğini biliyordu. Burnunu bir aile meselesine sokmuştu. Ama söylediği kesinlikle doğruyd.

Flynn uzunca bir süre ona bakakaldı. Sonra tekrar elini saçlarına götürdü. Bak Sara, iyi niyetli olduğunu biliyorum. Burası hakkında pozitif şeyler düşünmen çok hoş. Ama burada yaşayan, burayı soluyan babam bile elden çıkarmanın an meselesi olduğunu biliyordu.

O zaman babanın hiç öngörüsü yokmuş.

Flynn'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. Daha önce ihtiyarın bilgeliğini bu şekilde sorgulayan çıkmamıştı. Yüzündeki şaşkınlık ifadesinden faydalanan Sara devam etti. Elinizde ne olduğunu görmüyorsunuz.

Tam tersine. Çok iyi görüyorum ben. Bir avuç taş yığını, enkaz ve küf. Ve daha da kötüye gidiyor.

Eğer pes ederseniz gider tabii. Ayağa kalktı. Muhteşem bir tarihiniz var. Yüzlerce yıllık. Liam'a birazını anlattığımı duydum. Ormanlar, çayırlar. Ve tabii şatonun kendisi. Sadece biraz yorgun düşmüş, ama daha önce de kötü zamanlar geçirmiş olmalı. Bu her yer için geçerli. Ama gerçekten Flynn, burası muhteşem. Sadece emeğe, bakıma ve sevgiye ihtiyacı var.

Ve paraya, dedi Flynn.

Bugünlerde en çok kimin kitabı satılıyor acaba?

Bankalar en çok satanlar listesiyle ilgilenmiyor.

Sordun mu onlara?

Son konuştuğumda daha çıkmamıştı bile kitap. Ama...

O zaman bilmiyorsun. Senin artık para kazanan biri olduğunu düşünecekler. Ve eğer odalardan bazılarını elden geçirirsen, onları birer konferans salonuna çevirebilirsin mesela. Kocaman bir yemek salonunuz var. Durdu, utanmıştı. Senle Dave... Siz tartışırken bir göz atmıştım. Ama toplantılar ve resmi ziyafetler için mükemmel olur. Bunların hiçbirini denedin mi?

Flynn gözlerini ardına dek açmış onu dinliyordu.

Bir kısmını motel yapabilirsin. Oda kahvaltı. Düşünsene, kaç kişi bir kontla, çay ve tütsülenmiş ringa balığı yemek için buraya doluşacaktır? At işini yoluna koyunca atları görmeye bir sürü ziyaretçi gelecek. Hafta sonları tarih turları düzenleyebilirsin. Gelenlere malikanede yaşamın nasıl olduğunu anlatacak uzmanlar tutabilirsin. Bu şato senin en büyük kaynağın, Flynn. Onu satamazsın!

Para yetiştiremiyorum.

Sara tekrar sandalyesine oturdu. Ya da, öylece pes edebilirsin.

Lanet olsun, Sara!

Sara omuz silkti. Ne istersen yap. Liam gördü artık. Yarın eve dönebilir.

Bakışları yine çarpıştı. Sara'nın kiler meydan okuyucuydu, Flynn'in kilerse öfkeli.

Sessizlik uzadıkça uzadı.

Sen tatlı genç bir bayandın, diyerek bozdu sessizliği. Ne oldu sana?

Seni tanıdım. Liam'ı doğurdum. Ve en önemlisi, büyüdüm.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Peki ne öneriyorsun? Flynn kitaplığa yaslanmıştı. Sakin ve kontrollü görünmeye çalışıyordu.

At işine girmek için şatoyu satmak zorunda kalma düşüncesi zaten yeteri kadar kötüydü. Ardından bir de Dave fırtına gibi esmiş, bağırıp çağırmıştı.

Şimdiyse kardeşinin yerini Sara almıştı. Her şeyden önce hiç yoktan tüm bu fikirlerle niye geldiğini anlayamıyordu. Burayı sevmemişti bile.

Dunmorey'i satmak gibi sonradan pişman olacağı bir şey yapmamamı öneriyorum, önce sana söylediğim şeyleri bir dene.

Peki bunları nasıl yapacağım? Yardım etmeye çalıştığımı biliyorum, Sara. Ama söyledim sana, yarın bankaya gidiyoruz. Eğer onlardan bir şey isteyeceksek, onlara gelirlerimizi arttırmaya niyetlendiğimizi gösteren yeni bir iş planı sunmamız gerekiyor.

Yap o zaman bunu. Dinlenme merkezinin, misafir konaklama yerinin, şato turlarının ve diğerlerinin planlarını göster onlara.

Gerçekten çok baştan çıkarıcıydı. Sara da öyle. Bu heves ve heyecanla bambaşka bir güzelliğini sergiliyordu. Altı yıl önce tıp fakültesine girme hevesinin aynısını görüyordu şimdi onda.

Kendisi de aynı hevesin kıpırtılarını hissediyordu. Ama hala tereddütteydi, inanmakta kararsızdı. Neden? diye sordu Flynn.

Ne?

Senin neden umurunda? Doğrudan gözlerinin içine baktı.

Çünkü senin umurunda. sunacaktı. Ona söylemeye cesaret edebilecekti. Ama o gittikten sonra söylemediğine sevinmişti. Ama bu ayrılış ilki gibi değildi. Her gün aramıştı. Geri dönmüştü. Sadece Liam için değil, kendisi için de.

Henüz tam bilemediği gerekçelerle onları İrlanda'ya getirmişti. Gerçi Liam açısından gerekçeleri vardı. Onu istiyordu, onu seviyordu. Peki ya kendisini getirmesinin gerekçeleri? Keşke bilebilseydi. Ama ona soramazdı, sadece tahmin edebilirdi.

Dunmorey'in onun için ne kadar önemli olduğunu artık bildiği için, şatoyu korumakta ona yardım etmek için elinden geleni yapmaya hazırды.

Bak, dedi Sara, Yardım edebileceğimi düşünüyorum. Ben sadece muhasebe yapmıyorum. İş planları da yapıyorum. Çiftçiler hep borçları için gelirler bana. Çiftliklerin şato olmadığını biliyorum, ama onları işletmek de çok masraflı. Yaratıcı olmalısın. Geniş düşünmelisin. Ben bunu yapabilirim. Planı kaleme alabilirim. Cevap vermedi, sadece ona baktı.

Ağzımı kapalı tutmalıydım. Burnumu sokmamalıydım. Bu seninle kardeşin şatosu. Beni hiç ilgilendirmez.

Ama Flynn başını iki yana salladı. Oh Tanrım, Sara. Umarım haklısındır.

Hadi Dave'i buraya alıp konuşalım. buydu. Ona Elmer'de New York'a gittiği sabah gerçeği söylemeliydi.

Gecenin ilerleyen saatlerine kadar konuşular. Sara konsantre olmuş, bir sürü fikir ileri sürüyordu.

Çocuklar için taylara binme aktivitelerinden, restorasyon uzmanları tutmaya kadar.

Flynn potansiyeli görebiliyordu. İçinde bir enerjinin yükseldiğini hissediyordu.

Liam gecenin bir yarısında uyandı, O'Mally'le birlikte ipi takip ettiler ve onları Flynn'ın çalışma odasında buldular. Uykulu gözlerle baktı onlara. Ne yapıyorsunuz? Niye karanlık?

Çünkü sabaha karşı saat üç evlat, dedi Dave.

Peki, niye açım ben?

Çünkü akşam yemeği sırasında uyuyordun, dedi Sara. Flynn'a baktı. Ona yiyecek bir şeyler hazırlayabilir miyim?

Ayağa kalktı. Sen burada kal ve Dave'le şu at işi üstünde çalış. Liam'la ben çay yapacağız. Yiyecek de, dedi Flynn. Oğlunun elinden tutup dışarı çıktı. Birlikte çay ve sandviç hazırladılar. Tabaklara kurabiye de koydular ve tekrar çalışma odasının yolunu tuttular.

Sara içeri giren Flynn'a gülümsedi. Sanırım işe yarayacak. Ben bunları güzelce kağıda geçireyim. Yarın alabilirsiniz. Bu onlara istedikleri şeyi verecektir. Sizleri geri çevireceklerini hiç sanmıyorum.

Flynn tepsiyi bıraktı ve eğilip Sara'yı ayağa kaldırdı. Sanmıyorsun ha?

Evet, ben. Açıklamaya girişti.

Ama Flynn onu öperek her şeyi açıkladı. Onu havaalanında da öpmüştü, ama o beş yaşında bir çocuğun tanıklık edebileceği türden bir öpücüktü. Bu sefer önceden hesaplanmamış bir öpücük olmuştu. Bu bir teşekkür öpücüğüydü. Dunmorey'e geldiği için, bu işe dahil olduğu için ve hayatını paylaştığı için teşekkür etmek istedi.

Ama bir teşekkür öpücüğünün ötesine geçiverdi anında. Haftalardır biriken arzunun dışa vurulmasıydı. Dudaklar aralandı ve diller birleşti. Birkaç saniye olmasını beklediği öpücük sürdükçe sürdü. Soluk soluğa kalmışlardı.

Çocukların önünde olmaz, dedi Dave. Bana bir sandviç ver, dedi Liam'a.

Sara geriye doğru sıçradı. Flynn da kanepeye çöktü ve soluklanmaya çalıştı. Sara'yı yukarıda yatağında çıplak olarak istiyordu. Bir sandviç al, dedi Dave ve Flynn'a bir tane uzattı.

Neden benim de gelmemi istiyorsun?

Sara bunu ilk kez sormuyordu Flynn'a. Ama o ısrarla Sara'nın elinden tutmuş onu bankaya doğru sürüklüyordu. Ben buraya ait değilim.

Buraya aitsin. Sara'ya kapıyı tuttu. Planı sen yazdın.

Ama senin şaton, senin geleceğin.

Senin planın.

Ama henüz yoruma çok açık bir plan.

O zaman onlara bunu da söylersin. Otur. Ona bir iskemle gösterdi, o da oturdu.

Bay Monaghan birazdan sizinle görüşecek.

Bay Monaghan çelimsiz, sıska biriydi. Üstüne büyük gelen bir takım elbise giyiyordu ve kısacık sakalları vardı. Gözlükleri burnunun üstüne düşmüştü. Hepsinin elini sıktı ama gözleri Sara'ya takıldı.

Çok fazla yardımım dokunabileceğini sanmıyorum, diyerek söze girişti.

Flynn iş planını masanın üstüne koydu. Bunu okuyun.

Bay Monaghan masasına oturdu ve kağıtları okumaya başladı.

Hepsi sessizce bekledi. Odadaki tek ses saatin tik taklarıydı. Dışarıdan arabaların uğultusu geliyordu. Dave gerginlikten, parmaklarıyla bacağında gelişigüzel bir ritim tutturmuştu. Flynn'ın tek bir kası bile hareket etmiyordu. Sara nefesini tutmuştu.

Okurken Bay Monaghan'ın kaşları hafifçe yukarı kalktı. Ve sonra biraz daha. Ardından gözlüklerini yukarı çekti.

Hmmm, diye mırıldandı Bay Monaghan. Hmm sesleri giderek artıyordu. Sayfaları daha hızlı okumaya başladı. Kağıtları okumayı bitirdikten sonra sorulara geçti.

Flynn ve Dave, Sara'ya baktılar. Sara da devreye girdi hemen. Bay Monaghan sorular soruyor, Sara ise büyük bir iştahla cevaplıyordu. Cevapları alan Bay Monaghan başını sallıyor, notlar alıyor, gözlüğünü düzeltiyor ve Evet, anlıyorum. Bu çok iyi olabilir. Evet. İlginç bir öneri, diye mırıldanıyordu.

Sonunda kağıtları düzeltti ve masasına koyduktan sonra arkasına yaslanıp Flynn'a gülümsedi. İlk kez gülümsüyordu. Evet, lordum, tüm bunlar iyi şeyler vaat ediyor. Tabii ki bunu yönetim kuruluna götürmeliyim. Ama şu an için bir mani görmüyorum ben. Umalım da Dunmorey tüm bunları gerçekleştirebilecek potansiyele sahip olsun. Birlikte iş yapmaktan keyif alacağımıza eminim.

Flynn, Dunmorey'in evi olduğunu biliyordu, ama orası asla bir ev hissi vermemişti

Ta ki şimdiye dek.

Azıcık parayla neler yapılabileceğini görmek müthiş bir şey, öyle değil mi? dedi Dave, kredi başvurusunun kabul edilmesinden üç hafta sonra. Evet, artık yeni bir çatı vardı. Ev baştan aşağı boyanmış, perdeler ve masa örtüleri yenilenmişti.

Ama asıl farkı yaratan tüm bunlar değildi. Sara'ydı. Her odaya çiçekler koymuştu Sara. Sanki güneş onunla daha bir parlaktı. Çocuklar ve köpekler içeri rahatça girip çıksınlar diye kapıları ve pencereleri açık bırakıyordu. Sara'yla Daisy'nin tartları, kurabiyeleri, kekleri etrafı şahane kokularla sarıyordu. Şatoda tam bir neşe havası hakimdi. Flynn burayı ilk kez böyle görüyordu hayatında. Küçük çocukların ayak sesleri ve kahkahaları her yanı doldurmuştu.

Flynn kahkaha sesini bile unutmuştu, Sara gelmeden önce. Mutfaktaki büyük masanın etrafında ailesinin yemek yediğini hiç hatırlamıyordu. Ama artık hep orada yemek yiyorlardı. Dave, Sara, Flynn, Liam ve sık sık da Daisy ile Eamon. Hatta bir akşamüstü onlara Bayan Upham da dahil oldu.

Flynn, Bayan Upham'ın Sara'nın samimi hallerini eleştireceğini beklemişti, ama onu çok şeker bulmuştu. Çok çalışkan bir kız, değil mi? Yüreğini koymuş bu işe, demişti.

Öyle, diyerek katılmıştı ona Flynn.

Gerçekten de çok çalışıyor, elinden ne gelirse yapıyordu. Mola verdiği zaman bile dinlenmiyor, Elmer'deki müşterilerinin muhasebelerini yapıyordu.

Flynn onun bu kadar çalışmasından endişeleniyordu. Ona durmasını söylemek istedi. Onunla ilgilenmek, üzerine düşmek, şımartmak ve yatağa götürüp evlenme teklif etmek istedi.

Ama yine çok aceleci davranmış olurdu. Onu sinirlendirir ve korkutup kaçırırdı. Henüz hazır olmadığına karar verdi.

Sara oradan oraya koşturuyor, koridordaki portrelerin tozunu alıyordu. Yemek salonuna sadece gümüşleri parlatmak için giriyordu. Pembe salondan ise uzak duruyordu. Orası en resmi odaydı ve Flynn'ın annesinin misafirlerini ağırladığı yerd.

Orada istediğini yapabilirsin, dedi Flynn. Eğer istersen değiştir orayı.

Herkes Sara'nın yaptıklarını takdir ediyordu. Onlara bir sürü imkan göstermişti. Şatoyu ziyarete gelen turistlerin çocuklarına taylorla gezi önerisini getirdiğinde Dave gülmüştü. Ama bu konu üstünde ısrar edince, Dave çevreden birkaç tay buldu. İki tane de genç kız kiraladı. Kızlar ağızları sulana sulana Flynn'la Dave'in peşinden koşmadıkları zamanlarda çocuklarla ilgileniyorlardı. Her şey yolundaydı.

Bir akşam göl kenarında yürüyüşe çıktıklarında, Bütün bunlar nereden aklına geliyor? diye sordu Flynn. Akşamları alışkanlık haline gelmişti bu yürüyüşler. Yürüyorlar, konuşuyorlar ve o gün yaptıklarını anlatıyorlardı birbirlerine.

Sara omzu silkti. Etrafıma bakıyorum ve ne yapmak istediğimi düşünüyorum,

Flynn, Liam'a bir ağaç ev yapacağına dair söz vermişti, ama Sara'ya ne yaptığını söylemiyordu. Liam'a da söylememesi için yemin ettirmişti. Aptalca bir şey yaptığını, başka bir şey yapmasının daha iyi olacağını ya da muhteşem bir ağacı mahvettiğini söyleyebilirdi ona. On iki yaşındayken babasından ağaç ev istediğinde reddedilmişti. Her şeyden çok istemişti ağaç evi. Şatodan uzaklaşmak istiyordu. Kendine ait bir yer olsun istemişti hep. Şimdi aynısını Liam için istiyordu.

Her akşamüstü şatodaki işleri biter bitmez Liam'la birlikte korulukta kayboluyorlardı. Çocukken tırmandığı ağacı seçmişti. Ama iş sandığından daha zordu. Bacağı tırmanmasını zorlaştırıyordu. Ama Liam maymun gibiydi ve en az Flynn kadar gözü pekti.

Onu bana ver baba. Ben yapabilirim! Gizli bir yeri olacağı düşüncesi onu dehşet sevindirmişti.

Sen ne işler karıştırıyorsun? diye sormuştu Sara oğluna, kıkır kıkır güldüğünü görünce.

Söyleyemem. Babamla benim sırrımız.

Aralarında, Flynn'ın babasıyla arasında hiç var olmamış bir bağ oluşmuştu. Ama bu babasının seçimiydi, kendisinin değil.

Şatoda her şey mükemmel gidiyordu. Kağıt üstündeki planlarını birer birer pratiğe döküyorlardı. Ama Sara'yla Flynn arasında yolunda olmayan bir şey vardı ve Sara bunun ne olduğunu anlayamıyordu.

Flynn şatoda yaptıkları şeylerden müthiş keyif alıyordu. Bunu beden dilinden, yüzünden, gözlerinden anlamak mümkündü. Kendini tamamen işe adanmıştı. Sabahları yeni kitabı üstünde çalışıyor, akşamüstleriyse restorasyon işiyle ilgileniyordu. Ta ki bir gün akşam üstü ortadan kaybolana dek. Önce Sara bir şey

düşünmemişti. Yerel iş adamlarıyla ve kiracılarla toplantıları olurdu ara sıra. Ama Liam'ı da yanına almaya başladığında şüphelenmiş ve oğluna sormuştu. Fakat aldığı cevap, Söyleyemem, bu bir sır, olmuştu. Onun kendisinden sır saklaması hoşuna gitmiyordu. Kendini dışarıda bırakılmış hissediyordu.

Ayrıca Flynn da onu buraya gelmeye ikna ettikten ve getirdikten sonra geri çekilmişti. Tek bir öpüşme geçmişti aralarında. O da Dave sayesinde yarıda kalmıştı. Bir de göl kıyısında yürüyüşe çıktıklarında el ele tutuşuyorlardı, o kadar.

Belki de Flynn soğuyordu. Belki de artık birbirlerine ait olmadıklarını fark etmeye başlamıştı. Holdeki aynanın önünden her geçişinde kendini küçülmüş ve buraya uygun olmadığını hissediyordu. Belki Flynn da aynı şekilde hissediyordu. Belki de ona nasıl anlatacağını bilemiyordu.

Bu mümkündü. Özellikle de bir düzine sosyete bayanıyla pembe salonda ilk resmi çay partisindeyken kendini oraya ait gibi hissetmemişti. Onlardan kurtulmak ve biraz hava almak için dışarı çıktığında Liam'la Flynn'ın konuşarak ve gülüşerek koruluktan çıkıp eve doğru geldiklerini gördü. Sara'yı gördüklerinde Liam, Şışşt, dedi.

Sizi çay partisinde görmek isterdik, dedi Sara sinirli bir edayla. Kadınların hepsi Flynn'ın uğramasını beklemişti. Sara'ya karşı çok kibardılar, ama onun evdeki konumu hakkında hepsinde bir şüphe vardı. Dürüst olmak gerekirse kendisinin de vardı. 'Kontun aşk çocuğunun annesi' sosyete de çok da tercih edilecek bir rol değildi.

Meşguldük, dedi Flynn. Koruluktaydık.

Korulukta mı? Yolları mı temizliyordunuz?

Hayır. Liam onun elini tuttu. Hadi gel de gör.

Evet, hadi gel, dedi Flynn.

Nereye gidiyoruz?

Yaptığımız şeyi görmeye.

Sara hala şaşkın ve meraktaydı. Gölün kenarından saptılar ve koruluğa girdiler. Ovaları ve nehri görene kadar ilerlediler.

Liam aniden durdu, İşte! Parmağıyla yukarıyı gösterdi.

Ne? Sara onun parmağını takip etti. Nerede?

Önce bir şey görememişti, ama sonra dalların ve yaprakların arasında bir yapı gözüne ilişti.

O bir ağaç ev mi?

Babamla ben yaptık. Harika değil mi? Elini tutup ağaca götürdü annesini ve ardından ağaca tırmanmaya başladı. Beni takip et.

Onu takip etmeden önce dönüp Flynn'a baktı. Yaptığınız şey bu muydu? İkiniz bir ağaç ev mi inşa ediyordunuz?

Başıyla onayladı. Söylediğin şeyi düşündüm. Eğer biri bir şey istediye, belki başka biri de onu istiyordur, diye düşündüm.

Mesela Liam?

Mesela Liam, dedi ve gözlerine baktı. Ve sen.

Ve işte bu şekilde anladı Sara. Flynn onları şatoyu görmeleri için Dunmorey'e getirmişti. Oğluna mirasını, geçmişini göstermek için. Çok etkileyiciydi. Gerçekten de unutulmayacak bir deneyimdi.

Ama ağaç bir ev inşa etmek... Kendi elleriyle ve kendi yüreğiyle. Onlara bir ev yapmıştı.

İşte bu yüzden o gece Liam'ı yatağına yatırdıktan sonra Sara, Flynn'ın elini tutup, ona, Seni seviyorum, diye mırıldanmıştı.

Bu çok uzun zamandır kalbinde sakladığı bir gerçektir. Şimdi onu ona sunuyordu. Önce kimin hareket ettiğini bilmiyordu. Kollarını ona mı dolamıştı, yoksa Flynn mi onu kucağına alıp yatak odasına götürmüştü.

Yatak odası hiç de bir kontun yatak odası gibi değildi. Çocukluk yatağını tutmuştu ve eski kontun odasına geçmeyi reddetmişti. Her şey düzenli, sade ve işlevseldi.

Ama oda umurunda değildi, istediği sadece Flynn'dı. Başka hiçbir erkeği istemiyordu. Hiç istememişti. Eğer bir erkeğe aitse, o da Flynn'dı.

Flynn onu yatağa yatırdı ve yanına uzandı. Giyinirken bile Flynn'ın bedeninin sıcaklığını kendi bedeninde hissedebiliyordu. Elleri süveterinin içine kaydı ve teniyle buluştu. Ellerindeki nasırları hissetti. Bir işçinin elleri diye düşünüp gülümsedi.

Onun hayatı sözcüklerdi. Onlar bir araçtı. Onları kolayca, zekice ve kıvrak bir şekilde kullanıyordu. Ama aynı eller ağaç bir ev için de kullanılabilirdi. Üçüne bir yuva yaratmak için.

Sara ellerini tuttu ve onları teninden uzaklaştırıp dudaklarına götürdü. Parmaklarını öptü ve teker teker emmeye başladı.

Sara, diye mırıldandı. Sen istedin bunu.

Gülümsedi. Biliyorum.

Flynn dizlerinin üstünde doğrudu ve Sara'nın süveterini çıkardı. Sara da aynısını ona yaptı. Ardından göğsüne yapıştırdı ellerini ve göğüs uçlarının etrafında gezdirdi parmaklarını. Flynn nefesini tutmuştu. Flynn da bu sırada kotunun düğmelerini çözdü ve bacaklarından aşağı indirdi. Gerisini yapmak Sara'ya kalmıştı. Bana bırak, dedi. Flynn tekrar sırt üstü yattı ve Sara pantolonunu bacaklarından kurtarmaya başladı. Fakat pantolon kötü olan bacağından çıkarken Flynn acıyla yüzünü buruşturdu.

Hayır, dedi Sara ve doğrulmakta olan Flynn'ı tekrar yatağa itmeye çalıştı. Pantolonu tamamen çıkarmak için yatağa oturdu.

Çok çirkin, dedi Flynn. Bakmanı istemiyorum.

Bu sensin. Senin her bir santimini görmek istiyorum. Lütfen.

Flynn iç çekti ve yutkundu. Ardından kendini sırt üstü yatağa bıraktı ve bakmasına izin verdi. Altı yıl önce Sara çok masumdu. Bu akşam yaptıklarını yapamayacak kadar ihtiyatlıydı. Altı yıl önce bir fanteziye kaptırmıştı kendini. Ama bu sefer gerçektir. Bu Flynn etiyile kanıyla karşısındaydı. Artık gençliğinin bir rüyası değildi. Yaraları ve kusurları vardı. Kendisi gibi. Başını eğdi, göğsünü, sert ve düz karnını, baldırlarını, dizinin üstündeki yarayı öptü. Bunları yaparken tenine sürtünen saçları Flynn'ın iyice tahrik olmasına neden oldu,

Seni istiyorum Sara. Hemen şimdi.

Kendisi kadar isteyemezdi. Flynn ona doğru uzandı ve kendine doğru çekti onu. Önce dudakları birleşti. Ardından Sara'nın üstüne geçti ve Sara müthiş bir arzuyla içine aldı onu.

Flynn uzun ve sert bir soluk verdi. Soluğu dişlerinin arasından tıslamıştı. Evett. Sara, çok uzun zaman oldu. Çok uzun. Bir daha asla, asla... Bitiremedi, sadece hareket edebiliyordu. Sara da onunla uyum içinde hareket ediyordu ve tüm bedenini onunla dolduruyordu.

Altı yıl öncesi tekrarlanıyordu, ama daha fazlasıyla. Ve bu sefer birlikte uçurumun kenarına kadar geldiler. Önce Flynn inledi ve ardından Sara'nın derin solukları doldurdu odayı.

Flynn uyuduktan sonra, Sara onun saçını, yanaklarını ve çenesini öptü. Ve sevinç gözyaşlarının arasında, bunun gençlik rüyasından çok daha güzel olduğunu düşündü. Bu gerçektir.

ONUNCU BÖLÜM

Sara yüzüne vuran güneşle uyandı. Gözlerini kırıştırdı, içinin boşalmış olduğunu hissetti. Önce şaşırıp ve nerede olduğunu çıkaramadı bir an. Ama sonra Flynn'ın yatağında olduğunu hatırlayınca mutlu oldu. Bir kez daha altı yıl öncesinden çok daha güzel ve gerçek bir gece geçirdiklerini düşündü. Altı yıl önce zamandan çaldıkları muhteşem güzellikte bir gece geçirmişlerdi.

Ama dün gece farklıydı. Neşe, duyarlılık, arzu ve birbirlerini haftalardır tekrar tanımaya başlamanın getirdiği birikim dün gece zirveye ulaşmıştı.

Mükemmeldi. Bir de Flynn hala burada olsaydı daha da mükemmel olacaktı. Boş yastığına elini götürdü ve okşadı. Gittiğini hatırlamıyordu. Ama öpücüğünü hatırlıyordu. Yoksa rüya mıydı o?

Hiç fark etmez. Nasılsa fazlası olacaktı. Bir hayat boyu.

Eninde sonunda Elmer'e döneceklerdi elbette. Belki de orada evlenirlerdi. Yoksa burada mı? Bu da fark etmez, diye düşündü. Sadece ona ihtiyacı vardı.

Gecenin bir yarısı birbirlerinin kollarında sarılıp yatarlarken Flynn sormuştu ne oldu, diye. Ne değişmişti? Neden şimdi?

Mutsuz olduğundan falan değil. Sadece bilmek istedim.

Ağaç ev, demişti Sara. Kocaman bir şaton var ama yine de bize bir ağaç ev yaptın. Bir yuva.

Belki de evlenme teklifini orada yapar, diye düşündü Sara. Belki de bu sefer kendisi teklif ederdi. Bu sefer sıra ondaydı.

Eğer şimdi burada olsaydı teklif edecekti. Peki neredeydi?

Başını çevirip duvardaki saate baktı. On olmuştu. Tanrım! Hemen yataktan fırladı, kıyafetlerini geçirdi üstüne ve Liam'ın görmemesini umarak kendi odasına geçti.

Kimse görmemişti onu. Herkes çoktan kalkmış olmalıydı. Kahvaltıyı da yaptıklarını tahmin ediyordu. Elini saçlarına götürdü. Sanki panik içindeydi. Duş almalıydı, ama şimdi bunun için vakit yoktu. Flynn'a dün, Liam'la bugün eski tavuk kümesini temizleyeceklerini söylemişti.

Misafirlerimiz için taze organik yumurtalar, demişti.

Başını iki yana sallamıştı Flynn. Bir proje daha.

Evet.

Tavuk kümesini temizledikten sonra nasılsa duşa ihtiyacı olacaktı. Ayakkabılarını giyip aşağı koşturdu. Yanlarından geçerken portrelere elini salladı hatta. Zararsız olduklarına karar verdi. Belki de yaptığı şeyi bile onaylardı. Onların tek derdi şatoyu ve topraklarını korumaktı.

Mutfak boştu. Bulaşıklar çoktan yıkanmıştı. Daisy evin odalarından birini temizlerken bulaşıkları lavabonun içinde bırakırdı genellikle. Ama bugün mutfak tertemizdi. Genelde etrafa saçılmış olan Eamon'un oyuncakları bile toplanmıştı.

Sara kaşlarını çattı. Bulaşık yok. Daisy yok. Dave ahırlardadır. Peki ya Flynn'la Liam?

Ağaç ev? Olabilir, diye düşündü. Bahçeye çıkmak üzere hole çıktı ve tam o sırada pembe salondan Liam'ın sesini duydu.

Heyecanlı heyecanlı konuşuyordu, ama ne söylediğini duyamadı. Kiminle konuştuğunu da tahmin edemedi.

Flynn olamazdı. Tabii eğer Liam'a aile tarihi hakkında dersler vermeye başlamadıysa.

Kapıyı yavaşça açtı ve bir sürü insanla karşılaştı. Hepsi dönüp ona baktı. Dave keyifli görünüyordu. Liam mutluydu. Flynn ise biraz gergindi. Odadaki iki kadın ona sanki biraz önce tavuk kümesinden çıkmış gibi bakıyordu. Üstü başı onlar gibi değildi kesinlikle, bunun farkındaydı.

Kadınlardan yaşlı olanı altmış yaşlarındaydı. Çıkkık elmacık kemikleri, kemerli kaşları, muhtemelen bir üçüncü dünya ülkesini bir haftalığına doyuracak kadar pahalıya patlamış gibi görünen saçları vardı. Sanki alnında kontes yazıyordu.

Genç olanı daha kibar görünümündü. Sevimli bir ağzı ve dalgalı sarı saçları vardı. Bir ev satın alacak değerinde elmas bir kolye takıyordu.

Oh Tanrım!

Kümesi temizlemek için giyinirken, müstakbel kayınvalidesiyle tanışma düşüncesi gözünü korkutmuştu. Ama aynı zamanda kendi annesinin ne diyeceğini çok iyi biliyordu.

Neşelen biraz, dediğini duyar gibi oluyordu Polly'nin. Yanlış bir şey yapmadıysan özür dilenecek bir şey yok demektir.

O da Polly'nin yapacağı şeyi yaptı ve Günaydın, dedi.

Flynn elindeki çayı masaya bıraktı ve ayağa kalktı. Ah, günaydın! Ona doğru bir adım attı, ama aniden durdu. Önünde çayların durduğu bir masa, annesinin ve diğer iki kadının iskemleleri duruyordu. Hiçbiri de yerinden kımlıdayacak gibi görünmüyordu. Flynn duraksadı ve ardından kontese döndü. Anne, sana Sara'yı tanıştırayım.

Ve Sara en uygun gülümsemesini takınmaya hazırlandı. Ama Flynn konuşmasının devamını getirmedi. Ağzı hafifçe aralık kalmıştı. Neyse ki Liam onun yerine söyledi. Oyuncaklarıyla oynadığı yerden fırlayıp annesinin beline sarıldı.

Annem! diye haykırdı gururla.

Sara da onun sıksa omuzlarından tuttu. Sanki bir fırtınada tutunacak tek güvenli şey onlardı.

Ah, evet, annen, diye mırıldandı kontes. Çay bardağının üstünden Sara'yı baştan aşağı inceledi. Burnu onun bir Murray olduğunu haykırıyordu adeta. Anlıyorum.

Ve Sara, Flynn'ın annesinin gördüğü şeyden hiç de hoşlanmadığını anladı.

Flynn sonunda cümlesini bitirmeyi başarabildi. Annem, Dunmorey kontesi.

Peki, ama desteği neredeydi? Sevgisi neredeydi? Dün gece tutkuyla ve müthiş bir hassasiyetle sevişen adam bu adam mıydı? Ona ağaç evi yapan adam?

Şu anda sanki kendine bir kaçış yolu arıyor gibi görünüyordu. Gergindi ve utanmıştı.

Bayan McMaster. Başını eğdi ve ona belli belirsiz bir gülümsemeyle baktı. Hiç de sıcak bir karşılama değildi bu. Sara da gülümsedi, ondan daha samimi görüldüğünü umarak.

Sizinle tanışmak benim için büyük bir zevk, leydim.

Leydi mi demeliydi, düşes mi yoksa kontes mi? Hiçbir fikri yoktu ve Flynn da onu bu tür protokoller hakkında eğitmemişti hiç. Kontes demeye karar verdi.

Merak etme, dedi Flynn. Sen bir Amerikalısın. Bu tür şeyleri bilmeni beklemiyor kimse.

Ama kontes bekliyor gibiydi.

Sara sana bahsettiğim konferans salonu fikrini bulan kişi. Ve tabii bahçe gezilerini. Ayrıca odaları yenilemekte yardım ediyor.

Tay gezilerini bulan da o, dedi Dave ve dönüp Sara'ya göz kırptı. Tonlarca muhteşem fikri var.

Bir sürü şey yapıyor, diyerek devam etti Flynn. Boyuyor, duvar kağıtlarını değiştiriyor. Sen de görebiliyorsun, değil mi? Elini havada gezdirerek odayı gösterdi. Ama Sara o odaya elini bile sürmemişti.

Kontes pek emin olmuşa benzemiyordu. Odanın her bir santimini inceledi ve sonra Sara'ya baktı.

Öyle mi? Durdu. Çok meşgul olmalı. Burada bir sürü değişiklik yapmışa benziyor.

Bankaya götürdüğümüz iş planını da o yazdı. Monaghan çok etkilendi. Son görüştüğümüzde onu yeni yönetici yapmamız gerektiğini söyledi. Gülümseyerek Sara'ya baktı ve zafere ortak olmaya davet etti onu.

Ama Sara hiç de zafer kazanmış gibi hissetmiyordu. Flynn'a baktı. Yönetici mi?

Ne kadar çok katkısı oldu, inanamazsın. Onsuz yapamazdık.

Tanrım, dedi Kontes, Bu şato için neler yapmışsınız böyle!

Bu fırsatı kullanmaktan onur duydum.

Umarım Flynn seni maaş bordrosuna koymayı unutmaz.

Sara'yı parayla kiralamadık anne.

Kontes önce biraz şaşırmış gibi göründü, ama sonra azıcık gülümseyerek oğluna baktı. Tabii ki öyle tatlım. O senin çocuğunun annesi.

Hepsi susmuştu ve hepsi diğerinin konuşmasını bekliyordu. Sara gerginlikten çatlayacaktı. Flynn'ın bir şeyler söylemesini ve bu evdeki konumunu açıklığa kavuşturmasını bekliyordu.

Ama o sadece başını sallayarak, Evet, o çocuğumun annesi, dedi. Annesine, dün gece seviştiği, aşık olduğu ve evlenmeyi düşündüğü kadın olduğunu söylemedi.

Belki de evlenmek falan istemiyordu. Dunmorey'e geldiklerinden beri bu konuyu hiç açmamıştı. Sara kendini yine küçülmüş gibi hissetti. Yaşanan her şeyin bir yalandan ibaret olduğu düşüncesiyle ürperdi. Belki de onun yöneticisi, yatak arkadaşı ve çocuğunun annesi olmak için yeterliydi sadece. Belki de sonunda, onun sosyeteye girecek vasıflara sahip olmadığına karar vermişti. Hayatında hiç dünkü çay partisinde olduğu kadar rahatsız hissetmemişti. Bu anı saymazsak tabii.

Umarım iş planınızı Abigail'le paylaşırsın, dedi Kontes.

Abigail?

Abigail işletme bölümünde mastırını yeni bitirdi. Onun büyük yardımı olacağına eminim.

Hangi konuda? Acaba kontes Abigail'i malikanenin yeni leydisi yapmayı mı planlıyordu? Flynn'ın karısı olarak? Flynn bu konuda ne düşünüyordu? Belki de iyi bir fikir olduğunu düşünüyordu artık. Abigail kendisinden çok daha uygundu belki de bu işe. Eğer Flynn babasına Dunmorey'i kurtarabileceğini kanıtlamak istiyorsa, Abigail tam da bir eş olarak ihtiyaç duyduğu kadındı.

Çay? diye teklif etti Kontes.

Sara başını aşağı doğru sallayarak bardağı eline aldı. Gerçi bir bardak viski çok daha iyi olurdu.

Bu sabah geldiğimde Liam'la tanışınca çok şaşırđım.

Öyle mi? dedi Sara. Çünkü Flynn ona oğlu hakkında Dave'e anlattığından daha fazla şey anlatmamıştı belki de. Flynn'a suçlayıcı bakışlarla baktı. O da özür dileyen gözlerle baktı ona.

Avustralya'daki kız kardeşimi ziyaret ediyordum, dedi Kontes. Gloria'yla o kadar uzak oturuyoruz ki, birbirimizi çok seyrek görebiliyoruz. Birkaç yılda bir ya ben oraya gidiyorum ya da o buraya geliyor.

Ne hoş, diye mırıldandı Sara.

Evet öyle. Çok hoş bir ziyaretti.

Ama şimdi hiç de keyifli değil, diye düşündü Sara. Çünkü gördüğü şeylerden hiç de hoşlanmışa benzemiyordu. Hafifçe gülümseyerek baktı. Ardından genç olan kadına döndü. Abigail'in yaşındayken ona çok benziyordum.

Sara da kibar bir gülümseme takındı.

Ama tabii o benden çok daha başarılı bir piyanist. Siz de çalışıyor musunuz, Bayan McMaster?

Bir kadın hem bu kadar kibarken aynı zamanda nasıl bu kadar kaba olabiliyordu?

Çalmıyorum. Hiç müzik yeteneğim yoktur.

Ama Sara bir sürü başka şey yapıyor, dedi Flynn. Ama Sara kendi içinden 'Yeter bu kadar.' dedi. Annesini etkilemeye çalışmasına daha fazla izin vermeyecekti. Eğer yapabildiği tek şey Sara'yı yapabildiği şeyleri sıralayarak savunmaksa, buraya ait olmadığı çok açıktı.

Ama erkek kardeşim çamaşır tahtasıyla, kız kardeşimse kaşıkla neler yapıyor bir bilseniz.

Çamaşır tahtası? Kaşık? diye yankıladı Kontes. Ama kendini toparlayarak, Ne eğlenceli. Onları tekrar görmek için can atıyorsunuzdur herhalde.

Evet, dedi Sara. Ve giderek daha çok can atmaya başlamıştı.

Eminim. Liam'ın bana dediğine göre bir süredir buradaymışsınız. Daha ne kadar kalmayı düşünüyorsunuz?

Sonsuza kadar, dedi Flynn, ama aynı anda Sara da, Yarın gidiyoruz, demişti.

Flynn elindeki çay bardağını düşürdü. Ne!? Ama sanki farkında bile değildi. Donakalmış vaziyette Sara'ya bakıyordu.

Biletlerimiz gidiş dönüş. Altı haftadır buradayız. Bu kadar yeter.

Kontesin yüzündeki ifade 'gerçekten de yeter' diyordu. Flynn'ın yüzündeysen öfke vardı.

Hayır, dedi.

Flynn, herkesi kontrol edemezsin, dedi annesi. Öfkeyle ona baktı Flynn. Ama Sara daha çok Liam'ın kendisine bakışına odaklanmıştı.

Eve mi gidiyoruz? Yarın mı?

Tatile geldik, Liam, diye başladı teselli edici bir tonla. Babanı ziyarete geldik, onun yanına taşınmaya değil.

Ama...

Eve döndüğümüzde arkadaşlarım tekrar göreceksin. Celie teyzeyle Jace amcaı da. Ve büyük annenle büyük babanı. Onlara şatodan bahsedersin.

Ve ağaç evden?

Bu sözler karnına bir bıçak gibi saplandı Sara'nın. Ve ağaç evden.

Ama onu daha yeni yaptık. Orada kalmak istiyorum.

Ağaç ev mi? Kontesin gözleri fal taşı gibi açıldı. Flynn'a baktı. Ağaç ev mi yaptın? Kont böyle bir şeye asla izin...

Anne... Hatırlatıyorum, kont benim.

Araya giren sessizlikten yararlanan Sara yerdeki oyuncak kamyoneti aldı. Hadi, dedi. Kümesi halledelim. Sonra toplanmamız lazım.

Ama...

Sizinle tanışmak büyük zevkti, dedi Sara, kontese. İyi günler.

Liam'ı da alarak odadan çıktı, kapıyı sertçe kapadı ve bahçeye doğru yürüdü. Arkasına dönüp bakmadı.

Sara'nın odasının kapısı kapalıydı. Ama Flynn bunun kendisini durdurmasına izin vermedi. Kapıyı çalarsa, Git buradan, diyeceğini çok iyi biliyordu. Çalmadan açtı.

Git buradan!

Hayır, hiçbir yere gitmiyorum. Ve sen de gitmiyorsun. Ama yatağın üstünde açılmış iki bavul vardı ve Sara gardıroptan elbiselerini çıkarıp bavullara yerleştiriyordu.

Kesinlikle gidiyorum. Arkasını dönüp bakmadı bile.

Bu kadar inatçı olma. Bu bir yanlış anlamaydı.

Çünkü annene bizden hiç bahsetmedin!

Flynn öfkeyle Sara'nın elindeki kıyafetleri alıp tekrar gardıroba tıktırdı. Geleceğini bilmiyordum.

Kahvaltının ortasında çıkageldi. O ve yanındaki o.

Gelin adayı mı?

Benim fikrim değildi. Yardımcı olacağımı düşünmüş annem. Belki de olur.

Saçmalama. Öyle bir şey yok.

Belki de nişanlandığımı söyleseydin, bunca zahmete girmezdi annen.

Ama nişanlanmadım değil mi? Teklifimi reddettin.

Fikrimi değiştirmemeliydim! Ve şimdi tekrar değiştiriyorum. Sara...

Hayır, bir hata yaptım. Aslında seninle ilgili bir sürü hata yaptım. Her şeyin yolunda gideceğini sanmıştım.

Her şey yolunda gidecek. Annem artık gerçeği biliyor. Seni sevdiğimi biliyor. Biliyor ki senle ben...

Evet, çok farklıyız. Dönüp Flynn'a baktı. O bunu çok iyi biliyor. Ona nasıl hitap edeceğimi bile bilemedim.

Ne?

Annene. Kontes. Düşes. Bunu bile bilmiyorum. Ne diyeceğim ona. Leydim mi, ekselansları mı? Hiçbir fikrim yok. Ben buraya ait değilim.

Tabii ki buraya aitsin. Sara bavula koymak üzereyken ellerindeki kıyafetleri aldı. Kim bu eski taş yığınının tekrar hayat kazandırdı? Kim bankayı bizim tarafımıza çekti? Kim ahır işini halletti? Doğa yürüyüşlerini kim organize etti? Vazolara çiçekleri kim koydu?

Eminim Abigail çiçekleri vazolara benden daha iyi koyabilir.

Ben lanet olası Abigail'i istemiyorum. Ben seni istiyorum.

Ama bana sahip olamayacaksın.

Sara, Flynn'ın elinden kıyafetleri tekrar aldı ve bavula sıkıştırıp bavulun fermuarını kapadı. Sara...

Sara başını iki yana salladı. Gözlerinden öfke fışkırıyordu. Kollarını göğsünde kavuşturdu. Liam'ı almana izin vermeyeceğim. Ziyaretleri ayarlayabiliriz. Mesela yazları sana gelebilir.

Evlen benimle Sara. Başka hiçbir şeyi ayarlamamıza gerek yok.

Hayır.

Beni seviyorsun.

Belki sevdim. Tamam. Belki seviyorum. Ama buna dayanamıyorum. Ait olmadığım bir yerde yaşamak istemiyorum.

Ne? Kim dedi...

Kimsenin demesine gerek yok. Bunu hissediyorum. Annen haklı. Bana ihtiyacın yok. Bu işe uygun birine ihtiyacın var senin. Abigail.

Lanet olsun, ben Abigaili! istemiyorum, seni istiyorum.

Sabahleyin gidiyoruz. Söyleyeceğin hiçbir şey beni durduramaz. Sara...

Eğer istersen bizi havaalanına kadar bırakabilirsin, istemezsen bir taksi çağırırım.

Taksi falan çağırmana gerek yok!

Liam çok mutsuzdu. Dave'e veda etmek istemiyordu. Atlara veda etmek istemiyordu. O'Mally'yi bırakacağı için ağlıyordu. Neden o da gelemiyor?

Çünkü yerimiz yok. Ve Sid çıldırır.

Sid ondan çok hoşlanır. Ayrıca bir sürü yerimiz var. Ayrıca Sid de buraya gelebilir.

Onunla tartışmanın bir anlamı yoktu. Zaten ona karşı mantık yürütecek durumda değildi. Bayan Mantık gitmiş yerine Bayan Duygu gelmişti. Ve tüm bunlar Flynn yüzündendi.

Belki de hepsi değil. Kendi hatası da vardı biraz. Kendini bir düşe kaptırmıştı. Dunmorey'i kurtarma, onunla evlenme ve sonsuza kadar mutlu yaşama düşüne. Ama bir şatoyu yenilemek, onu rahat ve huzurlu bir ev haline getirmek prensle evleneceğin anlamına gelmiyordu. Ya da kontla. Sara, Liam'ı Flynn'in yanında bırakarak akşam yemeğini odasında yedi. Ama sonra Flynn'in yapacak işleri vardı. Sara da onu alıp herkese hoşçakal demesi için dolaştırdı. Ama Liam ayaklarını sürüyordu resmen.

Neden hoşça kal diyecekmişim? Ben fikrim değildi ki?

Çiftliğe gidip çiftçilerle vedalaştılar, ardından ahırlara gittiler.

Dave beni Tip Top'la dolaştıracaktı.

Ziyarete geldiğinde dolaşırsın.

Ben ziyaret istemiyorum. Burada yaşamak istiyorum.

Her zaman istediğimiz şey olmaz.

Eve gidene kadar yoldaki taşlara vurup durdu Liam. Ağaç eve de uğramayı önerdi Sara, ama Liam reddetti.

Neden peki? Sara son bir kez görmek istiyordu. Son bir kez tırmanmak ve orada oturmak istiyordu. Ne kadar mazoşistçe bir davranıştı aslında.

Liam kollarını göğsünde kavuşturdu, İstemiyorum işte.

Pekala, sana kalmış.

Eğer bana kalsaydı, burada yaşardık.

Sara hiç cevap vermedi. Döndüklerinde şato çok sessizdi. O saatlerde genellikle sarı odada otururlar, sohbet ederler, gülerler ve ertesi günün planlarından bahsederlerdi. Ama şimdi her yer hayaletti gibiydi. Sadece Flynn'in çalışma odasında ışık vardı, ama hiç ses çıkmıyordu.

Babamı görmek istiyorum, dedi Liam ve kapıya doğru koştu. Meşgul olabilir.

Ama Liam kapıyı açıp girdi. Flynn arkasını döndü ve oğlunu görünce gözleri parladı.

Baba!

Flynn kollarını açtı ve Liam kollarına atıldı. Sara hiç kımıldamıyordu. Sara...

Sara arkasını döndü. Seninle kalabilir. Onu yatağına yatır. Yarın dokuzda ayrılacağız. O zaman görüşürüz.

Arkasını dönmeden merdivenleri tırmandı.

Dokuza beş kala Sara ve Liam bavullarıyla birlikte holde bekliyorlardı. O'Mally de oradaydı. Liam çok kötü görünüyordu. Dave gelip ikisini de kucakladı.

Geri geleceksin, dedi Liam'a. Ya da belki ben gelirim.

Liam ilk kez biraz gülümsedi. Ne zaman?

Dave bir süre düşündü. Ağustos'ta gelebilirim.

Ne kadar var?

İki ay.

Sürenin uzunluğunu düşünüp iç çekti. Belki O'Mally'yi de getirirsin. Belki.

Sara saatine baktı. Eğer Flynn acele etmezse belki sen bizi bırakırsın havaalanına.

Dün geceden beri görmemişti onu. Sabah da yoktu ortalıkta. Kahvaltıda sadece Daisy ve Eamon vardı. Kontesin odasında kahvaltı ettiğini düşündü. Abigail de öyle yapmıştı herhalde. Flynn'ın arabası da her zamanki yerinde yoktu.

Gelecektir. dedi Dave.

Ama saat dokuzdu ve Flynn hala gelmemişti.

Taksinin gelmesi ne kadar sürer?

Flynn gelecektir, diye tekrarladı.

O sırada Flynn'ın arabasını gördü. Onların durdukları yerin yakınına kadar gelip durdu ve arabadan indi. Kararlı ve ciddi görünüyordu. Gülümsemiyordu.

Sonunda, dedi Sara. Hoşçakal Dave. Oğluna döndü. Atla arabaya.

Liam O'Mally'ye sarıldı ve başından öptü onu. Sara izleyemiyordu. Bavullarım girişte. Onları alayım, dedi Flynn'a.

Ama Flynn arabanın bagajını açtı ve sonra şatoya girip gözden kayboldu. Biraz sonra Liam'ın bavullarını getirip bagaja koydu.

Liam. Arabaya. Hemen. Liam'ı sürükleye sürükleye götürmek zorunda kalmak istemiyordu. Düşüncesi bile korkunçtu.

Flynn, Sara'nın bavullarını da getirip yerleştirdi. Sara sabırsızlanmıştı. Saatine bakıp duruyordu. Flynn iki bavulla daha çıkageldi. Onlar benim değil, dedi Sara.

Biliyorum. Sara'nın yanından geçti ve onları da bagaja koydu. Onlar benim.

Ne? Onu duymamıştı. Duymuşsa bile anlamamıştı.

Onlar benim dedim. Seninle geliyorum.

Ne! Bağırması olacaktı ki Liam arka koltuktan onlara bakıyordu. Seninle geliyorum dedim. Montana'ya. Elmer'e. Nereye olursa olsun.

Gelemezsin.

Elbette gelebilirim. Ne istersem onu yaparım, işi bıraktım. Bir mektup yazdım. Çekildim, istifa ettim, haklarımdan feragat ettim. Nasıl istersen öyle söyle. Kontluk yüzünden beni istemiyorsun. O zaman ben de kont olmak istemiyorum.

Saçmalıyorsun! Tabii ki istiyorsun. Babana bunu.

Bütün hayatımı ihtiyara yanıldığını kanıtlamakla geçiremem. Yanıldığını biliyorum. Yeteri kadar iyi olduğumu biliyorum. Ve bunu kanıtlamak için kont olmaya ihtiyacım yok. Sadece olabileceğim en iyi insan olmaya ihtiyacım var. Ve seninle birlikteyken olabileceğim en iyi insanım.

Yağmur yağıyordu. Ve Sara'nın gözyaşları yağmura karışıyordu. Ama umurunda değildi. Umurunda olduğu tek şey oydu. Oh, Flynn!

Ve Flynn ona sarıldı. Sanki yaşamım kurtarmak için son umuduymuş gibi sarıldı ona. Sara. Kesik kesik çıktı sesi. Sara?

Buradayım, diye fısıldadı Sara. Hiçbir yere gitmiyorum.

Flynn öptü onu. Sara da cevap verdi ona. Yağmurun altında birbirlerine sıkıca sarılmışlar gözyaşı döküyorlardı. Ama umurlarında değildi.

Ta ki umutla dolu bir ses onlara, Bu gitmiyoruz demek mi? diye sorana dek. Liam da gözleri dolmuş onlara bakıyordu.

Eve dönerlerken Flynn'ın annesi girişteydi. Sırılsıklam olmuş Liam'a baktı. Ardından elleri birlerinin bellerinde olan Flynn'la Sara'yı süzdü. Gülümsüyordu.

Sara da gülümsedi. Aynadaki yansımasına baktı. Islak ve her zamanki gibi küçüktü. Ama bu sefer sevdiği adamın kollarındaydı. Birlikte yeterince büyük olduklarını biliyordu.

Bir annenin görevi oğlunun geleceğini ve mutluluğunu gözetmektir, dedi kontes. Liam'ın annesi olarak sen bunu anlıyorsun.

Sara başını sallayarak onayladı. Doğruyd.

Seni tanıımıyormuşum, dedi oğluna bakarak. Oğlum önemli haberleri vermek için yüz yüze konuşmanın gerekli olduğuna inanıyor. Ve bunu bir yabancıнын, yani Abigail'in önünde yapılmaması gerektiğini düşündü. O da sevimli bir kız ama ona göre değil.

Benim için tek bir kadın var, dedi Flynn.

Evet, görüyorum, dedi annesi gerçek bir gülümsemeyle ve sonra elini Sara'ya uzattı. Flynn bu sabah erkenden Abigail'i havaalanına bıraktı. O yüzden biraz geç kaldı.

Sara olayların gelişimi karşısında şaşkıındı. Kontesin elini sıktı. Elleri yumuşacıktı ama nasırlar vardı

Ben de ellerimi kirletebilirim. Bahçeyle uğraşıyorum. Belki size turlarınızda yardımcı olabilirim. Eğer Flynn seni kalmaya ikna ettiyse.

Kalmayacağım, dedi Flynn. Sana söyledim. Her şeyin başına Dave'in geçmesini istiyorum. Kont o artık.

Böyle söyleme, dedi Sara. Böyle bırakıp gidemezsin.

Bırakırım. Bırakacağım.

Hayır, bunu yapmanı istemiyorum.

Hayır istiyorsun.

Ben sadece Liam'ın annesi ve iyi bir yönetici olarak gören bir adamla evlenmek istemiyorum. Hayatında önemli biri olmak istiyorum.

Sen her zaman önemliydin. Oh, Sara, ne demiştin sana. A stor. Kalbim. Ben sensiz yaşayamam. Lanet olası kontluk...

Kontluk senin bir parçan. Ve ben seni olduğun gibi seviyorum. Ve bazen Elmer'e gidebiliriz. Elmer'i seviyorum. Ama seni daha çok seviyorum.

Ben de! dedi Liam. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. O da gözyaşlarını tutamamıştı ve aynı derecede mutlu görünen O'Mally'ye sarılmıştı.

Ağustosla Elmer'de evlendiler. Misafirlere bana 'Minnie' deyin diyen kontes büyük bir sükse yapmıştı.

Sara rüyalarının erkeğiyle yatakta yatıyordu. Kasaba meydanındaki düğün devam ediyordu. Kontes kasaba sakinlerinden biriyle dansa başlamıştı.

Flynn parmağına yüzüğü geçirdiğine hala inanamıyordu. Kontes herkesi büyülüyor, dedi Sara kıkırdayarak.

Sara.

Kıkırdamayı kesti. Ne?

Balayımızı annemden konuşarak geçirmeyi reddediyorum.

Peki daha iyi bir fikrin var mı?

Aklıma bir iki tane geliyor. Hafifçe üstüne doğru uzandı ve her yerine öpücükler kondurmaya başladı.

Gerçekten de iyi fikirlerin varmış, diye fısıldadı Sara.

Öyle düşündüğüne sevindim. Seni sonsuza kadar seveceğim, a stor. Ve söz veriyorum, daha pek çok güzel fikirlerim olacak.

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.

Ne Mutlu Ki, Bir Görme

Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Buraya Yüklediğiniz E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.

Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacaktır.

Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz

Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım Yoktur.

Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha Sonrası Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız %30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı
Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igloo Tarafından

www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.izleCep.Com www.MobilMp3Ler.Com

Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeye Saygı Gösterin. Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler Yapabilisin. Herkese Saygılarımı Sunarım . Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeye Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı Gerçek

Adreslerinden Takip Ediniz.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igloo www.CepSitesi.Net

LYNNE GRAHAM *Acı Gerçek*

Prens Jasim bin Hamid al Rais, çapkın ağabeyinin, çocuğuna bakan dadi tarafından baştan çıkarılacağından endişe ediyordu, çünkü Quaram Krallığı, ağabeyinin neden olacağı bir skandali daha kaldıramazdı.

Elinor Tempest'in masum bir güzelliği olduğu inkâr edilemezdi, ama Jasim ona kanacak kadar aptal değildi. O kadını bizzat kendisi ilgileyecek ve ona dünyanın kaç bucağ olduğunu gösterecekti.

ANNE McALLISTER *Dunmorey Şatosu*

Flynn Murray, kont unvanı olan yakışıklı bir yazardır. Bir gün, sürekli haber peşinde koşmaktan bir türlü eline geçmeyen bir mektup bulur. Mektup, yıllar önce bir geceliğine birlikte olduğu ve bir türlü unutamadığı Sara McMaster'dan gelmiştir ve ona bir çocuğu olduğunu haber vermektedir. Ancak aradan altı yıl geçmiştir...

Flynn, bunca zamandan sonra Sara'nın ve çocuğunun kendisini nasıl karşılayacaklarını bilmeden, kendini onların kapısında bulur...

HQN HL-1 201008
Fiyatı: 8,90 TL
Kapası: 12,90 TL

BU AYIN DİĞER KİTABI
SANDRA MARTON
GEÇMİŞ YOLCULUK
BAYINDAN İSTEMEYİ
UNUTMAYIN!

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönelmeğin 5'nci maddesi çerçevesinde bu yayının bandrol taşıması zorunlu değildir.

HARLEQUIN®
High Life
LYNNE GRAHAM ACI GERÇEK

ANNE McALLISTER
DUNMOREY ŞATOSU

HQN HL-1 201008

07